

บทที่ 4

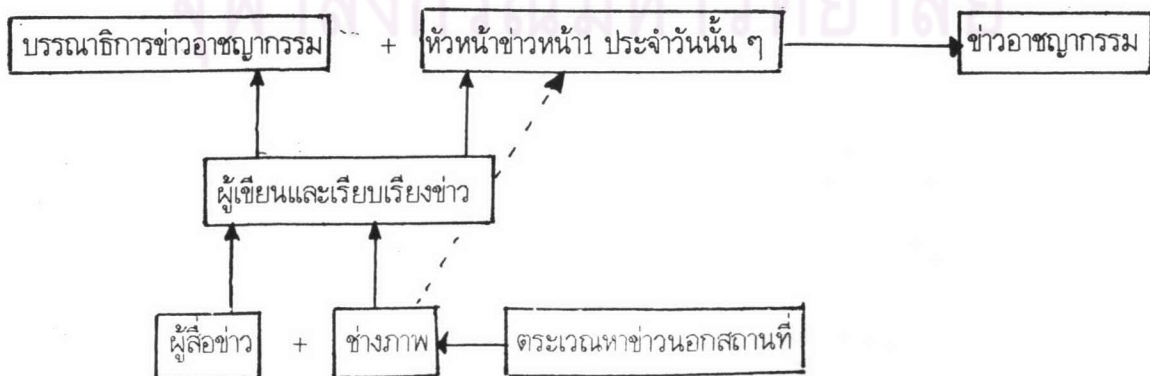
การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ และเกณฑ์ในการตัดสินปัญหาทางจริยธรรมในการนำเสนอข่าวอาชญากรรม

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ และเกณฑ์ในการตัดสินปัญหาทางจริยธรรมในการนำเสนอข่าวอาชญากรรม แหล่งข้อมูลได้มาจาก การสัมภาษณ์นักหนังสือพิมพ์ในสายข่าวอาชญากรรม และผู้เกี่ยวข้องกับการนำเสนอข่าวอาชญากรรม ได้แก่ หัวหน้าข่าวประจำวัน หน้า 1 จากหนังสือพิมพ์ 3 ชื่อฉบับดังต่อไปนี้

1. หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
2. หนังสือพิมพ์เดลินิวส์
3. หนังสือพิมพ์ข่าวสด

โดยในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้ออกแบบสอบถามมา 1 ชุด และขอสัมภาษณ์บุคคลเหล่านี้เนื่องจากพิจารณาเห็นว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับข้างต้นเป็นหนังสือพิมพ์ที่นำเสนอข่าวอาชญากรรมทุกวัน และนำเสนอข่าวอาชญากรรมในปริมาณที่มีสัดส่วนเท่า ๆ กัน

สำหรับโครงสร้างในการทำงานของนักหนังสือพิมพ์ในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมนั้น สามารถจำแนกคร่าว ๆ ได้ดังต่อไปนี้

การทำงานในสายข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับนั้น ในขั้นตอนแรกหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ จะส่งผู้สื่อข่าวไปรอฟังข่าว จากศูนย์บัญชาการตำรวจนครบาลเหนือ (บชน.) และมีการส่งข่าวเข้าไปยังศูนย์วิทยุของตน ซึ่งเป็นข่าวที่ได้รับแจ้งมาจากศูนย์บัญชาการตำรวจนครบาลเหนือ (บชน.) เช่นกัน หรือทางศูนย์วิทยุของสำนักข่าวเองอาจเป็นผู้ได้รับข่าวแล้วส่งผู้สื่อข่าวและช่างภาพออกไปเก็บข้อมูลยังที่เกิดเหตุก็ได้ เมื่อได้ข้อมูลทางคดีมาแล้ว ทางผู้สื่อข่าวจะส่งต่อข้อมูลนี้ไปให้กับทางผู้เขียนและเรียบเรียงข่าว ซึ่งจะผ่านการพิจารณาจากบรรณาธิการข่าวอาชญากรรมอีกขั้นตอนหนึ่ง จากนั้นข่าวอาชญากรรมที่ได้รับการเขียน และขัดเกลาร่างอย่างดี รวมทั้งภาพข่าวที่ช่างภาพส่งมาที่โต๊ะข่าวแล้วก็จะถูกส่งไปให้ทางหัวหน้าข่าวหน้า 1 ในแต่ละวันเป็นผู้พิจารณาในการจัดวางตำแหน่งตามความสำคัญในหน้าหนังสือพิมพ์ พิจารณาวางจะเน้นจุดใดในเหตุการณ์เป็นหัวข้อ ข้อความใดที่ลงแล้วอาจเกิดความเสียหายแก่ผู้ตกเป็นข่าว หรือทางหนังสือพิมพ์ของตนเห็นควรที่จะมีการละเว้นที่จะนำเสนอ รวมทั้งการพิจารณาภาพข่าวที่ต้องมีการปกปิดบางส่วนของภาพ เช่น ความมูจาด ภาพที่ล้อแหลมต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน ภาพที่อาจทำให้ผู้ตกเป็นข่าวได้รับความเสื่อมเสียชื่อเสียง หรือหมิ่นเหม่ต่อข้อกำหนดที่กำหนดก็จะถูกพิจารณาให้มีการใช้เทคนิคในการนำเสนอเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาเหล่านี้ เช่นการคาดตาผู้ตกเป็นข่าว หรือเลือกภาพที่ช่างภาพใช้มุมกล้องเข้าช่วยทำให้เห็นใบหน้าไม่ชัด ในกรณีที่พิจารณาแล้วเห็นว่าข่าวนั้นควรที่จะมีการนำเสนอภาพข่าวต่อผู้อ่าน

ในส่วนของแบบสอบถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ จะแบ่งข้อมูลออกเป็นหัวข้อใหญ่ ๆ ได้ 4 หัวข้อดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

จะเป็นส่วนที่ถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้น และเป็นข้อมูลเฉพาะตัวของนักหนังสือพิมพ์แต่ละคนว่ามีพื้นฐานที่แตกต่างกันอย่างไร ตัวแปรทางด้านประชากรศาสตร์นี้จะถูกนำมาเปรียบเทียบ และวิเคราะห์ไปกับแรงจูงใจที่เกี่ยวกับการตัดสินใจปัญหาทางจริยธรรมในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมอีกทีหนึ่ง

ในส่วนของข้อมูลทั่วไปจะประกอบไปด้วยข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ อายุ หนังสือพิมพ์ที่สังกัด การศึกษา สาขาวิชาที่จบ ตำแหน่งงานในสายข่าวอาชญากรรม สาเหตุในการเข้ามาทำงานในสายข่าว ระยะเวลาในการทำงาน

2. แรงจูงใจทางจริยธรรมต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจในการนำเสนอข่าวอาชญากรรม

เป็นส่วนที่ให้นักหนังสือพิมพ์ได้เรียงลำดับแรงจูงใจที่พวกเขาเห็นว่ามีค่ามากที่สุด จนกระทั่งถึงแรงจูงใจที่มีความสำคัญน้อยที่สุดในความคิดเห็นของเขา เพื่อที่จะศึกษาดูว่าเมื่อนักหนังสือพิมพ์เหล่านี้ต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจนั้น พวกเขาเลือกใช้แรงจูงใจในข้อใดมาเป็นสิ่งช่วยตัดสินใจ

3. ความคิดเห็นในเรื่องบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบ รวมทั้งจรรยาบรรณในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมของนักหนังสือพิมพ์

ข้อมูลในส่วนนี้จะทำให้ทราบถึงความเข้าใจเบื้องต้น และกรอบในการตัดสินใจอย่างกว้าง ๆ ในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมโดยทั่วไป และในข่าวที่หมิ่นเหม่ต่อสถานการณ์ทางด้านจริยธรรมต่าง ๆ คำถามจะเริ่มจากความคิดเห็นและความเข้าใจเกี่ยวกับการทำงานและหน้าที่ในสายอาชีพของตนในมุมกว้าง และจึงเริ่มเข้าสู่คำถามในประเด็นที่เกี่ยวกับจริยธรรมในอาชีพของตน จนเข้าสู่สถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ เพื่อดูว่านักหนังสือพิมพ์เหล่านี้มีความคิดเห็นและมีความเข้าใจอย่างไร ในส่วนนี้ประกอบด้วยคำถามทั้งหมด 12 ข้อ ซึ่งทั้งหมดจะเป็นคำถามปลายเปิด (open - ended question) ผู้ตอบสามารถตอบได้อย่างอิสระ

4. กรณีสมมติ

ในส่วนนี้ จะเป็นการตั้งกรณีข่าวขึ้นมา 8 กรณี ซึ่งแต่ละกรณีจะเป็นกรณีที่ใช้แทนสถานการณ์ข่าวอาชญากรรม ที่จะใช้วิเคราะห์ในเรื่องของ

- ประเด็นการละเมิดสิทธิส่วนตัวของผู้ตกเป็นข่าว จากการนำเสนอชื่อ และที่อยู่ อาชีพ ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตกเป็นข่าว ในกรณีของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายจากการข่มขืนกระทำชำเรา
- ประเด็นในการนำเสนอชื่อและข้อมูลส่วนตัวของพยานที่อาจนำมาซึ่งอันตรายต่อตัวพยานเอง ในกรณีของคดีอาชญากรรมที่ตำรวจยังไม่สามารถจับตัวคนร้ายได้
- ประเด็นในการนำเสนอภาพผู้ต้องหาในคดีที่ยังไม่ได้ขึ้นศาล

ซึ่งประเด็นทั้งหมดเป็นประเด็นที่อาจสร้างความยุ่งยากใจต่อนักหนังสือพิมพ์ในการพิจารณาให้มีการนำเสนอข่าวนั้น ๆ ต่อผู้อ่าน เพราะนอกจากจะทำให้ผู้ตกเป็นข่าว เสื่อมเสียชื่อเสียง หรือตกอยู่ในอันตรายแล้ว ทางหนังสือพิมพ์เองก็อาจต้องเสี่ยงกับการฝ่าฝืนกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้ ในขณะที่เดียวกันรายละเอียดในส่วนนั้นก็ก็เป็นคุณค่าของข่าวที่ทำให้ข่าวมีความน่าสนใจต่อผู้อ่าน ในสถานการณ์เช่นนี้ นักหนังสือพิมพ์จะตอบปัญหา และแก้ไขสถานการณ์อย่างไร วิธีการจะเหมือนที่ได้กล่าวไว้ในการให้สัมภาษณ์ในส่วนที่ 3 หรือไม่

4.1. ข้อมูลเบื้องต้นของนักหนังสือพิมพ์

ตาราง 4.1 ตารางแสดงข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของนักหนังสือพิมพ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

ข้อมูลทางประชากรศาสตร์	ข้อมูลเบื้องต้น	เปอร์เซ็นต์	
หนังสือพิมพ์	ไทยรัฐ	9	19.6
	เดลินิวส์	16	34.8
	ข่าวสด	21	45.7
เพศ	ชาย	46	100
อายุ	ต่ำกว่า 25	6	13
	26 - 30	20	43.5
	31 - 35	11	23.9
	36 +	9	19.6
การศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	11	23.9
	ปริญญาตรี หรือ สูงกว่า	35	76.1
วิชาเอก	นิเทศศาสตร์	18	39.1
	อื่น ๆ ที่สำคัญได้แก่	28	60.9
	- นิติศาสตร์		
	- รัฐศาสตร์		
	- มนุษยศาสตร์		
	- พัฒนาชุมชน		
- สหศึกษาศาสตร์ ฯลฯ			
ตำแหน่งการงาน	ระดับบริหาร	10	21.7
	ระดับพนักงาน	36	78.3
อายุการทำงาน	ต่ำกว่า 5 ปี	26	56.5
	5 ปี ขึ้นไป	20	43.5

4. 2 แรงจูงใจในการตัดสินใจทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจในปัญหาอาชญากรรม

แนวคิดในเรื่องแรงจูงใจนี้เป็นแนวคิดที่อ้างมาจากงานวิจัยของ Michael W. Singletary et al. (1990 : 964 - 972) ซึ่งได้ตีความการปฏิบัติหน้าที่ที่นักหนังสือพิมพ์เห็นว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องที่สุด และเป็นแรงจูงใจในเรื่องที่เกี่ยวกับจริยธรรมซึ่งแจกแจงไว้ดังนี้

จากการสอบถามนักหนังสือพิมพ์ถึงแรงจูงใจในการตัดสินใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจโดยให้นักหนังสือพิมพ์ เรียงความสำคัญของแรงจูงใจที่ตนเห็นว่ามีค่ามากที่สุด จนไปถึงน้อยที่สุดใน 13 อันดับต่อไปนี้

1. การใช้สามัญสำนึกของตนเป็นเกณฑ์สำคัญเมื่อเผชิญกับปัญหา
2. การใช้ความรู้สึกผิดชอบในเรื่องคุณธรรมเป็นเกณฑ์สำคัญเมื่อเผชิญกับปัญหา .ในเรื่องของคุณธรรมในสังคมนั้น นักหนังสือพิมพ์ได้ให้ความหมายร่วมกันว่า เป็นการรายงานข่าวที่ไม่ทำให้ผู้ใดเดือดร้อน ตรงไปตรงมา ไม่ใส่ร้ายป้ายสีใคร ไม่นำเสนอข่าวที่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง
3. การยึดถือความจำเป็นในการรับรู้ข่าวสารของผู้อ่านเป็นเกณฑ์สำคัญเมื่อเผชิญกับปัญหา
4. การยึดถือแนวทางที่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ปฏิบัติเป็นเกณฑ์สำคัญเมื่อเผชิญกับปัญหา
5. การยึดถือความก้าวหน้าทางอาชีพการงานเป็นเกณฑ์สำคัญเมื่อเผชิญกับปัญหา
6. การแสวงหาในสิ่งที่ตนต้องการรู้เป็นเกณฑ์สำคัญเมื่อเผชิญกับปัญหา
7. การยึดถือแนวทางที่เอื้อต่อการปฏิบัติงานเป็นเกณฑ์สำคัญเมื่อเผชิญกับปัญหา
8. การใช้มาตรฐานของหัวหน้างานเป็นเกณฑ์สำคัญเมื่อเผชิญกับปัญหา
9. การใช้มาตรฐานทางอาชีพเป็นเกณฑ์สำคัญเมื่อเผชิญกับปัญหา ในข้อนี้ นักหนังสือพิมพ์ได้อธิบายว่า เมื่อพวกเขากล่าวถึงมาตรฐานทางวิชาชีพ พวกเขาจะนึกถึง หน้าที่ที่พึงกระทำในฐานะที่เป็นนักหนังสือพิมพ์ปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาชีพ และความรับผิดชอบต่อสังคม

10. การยึดถือความน่าเชื่อถือของข่าวที่มีต่อผู้อ่านเป็นเกณฑ์สำคัญเมื่อเผชิญกับปัญหา ในข้อนี้ นักหนังสือพิมพ์ได้กล่าวว่า การนำเสนอข้อมูลที่ชัดเจน ตรงตามข้อเท็จจริง ให้ความสำคัญมากที่สุด และเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของประชาชนมาโดยตลอด
11. การใช้กฎหมายเป็นหลักสำคัญเมื่อเผชิญกับปัญหา หากสิ่งใดขัดกับข้อกำหนดสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องก็จะไม่ฝ่าฝืน
12. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้สาธารณชนทราบเพื่อหวังให้เกิดบทลงโทษในทางใดทางหนึ่งในสังคมเป็นเกณฑ์สำคัญเมื่อเผชิญกับปัญหา
13. การใช้หลักศาสนาเป็นเกณฑ์สำคัญเมื่อเผชิญกับปัญหา

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงผลในเรื่องแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจในการนำเสนอข่าวอาชญากรรม N = 13

หนังสือพิมพ์	สามัญสำนึก	คุณธรรม	สิทธิในการรับรู้ข่าวสาร	เพื่อนร่วมงาน	ความก้าวหน้าทางอาชีพ	แสวงหาสิ่งที่ต้องการรู้	แนวทางการปฏิบัติงาน	หัวหน้างาน	มาตรฐานทางอาชีพ	ความน่าเชื่อถือ	กฎหมาย	บทลงโทษ	ศาสนา
ไทยรัฐ	5.63	11.11	10	7.75	3	5.75	7.75	7.38	11	10.56	8.89	10.78	7.89
เดลินิวส์	4.13	12.06	9.94	5.56	2.2	8.25	6.33	10	11.75	11	9.06	8.56	8.06
ข่าวสด	4.5	11.29	9.62	5.43	3.1	5.81	5.24	9	12	10.57	9.75	9.9	6.71
ค่าเฉลี่ย	4.58	11.52	9.8	5.89	2.76	6.66	6.07	9.06	11.71	10.71	9.33	9.61	7.41

จากการให้คะแนนและประมวลผลทางสถิติโดยใช้การประมวลผลในระบบ spss ทำให้สามารถสรุปผลรวมของแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจได้ดังนี้

ไทยรัฐ นักหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เห็นว่าถ้าพวกเขาต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจนั้น พวกเขาเห็นว่าแรงจูงใจใน 3 ข้อต่อไปนี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยในการตัดสินใจของพวกเขา

1. คุณธรรมที่ปรากฏทั่วไปในสังคม มีค่าเฉลี่ย 11.11
2. มาตรฐานทางวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ย 11
3. การเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณชนเพื่อให้เกิดผลในการลงโทษในทางใดทางหนึ่ง มีค่าเฉลี่ย 10.78

ข่าวสด นักหนังสือพิมพ์ข่าวสด เห็นว่าถ้าพวกเขาต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจนั้น พวกเขาเห็นว่าแรงจูงใจใน 3 ข้อต่อไปนี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยในการตัดสินใจของพวกเขา

1. มาตรฐานทางวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ย 12
2. คุณธรรมที่ปรากฏทั่วไปในสังคม มีค่าเฉลี่ย 11.29
3. การนำมาซึ่งความน่าเชื่อถือแก่ผู้อ่าน มีค่าเฉลี่ย 10.57

เดลินิวส์ นักหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เห็นว่าถ้าพวกเขาต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจนั้น พวกเขาเห็นว่าแรงจูงใจใน 3 ข้อต่อไปนี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยในการตัดสินใจของพวกเขา

1. คุณธรรมที่ปรากฏทั่วไปในสังคม มีค่าเฉลี่ย 12.06
2. มาตรฐานทางวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ย 11.75
3. การนำมาซึ่งความน่าเชื่อถือแก่ผู้อ่าน มีค่าเฉลี่ย 11

เมื่อดูจากค่าเฉลี่ยโดยรวมแล้ว จะเห็นว่านักหนังสือพิมพ์จากทั้ง 3 ชื่อฉบับเห็นว่าเมื่อพวกเขาต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจนั้น พวกเขาเห็นว่าแรงจูงใจใน 3 ข้อต่อไปนี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยในการตัดสินใจของพวกเขา

1. มาตรฐานทางวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ย 11.71
2. คุณธรรมที่ปรากฏทั่วไปในสังคม มีค่าเฉลี่ย 11.52
3. การนำมาซึ่งความน่าเชื่อถือแก่ผู้อ่าน มีค่าเฉลี่ย 10.71

นักหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับเห็นว่า เมื่อพวกเขาต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อพวกเขาน้อยที่สุดได้แก่

- ความก้าวหน้าทางอาชีพการงาน มีค่าเฉลี่ย 2.76
- สามัญสำนึก มีค่าเฉลี่ย 4.58
- เพื่อนร่วมงาน มีค่าเฉลี่ย 5.89

เมื่อนำค่าเฉลี่ยในเรื่องของแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ มาหาความสัมพันธ์กับตัวแปรทางประชากรศาสตร์ของนักหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับ เพื่อดูว่าปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือไม่ จากการประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS จึงได้ผลที่แสดงความสัมพันธ์ต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อนำสังกัดของนักหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับ มาคำนวณทางสถิติเพื่อหาค่าความแตกต่างในการเลือกแรงจูงใจ ทั้ง 13 ข้อ เพื่อพิจารณาว่าสังกัดของหนังสือพิมพ์ที่นักหนังสือพิมพ์แต่ละคนทำงานอยู่มีผลต่อการเลือกแรงจูงใจทั้ง 13 ข้อหรือไม่ โดยการใช้สถิติ F. Ratio ผลที่ออกมาปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ กับการเลือกแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของการเลือกแรงจูงใจทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ 3 ชื่อฉบับ				
หนังสือพิมพ์	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ค่า F. Ratio
ไทยรัฐ	8	71.66	11.1809	.0818
เดลินิวส์	15	71.47	11.8776	
ข่าวสด	20	70.29	8.1186	

จากตารางแสดงค่าเฉลี่ยของความแตกต่างในการเลือกแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ เราจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยจากหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับ ไม่มีความแตกต่างกันมากนักเมื่อพิจารณาจากค่า F. Ratio เพื่อดูความแตกต่างระหว่างหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับ เมื่อพิจารณาความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะเห็นว่า $p > 0.05$ ซึ่งก็คือ 0.818 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรในเรื่องของหนังสือพิมพ์ที่สังกัดไม่มีความแตกต่างตามนัยสำคัญทางสถิติต่อการเลือกแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เมื่อนำความแตกต่างทางด้านอายุของนักหนังสือพิมพ์ซึ่ง ในครั้งนี้ จำแนกออกเป็น 4 ระดับ มาคำนวณหาความแตกต่างรายคู่เพื่อพิจารณาว่า ปัจจัยในเรื่องของอายุนั้น มีผลต่อการเลือกแรงจูงใจทั้ง 13 ข้อหรือไม่ สถิติ Sheffe ผลที่ได้ปรากฏออกมาตามตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 4.4 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุและการเลือกแรงจูงใจทางจริยธรรม

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของความแตกต่างในเรื่องอายุและแรงจูงใจทางจริยธรรม				ตารางแสดงผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่			
อายุ	N	ค่าเฉลี่ย (X)	F -Ratio	ต่ำกว่า 25 ปี	26-30 ปี	31-35 ปี	36 ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า 25 ปี	6	67.64	4.73*	-			
26-30 ปี	20	71.76		X	-		
31-35 ปี	10	64.7		X	X	-	
36 ปี ขึ้นไป	7	80.43		X	X	*	-

(* แสดงความแตกต่างรายคู่ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับคะแนน .050 หรือ *p < 0.05)

จากตารางแสดงค่าเฉลี่ยของความแตกต่างในการเลือกแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ เราจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยในเรื่องอายุของนักหนังสือพิมพ์ มีความแตกต่างกันเมื่อพิจารณาจากค่า F. Ratio เพื่อดูความแตกต่างระหว่างหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ข้อฉบับ ค่าที่ได้คือ 4.73 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรในเรื่องอายุของนักหนังสือพิมพ์มีผลต่อการเลือกแรงจูงใจ กล่าวคือ กลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี จะเลือกแรงจูงใจทั้ง 13 ข้อ แตกต่างจากกลุ่มนักหนังสือพิมพ์ที่มีอายุระหว่าง 36 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อนำระดับการศึกษาทั้ง 2 ระดับมาคำนวณเพื่อพิจารณาว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการเลือก แรงจูงใจทั้ง 13 ข้อ หรือไม่ โดยการใช้สถิติ t - test ผลที่ออกมาคือ

ตารางที่ 4.5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับการเลือกแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ

ตารางแสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	T-value	2-tail prob
ต่ำกว่าปริญญาตรี	10	71.67	9.601	.26	.798
ปริญญาตรี หรือ สูงกว่า	33	70.74	10.129		

จากตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมเราจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยระหว่าง การศึกษาในชั้นต่ำกว่าปริญญาตรี และชั้นปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันไม่มากนัก เนื่องจากเมื่อพิจารณาถึง ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว $p > 0.05$ ซึ่งก็คือ 0.798 แสดงว่าปัจจัยทางด้านการศึกษาไม่ใช่ตัวแปรสำคัญที่ทำให้การเลือกแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์

เมื่อนำเอาสาขาวิชาที่นักหนังสือพิมพ์สำเร็จมา ระหว่างสาขาวิชานิเทศศาสตร์ และผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาอื่น ๆ มา คำนวณทางสถิติเพื่อหาค่าความแตกต่างเพื่อดูว่า สาขาวิชาที่นักหนังสือพิมพ์สำเร็จมาแตกต่างกันนั้น จะมีผลต่อการเลือกแรงจูงใจ ทั้ง 13 ข้อหรือไม่ โดยการใช้สถิติ t-test ผลที่ออกมาคือ

ตารางที่ 4.6 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชา กับการเลือกแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ

ตารางแสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	T-value	2-tail prob.
นิเทศศาสตร์	16	69.51	7.075	.73	.467
อื่น ๆ	27	71.82	71.8205		

จากตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาเกี่ยวกับแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมเราจะเห็นว่า ค่าเฉลี่ยระหว่าง สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และสาขาวิชาอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันไม่มากนัก เพราะ $p > 0.05$ ซึ่งก็คือ 0.467 แสดงว่าปัจจัยทางด้านสาขาวิชาไม่ใช่ตัวแปรสำคัญที่ทำให้การเลือกแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ หรืออาจกล่าวได้ว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อนำเอาตำแหน่งทางการงานของนักหนังสือพิมพ์ ระหว่างนักหนังสือพิมพ์ผู้ทำงานในระดับบริหาร เช่น เป็นบรรณาธิการ เป็นหัวหน้าข่าว และนักหนังสือพิมพ์ผู้ทำงานในระดับพนักงาน เช่น เป็นผู้สื่อข่าว เป็นช่างภาพ มาคำนวณหาความแตกต่างทางสถิติเพื่อพิจารณาว่า ระดับตำแหน่งการงานมีผลต่อการเลือกแรงจูงใจทั้ง 13 ข้อ หรือไม่ โดยใช้สถิติ t-test ผลที่ออกมาเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.7 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งทางการงาน กับการเลือกแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ

ตารางแสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	T-value	2-tail prob.
ระดับบริหาร	8	72.76	15.155	.40	.700
ระดับพนักงาน	35	70.54	8.540		

จากตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งหน้าที่การงานกับแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมเราจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยระหว่างนักหนังสือพิมพ์ที่ทำงานในระดับบริหารและระดับพนักงาน ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้ว จะเห็นว่า $p > 0.05$ ซึ่งก็คือ 0.700 แสดงว่าปัจจัยทางด้านตำแหน่งการงานไม่ใช่ตัวแปรสำคัญที่ทำให้การเลือกแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์กันหรืออาจกล่าวได้ว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อนำเอาอายุการทำงานนักหนังสือพิมพ์ ระหว่างนักหนังสือพิมพ์ผู้ทำงานมาเป็นเวลา 5 ปีขึ้นไป กับนักหนังสือพิมพ์มีอายุงานต่ำกว่า 5 ปี ในระดับพนักงานมาคำนวณหาความแตกต่างทางสถิติเพื่อพิจารณาว่าอายุการงานมีผลต่อการเลือกแรงจูงใจทั้ง 13 ข้อ หรือไม่ โดยใช้สถิติ t-test ผลที่ออกมาเป็นดังนี้

ตารางที่ 4.8 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับ การเลือกแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจ

ตารางแสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	N	ค่าเฉลี่ย	S.D.	T-value	2-tail prob.
ต่ำกว่า 5 ปี	26	71	7.081	.03	.974
5 ปี ขึ้นไป	17	70.89	13.383		

จากตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุการทำงานกับแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมเราจะเห็นว่าค่าเฉลี่ยระหว่างนักหนังสือพิมพ์ที่ทำงานด้านนี้ต่ำกว่า 5 ปีกับกลุ่มที่ทำงาน 5 ปี ขึ้นไป เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้วจะเห็นว่า $p > 0.05$ ซึ่งก็คือ 0.974 แสดงว่าปัจจัยทางด้านตำแหน่งทางการงานไม่ใช่ตัวแปรสำคัญที่ทำให้การเลือกแรงจูงใจต่อสถานการณ์ทางจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ หรือไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ต่อปัญหาทางจริยธรรมในการนำเสนอ

ข่าวอาชญากรรม

จากการเข้าสัมภาษณ์นักหนังสือพิมพ์จาก 3 ชื่อฉบับได้แก่ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และหนังสือพิมพ์ข่าวสด ซึ่งมีนักหนังสือพิมพ์ทั้งหมด 46 คน ได้แก่

- หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ 9 คน
- หนังสือพิมพ์ข่าวสด 21 คน
- หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ 16 คน

โดยมีคำถามที่ใช้ถามทั้งหมด 12 ข้อ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดให้นักหนังสือพิมพ์ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ในคำถามแต่ละข้อ ซึ่งได้ผลสรุปดังต่อไปนี้

1. นโยบายทั่วไปของหนังสือพิมพ์ที่ท่านสังกัด ในการนำเสนอข่าวอาชญากรรม

ไทยรัฐ

นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีความเข้าใจตรงกันว่า หนังสือพิมพ์ของตนเป็นหนังสือพิมพ์ที่เน้นการนำเสนอข่าวอาชญากรรม และให้ความสำคัญกับข่าวอาชญากรรมมากกว่าข่าวประเภทอื่น สำหรับประเภทของข่าวอาชญากรรมที่นำเสนอจะเน้นไปที่ประเด็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ และความเดือดร้อนของผู้คนในสังคมหรือกล่าวได้ว่าเป็นข่าวที่มีผลกระทบต่อสังคม โดยจะเน้นไปที่ข่าวซึ่งสร้างความสะเทือนขวัญผู้อ่าน เช่น ฆาตกรรม โหดเหี้ยม ทารุณกรรมเด็ก เร็ยาค่าไถ่ ช่มชู้ ฯลฯ ข่าวที่มีองค์ประกอบข่าวแปลก ๆ เร้าความสนใจผู้อ่าน จะถูกนำเสนอเป็นอันดับแรก

อย่างไรก็ตามหัวหน้าข่าวหน้า 1 ให้ความเห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐได้วางนโยบายไว้กว้าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นข่าวประเภทไหน ที่สำคัญคือต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้อ่านและของสังคม ข่าวที่มีลักษณะตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของผู้อ่านจะนำเสนอข่าวทุกประเภทที่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้น ข่าวแต่ละข่าวจะหยิบยกมาตามความสนใจของช่วงเวลา ถ้าข่าวใดที่ผู้อ่านให้ความสนใจมากก็จะมีกรนำเสนออย่างต่อเนื่อง อาจกล่าวได้ว่า การนำเสนอข่าวใดจะดูตามกระแสสังคมเป็นหลัก ดังนั้นจึงต้องกระจายความสำคัญให้กับข่าวทุกข่าว เนื่องจากถือว่ากลุ่มผู้อ่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของไทยรัฐจะเป็นผู้อ่านทุกประเภท ไม่เน้นที่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นสำคัญ

ประเด็นที่น่าสนใจอีกประเด็นหนึ่ง ซึ่งตัวบรรณาธิการข่าวอาชญากรรมของไทยรัฐเน้นหนักในการนำเสนอข่าวอาชญากรรม ก็คือประเด็นที่ว่า ต้องการนำเสนอข่าวอาชญากรรม เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นถึงความบกพร่องของหน่วยงานรัฐ จนทำให้เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ขึ้นในสังคม

นอกจากนี้ นักหนังสือพิมพ์บางคนยังเห็นว่า นโยบายสำคัญในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ตุนั้น คือ ต้องรวดเร็ว ฉับไว ทันเหตุการณ์ รวมทั้งประเด็นในการนำเสนอข่าวต้องมีความเป็นกลาง ไม่นำความคิดเห็นของตนมาใส่ในเหตุการณ์ที่นำเสนอ

ข่าวสด

นโยบายทั่วไปในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ข่าวสดนั้น นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ต้องเสนอให้ตรงตามข้อเท็จจริง นำความจริงมาตีแผ่ ข่าวที่ได้มาควรจะเป็นการนำเสนอสาเหตุที่เกิด และแนวทางที่จะเป็นอุทาหรณ์ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน ให้ผู้คนระวัง และเสนอทางป้องกันและแก้ไขไม่ให้เกิดเหตุการณ์ที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมอีก

การนำเสนอข่าวอาชญากรรม จะนำเสนอในแง่ที่ทำให้ผู้อ่านเห็นว่าเป็นปัญหาสังคมที่ใกล้ตัวพวกเขา

นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่เห็นว่า การเสนอข่าวที่สะท้อนภาพสังคมและส่งผลกระทบต่อผู้คนในสังคม เป็นนโยบายหลักในการนำเสนอข่าวอาชญากรรม

นักหนังสือพิมพ์บางคนเห็นว่า การมีความเป็นกลางและให้ความชอบธรรมกับผู้ตกเป็นข่าว เป็นนโยบายสำคัญในการนำเสนอข่าวอาชญากรรม

ลักษณะของข่าวอาชญากรรมที่เน้นก็คือ ข่าวที่สะท้อนขวัญผู้คนมาก ๆ แต่ในเรื่องนี้ บรรณาธิการข่าวอาชญากรรมเองกล่าวว่า ถ้าเป็นเรื่องที่อุจาดไม่มีลักษณะเชิงสร้างสรรค์ก็มักจะนำเสนอเป็นข่าวเล็ก และไม่เน้นไปที่ข่าวที่มีองค์ประกอบทางเพศเป็นสำคัญ เพราะเป็นประเด็นที่ละเอียดอ่อนที่สุด ซึ่งตนคิดว่าหนังสือพิมพ์บางฉบับเน้นการนำเสนอเรื่องนี้เป็นสำคัญ จึงทำให้มียอดขายสูง

อย่างไรก็ตามมีนักหนังสือพิมพ์ท่านหนึ่งได้ให้ความเห็นว่า การนำเสนอข่าวอาชญากรรม คือการนำเสนอเรื่องราวเรียนของประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอควรจะมีการตรวจสอบให้แน่ใจ เมื่อตีแผ่ข้อเท็จจริงออกมาแล้ว ข่าวนั้นอาจมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก้ไขในหน่วยงานต่าง ๆ ได้

เดลินิวส์

นโยบายทั่วไปในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมนั้น นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่เห็นว่า ต้องนำเสนอข่าวอาชญากรรมตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ไม่มีการบิดเบือนข้อมูล รวมทั้งมีความเป็นกลาง เพื่อความเป็นธรรมต่อผู้ตกเป็นข่าว

นักหนังสือพิมพ์บางคนเห็นว่า นโยบายทั่วไปในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมนั้น ควรจะเป็นการนำเสนอเพื่อทำให้บางคนทราบถึงเหตุที่เกิดและหาทางป้องกันเหตุการณ์นั้น ๆ ไม่ให้เกิดกับตน รวมทั้งให้แง่คิดกับผู้อ่านด้วย

ความรับผิดชอบและการมีจรรยาบรรณในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมก็มีความสำคัญรองลงมา นอกจากนี้ก็จะเป็นเรื่องของการคัดเลือกข่าวว่าต้องมีความน่าสนใจเป็นคดีที่เยี่ยมยอดต่อผู้อ่าน

หัวหน้าข่าวหน้า 1 แสดงประเด็นที่น่าสนใจว่า ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ข่าวไหนที่ขายได้ก็จะนำเสนอต่อผู้อ่าน เพราะเห็นว่าตลาดของหนังสือพิมพ์นั้นคือตลาดของชาวบ้าน เพราะฉะนั้นถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้คนส่วนใหญ่ ก็มีแนวโน้มที่จะนำเสนอเรื่องนั้น

อย่างไรก็ตามทางบรรณาธิการข่าวอาชญากรรมได้อธิบายเพิ่มเติมว่า หนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีนโยบายที่ไม่เหมือนใคร เพราะยึดการนำเสนอข่าวที่เป็นกลาง ๆ ไม่ได้เน้นข่าวอาชญากรรมหรือทางการเมือง หรือข่าวใดข่าวหนึ่ง ฉะนั้นจึงเห็นว่าข่าวอาชญากรรมจะไม่มีลักษณะหวือหวา เหมือนหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น ๆ

กล่าวโดยรวมแล้ว นโยบายหลักในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมของหนังสือพิมพ์ 3 ชื่อฉบับดังกล่าว นั้น ให้ความสำคัญกับการนำเสนอข่าวที่สะท้อนขวัญผู้คนส่วนใหญ่ในสังคม ซึ่งหมายถึงผลกระทบต่อคนในสังคม เพื่อที่จะบอกถึงสาเหตุที่เกิด และชี้ให้เห็นถึงแนวทางป้องกันและแก้ไข เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้คนในการดำเนินชีวิตประจำวันในสังคม

องค์ประกอบที่สำคัญในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมนั้นที่สำคัญก็คือ การนำเสนอข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง แม่นยำ รวดเร็ว และเจาะลึกเหตุการณ์นั้น ๆ และถือว่า การนำเสนอข่าวอาชญากรรมนั้นเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงสภาพปัญหาของสังคมปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

2. ข่าวอาชญากรรม เป็นข่าวที่ควรนำเสนอต่อผู้อ่านหรือไม่ เพราะเหตุใด

ไทยรัฐ

นักหนังสือพิมพ์ทุกคน มีความคิดเห็นพ้องต้องกันว่า ข่าวอาชญากรรมเป็นข่าวที่ควรนำเสนอแก่ผู้อ่าน เนื่องจากทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นในสังคม และเป็นการสะท้อนสภาพสังคมและปัญหาที่เกิดขึ้น

เหตุผลที่สำคัญที่สุดในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมนั้น ก็คือเพื่อเป็นการเตือนภัยแก่ผู้อ่านให้ระมัดระวังป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นทั้งกับตัวเองและครอบครัว เพราะผู้อ่านจะได้ทราบถึงวิธีการและรูปแบบของการเกิดอาชญากรรม

นอกจากนี้ นักหนังสือพิมพ์บางคนเห็นว่า ข่าวอาชญากรรมเป็นเรื่องที่สมควรนำเสนอเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในสังคมที่ผู้รักษากฎหมายยังให้ความสำคัญคุ้มครองไม่ทั่วถึง ทั้งทางด้านสวัสดิภาพ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้คนในสังคมและเพื่อเป็นภาพสะท้อนให้เห็นว่าอาชญากรรมชี้ให้เห็นถึงประสิทธิภาพของรัฐบาลอีกประการหนึ่งด้วย

ประการสุดท้ายก็คือ การนำเสนอข่าวอาชญากรรมนั้นเป็นหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่จะนำเสนอให้ผู้อ่านได้รับทราบเรื่องราวความเป็นไปที่เกิดขึ้นในสังคม เป็นการรายงานเรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้อ่าน

ข่าวสด

นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่เห็นว่า การนำเสนอข่าวอาชญากรรมนั้นเป็นสิ่งที่สมควรนำเสนอแก่ผู้อ่าน เพื่อจะได้เป็นตัวอย่งแก่ผู้คนในสังคมให้รับรู้ถึงวิธีการก่ออาชญากรรมในปัจจุบัน เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกัน แก่ไข มิให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับผู้ใดอีก

การนำเสนอข่าวอาชญากรรมเป็นสิ่งที่ช่วยสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคมในขณะนั้น ว่าเป็นอย่างไร มีความกดดันมากน้อยเพียงใด เพื่อให้ผู้อ่านได้ทำความเข้าใจกับข่าว ซึ่งทำให้รู้ถึงพื้นฐานของการก่อคดีนั้น ๆ เป็นเหตุผลรองลงมา

นอกจากนี้ยังเห็นว่าข่าวอาชญากรรมเป็นเรื่องที่ต้องนำเสนอแก่ผู้อ่าน เนื่องจากเป็นเรื่องใกล้ตัวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้คน และเป็นสิ่งที่อาจเกิดขึ้นได้กับคนทั่วไปในสังคม

ประการสุดท้ายก็คือ ชาวอาชญากรรมเป็นที่สมควรนำเสนอแก่ผู้อ่าน เนื่องจากเป็นภาพสะท้อนให้เห็นว่ารัฐให้ความคุ้มครองแก่ผู้คนในสังคมได้มีประสิทธิภาพอย่างไรบ้าง และยังเป็นการเร่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำงานได้เร็วขึ้นและทั่วถึงขึ้น

เดลินิวส์

นักหนังสือพิมพ์ทุกคนเห็นพ้องต้องกันว่า การนำเสนอข่าวอาชญากรรมนั้นเป็นสิ่งที่ควรนำเสนอเพื่อเป็นอุทาหรณ์และเป็นประโยชน์แก่ผู้คนในสังคมให้รู้ถึงวิธีการป้องกัน และแก้ไข มิให้อาชญากรรมเกิดขึ้นกับตนเอง

นักหนังสือพิมพ์หลายคนให้ความเห็นว่า ชาวอาชญากรรมเป็นสิ่งที่สมควรนำเสนอแก่ผู้อ่าน เนื่องจากช่วยให้ผู้อ่านได้ทราบว่า มีอะไรเกิดขึ้นในสังคมได้บ้าง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกันตนเองในชีวิตประจำวัน

นักหนังสือพิมพ์บางคนให้ความเห็นว่า แม้ข่าวอาชญากรรมเป็นสิ่งที่สมควรนำเสนอ แต่ควรนำเสนอใน 2 ลักษณะ คือทางหนึ่งเพื่อให้เป็นตัวอย่าง อีกทางหนึ่งคือให้ทราบถึงปัญหาและสาเหตุของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น เพื่อหาทางแก้ไขปัญหานั้น

ประการสุดท้าย นักหนังสือพิมพ์ท่านหนึ่งกล่าวว่าหนังสือพิมพ์ใหญ่ ๆ จุดขายอยู่ที่ข่าวอาชญากรรม ฉะนั้นการนำเสนอข่าวอาชญากรรมจึงเป็นสิ่งที่ควรนำเสนอ นอกจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น

กล่าวโดยรวม นักหนังสือพิมพ์ ทั้ง 3 ชื่อฉบับ ให้ความเห็นพ้องต้องกันว่า ชาวอาชญากรรมเป็นข่าวที่ควรนำเสนอแก่ผู้อ่าน เนื่องจาก

1. เพื่อให้ผู้อ่านรับรู้ถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน
2. เพื่อนำมาใช้เป็นอุทาหรณ์ในการป้องกัน และหาทางแก้ไขเหตุการณ์อาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน
3. เพื่อสะท้อนภาพของการคุ้มครองของรัฐที่มีต่อผู้คนในสังคม และเพื่อกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่รัฐหาทางป้องกันแก้ไขสิ่งเหล่านี้ เพื่อสวัสดิภาพ และความปลอดภัยแก่ผู้คนในสังคม

3. ชาวอาชญากรรมที่น่าสนใจควรมีลักษณะอย่างไร

ไทยรัฐ

นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ลักษณะของชาวอาชญากรรมที่น่าสนใจนั้น มักจะเป็นเหตุการณ์ที่มีผลกระทบรุนแรงต่อคนจำนวนมาก มีผลเสียหายต่อสถาบันต่างๆ ในสังคม และที่สำคัญเป็นข่าวที่สร้างความสะเทือนขวัญกับผู้อ่าน

ข่าวที่เกี่ยวข้องกับที่มาหรือสาเหตุของคดีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งกลอุบายที่คนร้ายใช้ในการก่ออาชญากรรมเพื่อเป็นการเตือนภัยแก่ผู้อ่าน เป็นลักษณะของชาวอาชญากรรมที่น่าสนใจรองลงมา เพราะถือว่าเป็นเรื่องใกล้ตัว และเป็นข่าวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและทรัพย์สินของผู้คนในสังคม

นักหนังสือพิมพ์บางคนให้ความเห็นว่า ชาวอาชญากรรมที่น่าสนใจ ควรจะเป็นเรื่องที่ตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของผู้อ่านได้

อย่างไรก็ตาม มีนักหนังสือพิมพ์ที่ให้ประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับลักษณะของชาวอาชญากรรมที่น่าสนใจไว้ว่า นอกจากจะมีลักษณะที่สะเทือนขวัญต่อผู้อ่านแล้ว น่าจะเป็นเรื่องของความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐ ที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดโศกนาฏกรรมต่าง ๆ ข่าวที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินซึ่งเสมือนเป็นการเตือนภัยให้ประชาชนได้ระวังและป้องกันตัวจากสิ่งเหล่านี้ รวมถึงข่าวอุบัติเหตุ อุบัติเหตุต่าง ๆ ตลอดจนการช่วยกันสกัดกั้น การแพร่ระบาดของอาชญากรร้ายแรง เช่น ยาเสพติด การค้าประเวณี ป้อนการพนัน อบายมุขมากมาย อีกทั้งเป็นข่าวที่เตือนประชาชนในรูปแบบอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

นอกจากนี้ชาวอาชญากรรมไม่ควรเป็นข่าวที่มีลักษณะซ้ำๆ เพราะข่าวจะมีผลต่อทั้งในการจับกุมและตัดสินใจคดีความ รูปแบบการนำเสนอเป็นอีกประเด็นหนึ่ง ควรหือหาแต่ไม่ใช่ใส่ไข่ การเขียนควรใส่ลีลา แต่ไม่ใช่เติมแต่งข้อมูล

ข่าวสด

นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ข่าวอาชญากรรมที่น่าสนใจ ควรมึลักษณะที่ส่งผลกระทบในวงกว้างต่อผู้คนในชุมชนหรือสังคม

ข่าวที่มีลักษณะบอกถึงสาเหตุที่เกิดอาชญากรรมและการป้องกัน เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน และประชาชนทั่วไปเป็นสิ่งที่นักหนังสือพิมพ์ให้ความคิดเห็นว่าเป็นข่าวอาชญากรรมที่มีความน่าสนใจรองลงมา

นอกจากนี้ยังมีประเด็นของข่าวอาชญากรรมที่มีลักษณะน่าสนใจรอง ๆ ลงมา ตามความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ ได้แก่การบอกถึงวิธีการก่ออาชญากรรมของคนร้าย คดีที่เกิดกับบุคคลซึ่งประชาชนให้ความสนใจ ข่าวที่น่าเสนอให้เห็นถึงการลงโทษผู้กระทำผิด ข่าวที่รวดเร็วทันเวลาและข่าวอาชญากรรมที่น่าเสนอตามข้อเท็จจริง

อย่างไรก็ตามบรรณาธิการข่าวอาชญากรรม ได้แสดงความคิดเห็นถึงลักษณะของข่าวอาชญากรรมที่น่าสนใจไว้ว่า ทางหนังสือพิมพ์ข่าวสดมีเป้าหมายชัดเจน นั่นคือการนำเสนอเพื่อสะท้อนภาพสังคม และทางแก้ของปัญหาที่เกิดขึ้น เมื่อมีความชัดเจนในจุดนี้ ท่วงทำนองในการคัดเลือกข่าวเพื่อนำเสนอแก่ผู้อ่านก็จะชัดเจนตามไปด้วย ทางข่าวสดจะไม่เน้นการเขียนให้ออกมาเหมือนการเขียนนวนิยาย เนื่องจากต้องมีความเห็นใจผู้ตกเป็นข่าว แต่ต้องไม่รีบร้อนในการกล่าวประณามผู้ต้องหา เพราะยังไม่ผ่านกระบวนการศาล คดีผู้หญิงเป็นผู้เสียหายต้องระวังที่สุด เพราะเราต้องนึกว่า ผู้หญิงต้องมีชีวิตต่อไปในสังคม จุดนี้เป็นจุดที่หนังสือพิมพ์ข่าวสดระวังมาก

เคล็ดลับ

นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ข่าวอาชญากรรมที่มีลักษณะน่าสนใจ ที่จะนำเสนอต่อผู้อ่านควรเป็นข่าวที่เสนอเพื่อให้ผู้อ่าน และประชาชนได้เห็นถึงสาระ ข้อคิด หรือแนวทางที่จะนำไปแก้ไข หรือ

ป้องกันไม่ให้อาชญากรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นอีก กล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่า เป็นข่าวที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านในการดำเนินชีวิตนั่นเอง

ข่าวอาชญากรรมที่บอกถึงสาเหตุที่มาและลักษณะการก่ออาชญากรรมในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะเหตุการณ์ที่สะท้อนขวัญและโทศทัยมอกอาจเหล่านี้ เป็นข่าวที่ดีว่ามีความน่าสนใจที่จะนำเสนอต่อผู้อ่าน

นอกจากนี้ยังมีประเด็นในเรื่องของข่าวที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีชื่อเสียง ข่าวที่เสนอผลต่อเนื่องของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น ผลในการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดเป็นต้น ก็เป็นสิ่งที่นักหนังสือพิมพ์บางคนมีความเห็นว่า เป็นลักษณะของข่าวอาชญากรรมที่น่าสนใจ

กล่าวโดยรวม ลักษณะข่าวอาชญากรรมที่น่าสนใจนั้น ตามความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับ เห็นว่า

- เป็นข่าวที่มีผลกระทบที่รุนแรงต่อสังคมหรือชุมชนในวงกว้าง
- เป็นข่าวที่ชี้ให้เห็นถึงสาเหตุการเกิดอาชญากรรม และวิถีก่ออาชญากรรม เพื่อให้ผู้อ่านได้รับทราบและนำไปใช้เป็นแนวทางในการป้องกัน และแก้ไข มิให้อาชญากรรมเกิดขึ้นกับตน และครอบครัว
- เป็นข่าวที่รวดเร็ว ตรงไปตรงมา เพื่อตีแผ่ความเป็นไปในสังคม รวมทั้งเป็นเรื่องของผู้คนที่มีชื่อเสียง ซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วไปในสังคม

4. หนังสือพิมพ์มีข้อจำกัดในการเสนอข่าวอาชญากรรมหรือไม่ อย่างไร

นักหนังสือพิมพ์จากไทยรัฐ เดลินิวส์ ข่าวสด มีความเห็นพ้องต้องกันว่า ในส่วนของการนำเสนอภาพมีข้อจำกัดมากที่สุดภาพที่นำเสนออาจมีปัญหาในเรื่องของภาพที่อุจาดตามากเกินไป เรื่องประจานผู้เสียหายจากการตกเป็นข่าวในบางคดี เช่น ในคดีข่มขืนกระทำชำเรา หรือในคดีที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชนรองลงมาได้แก่เรื่องของการนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตกเป็นข่าวในบางคดี ซึ่งได้แก่ ชื่อ ที่อยู่ เพราะเหตุผลที่อาจทำให้

- เกิดความเสียหาย หรือเสียชื่อเสียงต่อผู้ตกเป็นข่าว เช่นในคดีข่มขืนกระทำชำเรา
- ตกอยู่ในอันตราย
- ขัดกับข้อกฎหมาย เช่น กรณีการนำเสนอชื่อ ที่อยู่ หรือสถานศึกษาของผู้ตกเป็นข่าวในคดีที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ในส่วนที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันบ้างมีดังนี้

ไทยรัฐ

- หัวหน้าข่าวหน้า 1 ให้ความเห็นว่า การนำเสนอข่าวอาชญากรรมมีข้อจำกัดในเรื่องเนื้อที่
- ข้อมูลทางคดีบางอย่างที่ไม่สามารถนำมาเผยแพร่ได้หมด เพราะอาจจะมีผลทางคดีในการติดตามตัวคนร้าย
- กฎหมายที่เกี่ยวกับการพิมพ์ เป็นข้อจำกัดประการหนึ่งในการนำเสนอข่าวอาชญากรรม

ข่าวสด

- ในเรื่องของรูปคดีในกระบวนการสืบสวนสอบสวนของตำรวจ นักข่าวไม่สามารถนำข้อมูลส่วนนี้มานำเสนอต่อผู้อ่านได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อรูปคดีที่กำลังดำเนินอยู่

- ในกรณีที่มีการนำเสนอข่าวฆาตกรรม เมื่อเจ้าหน้าที่จับผู้ต้องหาได้ แต่ยังไม่มีความชัดเจน ก็ไม่สามารถระบุชื่อของผู้นั้นได้

- เมื่อผู้เสียหายไม่ต้องการเป็นข่าว

- ผู้สื่อข่าวเองไม่มีหลักประกันในเรื่องความปลอดภัยในการทำข่าว ในกรณีเสนอข่าวที่เกี่ยวกับผู้มี

อิทธิพล

- ข้อจำกัดในเรื่องของเวลา เนื่องจากหนังสือพิมพ์ทุกฉบับต้องแข่งขันกันภายใต้เงื่อนไขของเวลาในการผลิต ซึ่งทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้ง่าย ถ้าตรวจสอบได้ไม่เต็มที่ อย่างไรก็ตามทุกข่าวที่ออกไปจะต้องมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด

- ปัญหาทางด้านจรรยาบรรณและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

เดลินิวส์

- การนำเสนอไม่ควรเป็นการแนะนำวิธีการก่ออาชญากรรม เนื่องจากอาจมีผู้นำไปกระทำตามอย่าง
- นโยบายของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับจรรยาบรรณของนักหนังสือพิมพ์และศีลธรรมซึ่งเข้ามาเป็นข้อจำกัดในบางส่วนของการทำงาน แต่ไม่ใช่ทั้งหมด การนำเสนอข่าวบางข่าวจะมีการยกเว้น เพื่อความถูกต้องของข้อมูล ข้อเท็จจริงต่าง ๆ

มีนักหนังสือพิมพ์จากทั้ง 3 ชื่อฉบับ ที่ตอบว่าหนังสือพิมพ์ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของการนำเสนอข่าวอาชญากรรม อยู่ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 ของนักหนังสือพิมพ์ทั้งหมดที่ทำการสำรวจในครั้งนี้ สำหรับเหตุผลที่ตอบว่าหนังสือพิมพ์ไม่มีข้อจำกัดในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมนั้น ได้แก่

- เนื้อหาในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมมีเพียงพอที่จะนำเสนอข่าวนี้
- ข้อจำกัดที่เด่นชัดไม่มี ขึ้นอยู่กับนโยบายของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ

5. หนังสือพิมพ์ควรมีความรับผิดชอบต่อการนำเสนอข่าวของตนหรือไม่

ไทยรัฐ

นักหนังสือพิมพ์ทุกคนมีความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ควรมีความรับผิดชอบในการนำเสนอข่าวของตน เนื่องจากนักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่เห็นว่า การนำเสนอข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมาเป็นสิ่งที่สมควรกระทำมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นจากนักหนังสือพิมพ์บางคนซึ่งถือว่า การไม่มีอคติไม่ใส่ความคิดเห็นหรือไม่แต่งเติมข้อเท็จจริงเป็นสิ่งที่หนังสือพิมพ์ควรมีความรับผิดชอบมากที่สุดรวมทั้งการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณในการนำเสนอข่าวด้วย

อย่างไรก็ตาม หัวหน้าข่าวหน้า 1 ของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ได้ให้ความเห็นว่า การที่ต้องนำเสนอข่าว โดยไม่มีอคติหรือไม่ใส่ความคิดเห็นเข้าไปนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยาก ตรงจุดนี้จะมีการตรวจตราอย่างเข้มงวด กวดขัน แต่สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงยาก ซึ่งไทยรัฐจะตระหนักถึงข้อวิพากษ์วิจารณ์ของผู้อ่านเป็นสำคัญ ฉะนั้นผู้อ่านควรจะต้องใช้วิจารณญาณตัดสินเองบ้างในบางเรื่อง เนื่องจากการนำเสนอข่าวในบางกรณีดู เหมือนจะมีเป้าหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น เป้าหมายในการกล่าวประณามความบกพร่องในการทำงานของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ จึงอาจโน้มน้ำหนักหรือชักจูงผู้อ่านได้เช่นกัน การที่ต้องกระทำตามทฤษฎีเป็นเรื่องยาก แต่ เป็นเรื่องที่ต้องทำให้ได้

ทางบรรณาธิการข่าวอาชญากรรมได้ให้ความเห็นในจุดนี้ว่า ตนเชื่อว่าหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับได้ พยายามที่จะช่วยกันรับผิดชอบต่อข่าว และภาพข่าวที่นำเสนอออกไปในแต่ละวัน เช่น กรณีข่าวข่มขืน ข่าว ภาพที่แสดงถึงความเหี้ยมโหด ทารุณกรรม ผิดมนุษย เป็นต้น แต่ข้อบกพร่องต่าง ๆ ก็เกิดขึ้นได้เสมอ เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านเวลาในการตีพิมพ์และการแข่งขันกันเองระหว่างหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับมีสูงมาก ซึ่งก็ถือเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง

หัวหน้าข่าวหน้า 1 อีกท่านหนึ่ง ให้ความคิดเห็นว่า หนังสือพิมพ์ต้องมีความรับผิดชอบต่อเฉพาะต่อ ผลกระทบที่จะเกิดขึ้น แต่ต้องไม่วิตกจนไม่สามารถนำเสนออะไรได้เลย ตัวอย่างเช่น ถ้าไม่นำเสนอข่าวนั้น อาจทำให้คนชั่วลอยนวลอยู่ในสังคมได้ เรื่องที่เกิดขึ้นก็จะเรี่ยไปเอง โดยไม่มีการแก้ไขหรือป้องกัน

ข่าวสด

นักหนังสือพิมพ์ทุกคนเห็นพ้องต้องกันว่า หนังสือพิมพ์ของตนควรมีความรับผิดชอบต่อการนำเสนอ ข่าวของตน เนื่องจากการนำเสนอข่าวใด ๆ ก็ตามไม่ควรสร้างความเสียหายแก่ผู้ตกเป็นข่าว รวมทั้งควร คำนึงถึงผู้เสียหายในข่าวเป็นสำคัญ ด้วยเหตุผลรองลงมาที่นักหนังสือพิมพ์เห็นว่าต้องมีความรับผิดชอบต่อใน ข่าวที่หนังสือพิมพ์ของตนนำเสนอคือ ถ้าลงข่าวที่ไม่เป็นความจริง หนังสือพิมพ์ตนเองอาจโดนฟ้องร้องได้ ฉะนั้น ก่อนที่จะนำเสนอข่าวนั้นต้องมีการตรวจสอบให้ถี่เสียก่อน ถ้าลงผิด ก็ควรที่จะมีการชี้แจงแก้ไขให้ผู้อ่านเข้าใจ นอกจากนี้นักหนังสือพิมพ์บางคนคิดว่า การไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง ไม่ลงข่าวเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ต้องมี ความยุติธรรม ไม่รับสินบนจากใคร ถือเป็นความรับผิดชอบต่อหนังสือพิมพ์ที่สำคัญ

บรรณาธิการข่าวอาชญากรรมได้ให้ความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับความรับผิดชอบในการนำเสนอข่าวของตน เพราะ หนังสือพิมพ์ใหญ่ ๆ มีผู้อ่านเยอะมาก หากเสนอพลาดต้องพร้อมที่จะยอมรับผิดและแก้ไขทันที เพราะถือว่าสิ่งที่หนังสือพิมพ์นำเสนอ นั้นมีผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง

นักหนังสือพิมพ์บางคนได้ให้ประเด็นที่น่าสนใจในเรื่องของความรับผิดชอบไว้ว่า หนังสือพิมพ์ควรมีความรับผิดชอบต่อข่าวที่ตนนำเสนอ เมื่อลงข่าวอะไรไป ควรที่จะมีการอ้างอิงแหล่งข่าวหรือที่มาของข่าวนั้น ๆ ซึ่งถ้าลงผิดพลาดก็ต้องมีการแก้ไขให้แก่เขาด้วย รวมทั้งความตระหนักว่าข่าวที่นำเสนอไปทุกข่าวจะเผยแพร่ออกไปทั่วประเทศในแต่ละข่าว จะมีทั้งผู้ที่ได้ประโยชน์และเสียประโยชน์จากการนำเสนอข่าว หากข่าวผิดพลาดจะทำให้หนังสือพิมพ์เกิดความเสียหายขาดความเชื่อถือต่อผู้อ่าน ที่สำคัญนอกจากจะผิดจรรยาบรรณแล้ว ก็อาจผิดกฎหมายถึงขั้นฟ้องร้องได้ และนักหนังสือพิมพ์อีกท่านหนึ่งได้ให้ความสนใจว่า การที่ต้องมีความรับผิดชอบต่อข่าวที่นำเสนอเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะไม่เช่นนั้นการนำเสนอข่าวก็จะเป็นเสมือนการขายข่าว ไม่ใช่เสนอข่าวเพื่อแก้ไขปัญหา

เดลินิวส์

นักหนังสือพิมพ์ทุกคนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า หนังสือพิมพ์ของตนควรมีความรับผิดชอบต่อการนำเสนอข่าว เพราะเหตุผลประการสำคัญที่ว่า การนำเสนอข่าวใดก็ตามต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้เสียหายหรือแหล่งข่าวและไม่ทำให้ผู้ใดเดือดร้อน การนำเสนอข่าวอย่างถูกต้องตามข้อเท็จจริงเป็นประเด็นสำคัญอีกประเด็นหนึ่งที่นักหนังสือพิมพ์ส่วนมาก เห็นว่าเป็นสิ่งที่หนังสือพิมพ์ต้องรับผิดชอบต่อเป็นสำคัญ ข้อเท็จจริงต้องมีการตรวจสอบผิดพลาดไม่ได้ ถ้าผิดต้องมีการแก้ไขข้อมูลนั้น และถ้าหนังสือพิมพ์ไม่รอบคอบในจุดนี้อาจถูกฟ้องร้องตามกฎหมายได้

บรรณาธิการข่าวอาชญากรรมให้ความสนใจว่า หนังสือพิมพ์ต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เช่น ชื่อ ที่อยู่ ต้องชัดเจน ในกรณีข่าวอุบัติเหตุลงผิด ญาติผู้เสียชีวิตอาจไม่แน่ใจว่าใช้ญาติตนเองหรือไม่ที่เสียชีวิต

นักหนังสือพิมพ์บางคนให้ความเห็นในเรื่องเกี่ยวกับความรับผิดชอบของหนังสือพิมพ์ของตนในการนำเสนอข่าวซึ่งเป็นประเด็นน่าสนใจไว้ดังนี้ การนำเสนอข่าวบางครั้งสามารถชี้หน้าคนในสังคมได้ อิทธิพลของหนังสือพิมพ์มีบทบาทให้คนคล้อยตามได้เช่นกัน ถ้าชี้หน้าไม่ดี อาจเกิดผลกระทบต่อสังคมโดยรวม หรือการนำเสนอข่าวแต่ละข่าวนั้นมีประชาชนคอยรับข่าวสารเป็นจำนวนมาก ข่าวสารที่ออกมาควรใกล้เคียงความเป็นจริงให้มากที่สุด ถ้าผิดพลาดหรือตรงกับความเป็นจริง ต้องแสดงความรับผิดชอบต่อในการเขียนข่าวนั้น ๆ

หัวหน้าข่าวหน้า 1 ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องความรับผิดชอบต่อการนำเสนอข่าวไว้ว่า หนังสือพิมพ์ควรมีความรับผิดชอบต่อซึ่งเมื่อเกิดความผิดพลาดในการนำเสนอ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ก็มีการแก้ข่าวให้ แม้ว่าบางครั้งอาจถูกมองว่าเวลาสูงผิด ลงเป็นพาดหัวใหญ่ แต่เวลาแก้ข่าวกลับแก้ในเนื้อที่เล็ก ๆ แต่สิ่งเหล่านี้เป็นข้อจำกัดในเรื่องของเนื้อที่ในการนำเสนอข่าวมากกว่าที่จะมีเจตนากระทำเช่นนั้น เพราะการแก้ข่าวทุกครั้งทำไปด้วยเจตนาบริสุทธิ์

6. ท่านทราบกฎหมายสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับการรายงานข่าวอาชญากรรม หรือไม่ และกรรณยกตัวอย่างถ้าทราบ ทราบมาจากที่ใด

ไทยรัฐ

นักหนังสือพิมพ์ร้อยละ 55.55 ตอบว่าทราบกฎหมายสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับการรายงานข่าวอาชญากรรม โดยส่วนใหญ่ทราบมาจากการเรียนรู้ด้วยตัวเองและจากระบบการฝึกการทำงาน มากกว่าการเรียนมาโดยตรง รวมไปถึงการที่นักหนังสือพิมพ์รุ่นพี่ ๆ จะคอยให้คำแนะนำในเรื่องนี้มาตลอด

สำหรับตัวอย่างกฎหมายสื่อมวลชนที่นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ ยกตัวอย่างมานั้น ตัวอย่างที่มีมากที่สุดจะเป็นเรื่องของกฎหมายหมิ่นประมาท รองลงมาคือ กฎหมายเกี่ยวกับคดีเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ก็มีการยกตัวอย่างกฎหมายที่ว่าด้วยเรื่องของการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล กฎหมายเกี่ยวกับศีลธรรมอันดี และเรื่องของกระบวนการศาล และการพิจารณาคดี

หัวหน้าข่าวหน้า 1 ให้ความสนใจในเรื่องของกฎหมายสื่อมวลชนที่สำคัญในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมไว้ว่า แม้ตนเองหรือนักหนังสือพิมพ์ท่านอื่นจะไม่มีความรู้สึกซึ่งในเรื่องนี้เท่าใดนัก แต่ไทยรัฐมีที่ปรึกษาในด้านนี้คอยให้คำแนะนำอยู่ตลอด นักหนังสือพิมพ์เพียงรับรู้ว่ามีอะไรคอยคุมตรงจุดนี้อยู่

อย่างไรก็ตามมีนักหนังสือพิมพ์ที่ไม่ตอบคำถามนี้ร้อยละ 9.52 และมีนักหนังสือพิมพ์ที่ตอบว่าตนเองไม่ทราบกฎหมายสื่อมวลชนที่เกี่ยวกับการนำเสนอข่าวอาชญากรรมคิดเป็นร้อยละ 11.11

ข่าวสด

นักหนังสือพิมพ์ร้อยละ 71.42 ตอบว่าตนทราบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอข่าวอาชญากรรม โดยส่วนใหญ่ทราบมาจากการทำงานควบคู่ไปกับการศึกษาด้วยตนเอง รวมทั้งมีรุ่นพี่ที่ทำงานหัวหน้าข่าวคอยแนะนำให้ และมีบางคนเคยเรียนเรื่องนี้มาก่อนที่จะเข้าทำงานแล้ว

สำหรับตัวอย่างของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอข่าวอาชญากรรมนั้น นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ได้ยกตัวอย่าง กฎหมายหมิ่นประมาทมากที่สุด รองลงมาคือกฎหมายที่เกี่ยวกับคดีเด็กและเยาวชน นอกนั้นก็เป็นเรื่องของสิทธิในการแสวงหาข่าวสารของสื่อมวลชน การละเมิดสิทธิส่วนบุคคล การเสนอข่าวอันไม่พึงเปิดเผย ซึ่งอาจเป็นผลเสียต่อการสอบสวนและสืบสวน และเป็นผลต่อชาติบ้านเมือง ทราบการพิมพ์ พ.ศ. 2484

อย่างไรก็ตามมีนักหนังสือพิมพ์ที่ไม่ตอบคำถามนี้ คิดเป็นร้อยละ 9.52 และมีนักหนังสือพิมพ์ที่ตอบว่าตนไม่ทราบกฎหมายสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 4.76

เดลินิวส์

นักหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 81.25 ตอบว่าตนทราบถึงกฎหมายสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องกับการรายงานข่าวอาชญากรรม โดยส่วนใหญ่ทราบมาจากประสบการณ์การทำงานและการศึกษาด้วยตนเอง และมีจำนวนนักหนังสือพิมพ์เพียงเล็กน้อยที่ได้เคยเรียนในเรื่องนี้มาก่อนที่จะทำงานข่าว

สำหรับตัวอย่างของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอข่าวอาชญากรรมนั้น นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ยกตัวอย่างในเรื่องของกฎหมายที่ว่าด้วยเรื่องของการหมิ่นประมาท การพาดพิงถึงบุคคลที่สาม การฟ้องร้องของผู้ตกเป็นข่าวในกรณีลงเรื่องราวที่ทำให้เขาเสียหาย เสียชื่อเสียง รongลงมาคือ พรบ.การพิมพ์ (ก.ม.เจ้าพนักงานการพิมพ์ กรุงเทพมหานคร) โดยเฉพาะในเรื่องของการลงภาพข่าว เช่น ไม่ควรลงภาพที่อุจาดมากเกินไปซึ่งอาจมีผลต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือลงภาพผู้ถูกข่มขืนในคดีข่มขืนกระทำชำเรา การไม่ทำให้ผู้อื่นตกอยู่ในภาวะที่ต่อสู้อันตรายไม่ได้

อย่างไรก็ตาม มีนักหนังสือพิมพ์ที่ไม่ตอบคำถามนี้คิดเป็นร้อยละ 18.75 และไม่มีผู้ใดตอบว่าไม่ทราบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอข่าวอาชญากรรม

7. ท่านทราบถึงจริยธรรมของหนังสือพิมพ์หรือไม่ ถ้าทราบ ทราบมาจากที่ใด กรุณายกตัวอย่าง

ไทยรัฐ

นักหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 77.78 ตอบว่าทราบถึงจริยธรรมของหนังสือพิมพ์ โดยส่วนใหญ่ทราบมาจากการทำงาน และจากนักหนังสือพิมพ์ที่ทำงานมาก่อนเป็นผู้แนะนำ

ตัวอย่างที่นักหนังสือพิมพ์หยิบยกมา ส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องการทำข่าวด้วยความถูกต้อง เทียงตรง ไม่เอนเอียง หรือมีอคติ ไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ตกเป็นข่าว นอกจากนี้ยังมีบางคน ให้ความเห็นว่า การไม่รับสินบนเป็นจริยธรรมที่ดีของนักหนังสือพิมพ์

หัวหน้าข่าวหน้า 1 ให้ความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับจริยธรรมว่า การสั่งสอนหรืออบรมในเรื่องของ จริยธรรมของหนังสือพิมพ์ในประเทศไทยนั้นมีการฝึกกันมาตลอดจากนักข่าวรุ่นต่อรุ่น ไม่มีการปิดบังความรู้ แต่ปัญหาที่ประสบก็คือ คนทำงานมีความแตกต่างกันทางพื้นฐานความรู้ พยายามสอนให้รู้ถึงหลักการที่ถูกต้อง ในส่วนนี้ไทยรัฐมีการอบรมนักข่าวต่างจังหวัด ให้ความรู้ ถ่ายทอดประสบการณ์กันมาตลอด

อย่างไรก็ตามมีนักหนังสือพิมพ์ที่ไม่ตอบคำถามนี้คิดเป็นร้อยละ 11.11 และมีนักหนังสือพิมพ์ที่ ตอบว่าไม่ทราบเรื่องของจริยธรรมของหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 11.11

ข่าวสด

นักหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 90.48 ตอบว่าทราบถึงจริยธรรมของหนังสือพิมพ์ โดยส่วนใหญ่ได้ รับการถ่ายทอด และเรียนรู้มาจากการทำงานหรือนักหนังสือพิมพ์ที่ทำงานมาก่อน รวมทั้งศึกษาด้วยตนเอง บางคนกล่าวว่าสิ่งนี้มาจากวิจรรณญาณของตนเอง

ตัวอย่างที่นักหนังสือพิมพ์ได้หยิบยกมา ส่วนใหญ่ ได้แก่เรื่องดังต่อไปนี้

- เสนอแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์และเป็นจริงต่อสังคม
- ไม่นำเสนอข่าวที่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้ใด หรือส่งผลกระทบต่อผู้อื่น
- ไม่ใช่ตำแหน่ง หน้าที่ แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อหมู่คณะใด ๆ โดยไม่ชอบธรรม
- มีความรับผิดชอบในข่าวที่ตนเองนำเสนอ ถ้าข้อมูลที่น่าเสนอไม่เป็นความจริงก็ควรที่จะแก้ไขให้ ถูกต้อง ไม่บิดเบือนข่าว
- เคารพต่อการไว้วางใจของผู้ให้ข่าว และรักษาไว้ซึ่งความลับของแหล่งข่าว

- เสนอข่าวที่ตรงไปตรงมา เป็นกระจกสะท้อนสังคม เมื่อมีคนร้องทุกข์ ก็ให้ติดตามตรวจสอบข้อมูลข้อเท็จจริงให้ดี

- เปิดใจกว้างในการนำเสนอข่าว

บรรณาธิการข่าวอาชญากรรมได้ให้ความเห็นว่า หนังสือพิมพ์ข่าวสดเน้นจรรยาบรรณและจริยธรรมของการเป็นสื่อมวลชน เพราะหนังสือพิมพ์เมื่อมองโดยรวมแล้วต้องดูจากองค์กร องค์กรเป็นอย่างไร คนในองค์กรก็จะเป็นเช่นนั้น ที่สำคัญหนังสือพิมพ์มีผลต่อสังคม ตัวอักษรทุกตัวมีผลหมด ในกรณีที่เป็นเรื่องส่วนตัว ต้องรู้ว่าไม่ควรใช้หน้าหนังสือพิมพ์เป็นเครื่องมือสนองประโยชน์ส่วนตัวของตน ต้องคำนึงว่าคุณค่าของตัวหนังสือทุกตัวมีสูงมากกว่าการรับใช้เรื่องส่วนตัว

อย่างไรก็ตาม นักหนังสือพิมพ์ที่ไม่ตอบคำถามนี้คิดเป็นร้อยละ 4.76 และนักหนังสือพิมพ์ที่ตอบว่าไม่ทราบถึงจริยธรรมของหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 4.76

เดลินิวส์

นักหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 75 ตอบว่าทราบถึงจริยธรรมของหนังสือพิมพ์ โดยที่ส่วนใหญ่ทราบมาจากการทำงานและประสบการณ์เป็นสำคัญ รวมทั้งจากการแนะนำของนักหนังสือพิมพ์ที่ทำงานมาก่อน

ตัวอย่างของจริยธรรมที่นักหนังสือพิมพ์ได้หยิบยกมาได้แก่ การนำเสนอข่าวตามความเป็นจริง ไม่เดาเหตุการณ์ มีความเป็นกลางกับข่าวที่นำเสนอ ไม่มีอคติ หรือสอดแทรกความคิดเห็นในเนื้อหาข่าวที่ไม่เอนเอียงเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่เสนอข่าวที่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้ตกเป็นข่าว ไม่ใช้อำนาจในทางที่ผิด ไม่รีดไถ และไม่ใช้ข่าวเป็นเครื่องมือเพื่อใส่ร้าย ป้ายสีใคร

อย่างไรก็ตามมีนักหนังสือพิมพ์ที่ไม่ตอบคำถามนี้คิดเป็นร้อยละ 18.75 และมีนักหนังสือพิมพ์ที่ตอบว่าไม่ทราบถึงจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 6.25

8. ท่านคิดว่า กฎหมายสื่อมวลชนและจริยธรรมของหนังสือพิมพ์มีความสำคัญต่อการนำเสนอข่าวอาชญากรรมหรือไม่ อย่างไร

ไทยรัฐ

นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า กฎหมายสื่อมวลชนและจริยธรรมของหนังสือพิมพ์มีความสำคัญในการนำเสนอข่าวเป็นอย่างมาก เพราะทั้งกฎหมายสื่อมวลชนและจริยธรรมของหนังสือพิมพ์ถือเป็นการอุปถัมภ์ หรือเป็นหลักในการทำงานและมีเหตุผลเพิ่มเติมในเรื่องนี้ต่างกัันดังนี้

- คดีอาชญากรรมนั้นมิใช่ผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ทั้งผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำคดี เพราะการเสนอข่าวสามารถให้คุณให้โทษได้
- ถ้าไม่มีกฎหมายสื่อมวลชนหรือไม่มีจริยธรรมของหนังสือพิมพ์แล้ว การละเมิดสิทธิของผู้ตกเป็นข่าวก็จะขยายวงกว้างออกไป หรือนักข่าวอาจใช้ข่าวเป็นเครื่องมือในการแสวงหาประโยชน์เข้าตัว
- ทั้งกฎหมายสื่อมวลชนและจริยธรรมของหนังสือพิมพ์นั้นมีความสำคัญทั้งสองอย่าง เนื่องจากจะทำให้การเสนอข่าวเป็นไปด้วยความถูกต้อง และทราบถึงสิ่งที่ควรหรือไม่ควรปฏิบัติในการนำเสนอข่าว

นอกจากนี้หัวหน้าข่าวหน้า 1 ยังให้ความเห็นซึ่งเป็นประเด็นน่าสนใจในเรื่องนี้ไว้ว่า ทั้งกฎหมายสื่อมวลชนและจริยธรรมของหนังสือพิมพ์นั้นเป็นเสมือนกรอบที่แน่นอน แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายก็มีทางพลิกแพลงหลีกเลี่ยงได้ในความเป็นจริงจะใช้กฎหมายพิจารณาเงื่อนไขต่าง ๆ น้อย แต่กฎหมายก็เป็นช่องทางที่จะปกป้องตนเองได้ แต่ถ้ามีจุดยืนต้องทำเพื่อผลประโยชน์กฎหมายก็มีช่องว่างอยู่เหมือนกัน จริง ๆ แล้วกรอบอยู่ที่ความรู้สึกผิดชอบชั่วดีมากกว่า แต่สิ่งที่กลัวเวลาปฏิบัติงานไม่ใช่กฎหมาย แต่เป็นข้อผิดพลาดซึ่งได้แก่ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากความโง่เขลา ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ โดยเฉพาะความไม่ตั้งใจเป็นสิ่งที่ตนกลัวที่สุด ซึ่งถ้าความผิดพลาดนั้นทำให้เกิดความเสียหายในสังคมแล้วนั้น เป็นสิ่งที่เจ็บปวดมากสำหรับคนทำงาน จุดนี้เป็นเรื่องที่ต้องสร้างความถูกต้องให้ได้ เพราะการที่ต้องทำงานกับคน 200 กว่าคน ย่อมมีข้อผิดพลาดอย่างเลี่ยงไม่ได้ ไทยรัฐไม่ยากให้เกิดความผิดพลาด แต่บางครั้งงานที่ต้องทำมีมากทำให้ตรวจสอบไม่ทัน แม้นตนจะเชื่อถือในการทำงานของทุกคน แต่ก็ยังมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นได้เสมอ.

อย่างไรก็ตามมีนักหนังสือพิมพ์ที่ไม่ตอบคำถามนี้คิดเป็นร้อยละ 33.33

ข่าวสด

นักหนังสือพิมพ์ทุกคนเห็นว่า กฎหมายสื่อมวลชนและจริยธรรมของหนังสือพิมพ์มีความสำคัญในการนำเสนอข่าว เนื่องจากถือเป็นกรอบในการปฏิบัติงานแล้วยังมีเหตุผลที่สำคัญ ๆ แตกต่างกันไปดังนี้

- ทำให้เขียนข่าวเพื่อสร้างความเดือดร้อนให้ผู้ตกเป็นข่าวไม่ได้ เช่น ทำให้เขาอับอาย เสียชื่อเสียง หรือซ้ำเติมเขา
- ทำให้ทราบถึงขอบเขตในการนำเสนอข่าวว่าข่าวไหนที่ควรนำเสนอและข่าวไหนไม่ควรนำเสนอ
- ทำให้หนังสือพิมพ์บางฉบับเล่นข่าวตามต้องการไม่ได้
- ถ้าไม่มีจริยธรรมหรือกฎหมายสื่อมวลชนคอยควบคุม คนทำงานบางคนอาจใช้สื่อเพื่อหาผลประโยชน์ เช่น เขียนโจมตีฝ่ายตรงข้ามได้ซึ่งอาจไม่เป็นความจริงและอาจไม่มีการกลั่นกรองที่ดีได้
- ทั้งกฎหมายสื่อมวลชนและจริยธรรมของหนังสือพิมพ์นั้นถือเป็นเสมือนกรอบควบคุมการทำหน้าที่ของสื่อมวลชน เพราะถ้าหากไม่มีสิ่งนี้ อาจหาความถูกต้องและขอบธรรมมามาวัดตัดสินไม่ได้ในกรณีที่มีความผิดพลาดเกิดขึ้น
- กฎหมายสื่อมวลชนและจริยธรรมของหนังสือพิมพ์มีความสำคัญมากในปัจจุบัน เพราะการทำหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันทำในแง่ธุรกิจมากกว่าในแง่ของความรับผิดชอบต่อสังคมเหมือนก่อน ซึ่งที่ถูกต้องสองแนวทางควรทำไปด้วยกัน

เดลินิวส์

นักหนังสือพิมพ์ทุกคนมีความเห็นว่า ทั้งกฎหมายสื่อมวลชนและจริยธรรมของหนังสือพิมพ์มีความสำคัญต่อการนำเสนอข่าวมาก โดยให้เหตุผลที่สำคัญไว้ว่า ทั้งกฎหมายสื่อมวลชนและจริยธรรมของนักหนังสือพิมพ์ถือเป็นกรอบในการนำเสนอข่าว และเพื่อไม่สร้างความเดือดร้อน หรือความเสียหายให้ผู้ตกเป็นข่าว นอกจากนี้ ยังเป็นสิ่งที่ทำให้หนังสือพิมพ์ต้องนำเสนอสิ่งที่ถูกต้อง ไม่บิดเบือนข่าว และทำให้นักหนังสือพิมพ์ทราบถึงหน้าที่ที่พึงปฏิบัติ

อย่างไรก็ตาม มีหนังสือพิมพ์ที่ไม่ตอบคำถามข้อนี้คิดเป็นร้อยละ 6.25

.....

9. ท่านคิดว่าการนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเราที่มีข้อจำกัดหรือไม่ อย่างไร

.....

ไทยรัฐ

นักหนังสือพิมพ์ทุกคนมีความเห็นพ้องต้องกันว่า การนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเราที่มีข้อจำกัดในเรื่องการนำเสนอ ชื่อ และ ที่อยู่ของผู้เสียหายเป็นอย่างมาก เพราะจะมีผลต่อการดำเนินชีวิตในสังคมของเขาต่อไป รองลงมาจะเป็นเรื่องของการลวงภาพ การนำเสนอชื่อสถานศึกษา สถานที่ทำงาน ชื่อผู้เกี่ยวข้อง และในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นเด็ก หรือเยาวชนก็ต้องมีความระมัดระวังเป็นพิเศษ รวมทั้งรายละเอียดที่จะส่งไปในทางอณาจาร

ข่าวสด

นักหนังสือพิมพ์ทุกคนมีความคิดเห็นพ้องกันว่า การนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเราที่มีข้อจำกัดในเรื่องการนำเสนอชื่อและที่อยู่ของผู้เสียหายและภาพที่ต้องนำเสนอ โดยเฉพาะถ้าผู้เสียหายเป็นเด็กและเยาวชน รองลงมาคือเรื่องสถานศึกษา เพื่อที่จะเปิดเผยตัวผู้เสียหายให้น้อยที่สุด เพราะไม่เช่นนั้นจะทำให้ผู้เสียหายดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมลำบาก แต่ในกรณีที่เสียชีวิตจะนำเสนอได้หมด มีนักหนังสือพิมพ์ท่านหนึ่งได้ให้ประเด็นที่น่าสนใจว่า นอกจากข้อมูลเบื้องต้นของผู้เสียหายที่ต้องระวังแล้ว ยังต้องระมัดระวังในเรื่องของการเขียนข่าวและพาดหัวข่าวด้วย ในขณะที่ต้องพยายามนำเสนอข่าวที่สมบูรณ์ นักหนังสือพิมพ์จำเป็นจะต้องปกป้องผู้เสียหายด้วย

นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ส่วนใหญ่สิ่งที่จะเน้นคือตัวผู้กระทำผิดมากกว่า เพราะผู้กระทำผิดควรถูกลงโทษจากสังคม หรือให้ประชาชนได้ทราบถึงโทษทัณฑ์ ที่คนร้ายได้รับว่าสาหัสสากรรจ์เพียงใด

นอกจากนี้ยังมีนักหนังสือพิมพ์ที่เห็นว่า สิ่งที่นักหนังสือพิมพ์พึงระวังในการนำเสนอข่าวอาชญากรรม คือ ไม่เขียนบรรยายพฤติกรรมที่คนร้ายกระทำต่อเหยื่อมากเกินไป การนำเสนอข่าวประเภทนี้ต้องเสนอในลักษณะสะกดกันไม่ใช่สร้างปัญหา

เดลินิวส์

นักหนังสือพิมพ์ทุกคนมีความเห็นพ้องต้องกันว่า การนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเราที่มีข้อจำกัดในเรื่องของการนำเสนอโดยเฉพาะในเรื่องของการลงชื่อและที่อยู่ของเหยื่อผู้กระทำผิดเป็นประการที่สำคัญที่สุด ทั้งนี้เพราะเห็นว่าการให้รายละเอียดในเรื่องนี้แก่ผู้อ่านจะสร้างความเสียหายให้แก่เหยื่อผู้เคราะห์ร้าย ทั้ง ๆ ที่ตัวเขาไม่ใช่ผู้กระทำผิด รวมทั้งเรื่องของการนำเสนอภาพข่าวของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายด้วย ซึ่งนักหนังสือพิมพ์เห็นว่าการนำเสนอภาพในลักษณะนี้ควรเป็นภาพที่มีการคาดตา หรือเป็นภาพเลือนเพื่อไม่ให้ผู้ใดจดจำเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายได้ นอกจากนี้การลงรายละเอียดในเรื่องของสถานศึกษาและสถานที่ทำงานของเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย ก็เป็นสิ่งที่ต้องมีความระวังในการนำเสนอ สำหรับเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายที่ยังเป็นเด็กหรือเยาวชนก็ควรจะต้องปกปิดรายละเอียดส่วนตัวเป็นพิเศษด้วย

9.1 ท่านคิดว่าการนำเสนอที่อยู่ของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายในคดีข่มขืนกระทำชำเรามีความสำคัญหรือไม่อย่างไร

ไทยรัฐ ในเรื่องของการนำเสนอชื่อและที่อยู่ของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายในคดีข่มขืนกระทำชำเรา นั้น นักหนังสือพิมพ์ทุกคนให้ความเห็นว่ามักจะไม่ให้ความสำคัญ โดยเฉพาะเหยื่อที่เป็นเด็กและเยาวชนต้องระวังมากเป็นพิเศษ ที่สำคัญควรจะบอกให้ผู้อ่านทราบว่า เหยื่อเป็นใคร (มีอาชีพอะไร) ทำไม่ถึงตกเป็นเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายได้ นอกจากนี้ ส่วนที่จะเน้นคือความโหดร้ายของอาชญากรรมที่เกิดขึ้น สถานที่เกิดเหตุ หรือมูลเหตุแห่งคดี ในกรณีของที่อยู่ก็ควรจะเป็นแหล่งกว้าง ๆ ทั้งนี้เพราะค่านึงว่าการนำเสนอชื่อและที่อยู่ของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายอาจทำให้เหยื่ออับอายจากสังคมรอบข้าง หรือสังคมที่เขาต้องดำเนินชีวิตอยู่ต่อไป หรืออาจจะเกิดอันตรายกับเหยื่อเองได้

ข่าวสด ในส่วนของการนำเสนอที่อยู่มีความสำคัญ (ร้อยละ 33.38) เนื่องจากให้เจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบสถานที่อยู่ของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายว่าทำไม่ดูแลได้ไม่ทั่วถึงเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความหย่อนยานของเจ้าหน้าที่

ที่รัฐ กรณีที่เป็นคดีความแล้วส่วนใหญ่จะต้องลงทุกครั้งเพื่อยืนยันที่มา ถ้าเป็นในแง่ของกฎหมายก็เพื่อความปลอดภัยของผู้ต้องหาหรือกระบวนการศาล การนำเสนอที่อยู่บางครั้งอาจทำให้ญาติของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายรู้ว่าอะไรได้เกิดขึ้นกับผู้เกี่ยวข้องของเขา อย่างไรก็ตามแม้จำเป็นจะต้องปกปิดในเรื่องชื่อ ที่อยู่ สถานศึกษา หรือสถานที่ทำงานของเหยื่อ แต่ในกรณีที่อยู่ บางครั้งเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลที่ต้องอ้างข้อมูลจริงบ้าง

มีนักหนังสือพิมพ์บางคนเห็นว่า ถ้าผู้เคราะห์ร้ายถูกฆ่าต้องลงที่อยู่ เพราะจะช่วยทำให้การจับกุมคนร้ายง่ายขึ้น แต่ในกรณีที่ไม่ถูกฆ่าจะไม่ลงชื่อของเหยื่อ เนื่องจากอาจจะกระทบกับเหยื่อในหลาย ๆ ด้าน เช่น คนร้ายอาจย้อนกลับมาแก้แค้นได้

นักหนังสือพิมพ์บางคนเห็นว่า เป็นเรื่องที่ตัดสินใจยาก แต่เห็นว่าการลงที่อยู่ของเหยื่อมีความสำคัญพอสมควร แต่ตัวผู้เสียหายก็เป็นผู้หญิงที่ได้รับความอับอายมากพอสมควร แล้วกลับต้องโดนคนในละแวกที่อยู่ใกล้เคียงมองด้วยสายตาประณามอีก แต่การไม่ลงที่อยู่ของเหยื่ออาจถูกผู้อ่านวิจารณ์ได้ว่าสร้างข่าวขึ้นมาเอง หรือการที่ข่าวต้องนำเสนอชื่อสมมติแล้วมาปิดบังที่อยู่ด้วย ข่าวจะดูไม่มีความน่าเชื่อถือเท่าใดนัก

นักหนังสือพิมพ์บางส่วนเห็นว่าไม่มีความสำคัญและไม่ควรนำเสนอ (ร้อยละ 61.91) เนื่องจากจะทำให้ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อได้รับผลกระทบทางจิตใจมากพอแล้วและเรื่องที่เกิดขึ้นต้องเข้าใจว่าเหยื่อไม่ได้เป็นผู้ทำผิด รวมทั้งการนำเสนอที่อยู่ของเหยื่ออาจนำมาซึ่งอันตรายของเหยื่อได้

เดลินิวส์ นักหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 62.5 มีความเห็นว่าการนำเสนอที่อยู่ของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายในคดีฆ่มขืนกระทำชำเรา นั้นไม่สำคัญ เพราะอาจจะทำให้เหยื่อได้รับอันตรายหรือเกิดความเสื่อมเสียจึงควรต้องปกป้อง เพราะถ้าผู้อื่นทราบก็อาจทำให้เขาดำรงชีวิตในสังคมได้ยากลำบากมากขึ้น และเมื่อก่อนคิดเห็นว่าหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ของตนมักนำเสนอที่อยู่ของเหยื่ออย่างกว้าง ๆ เพื่อเป็นการปกป้องสิทธิของผู้ถูกกระทำหรือเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย ยกเว้นถ้าเหยื่อเสียชีวิตรายละเอียดเหล่านี้สามารถลงได้หมด อย่างไรก็ตามในกรณีที่ผู้เสียหายอนุญาต หรือไม่รู้สึกวิตกกังวลในเรื่องนี้มากนักก็อาจลงได้

นักหนังสือพิมพ์ร้อยละ 25 เห็นว่า การนำเสนอที่อยู่ของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายมีความจำเป็นต่อการนำเสนอข่าวฆ่มขืนกระทำชำเราเนื่องจากคนอ่านจะได้รู้ถึงแหล่งที่เกิดเหตุ และเป็นการเสนอไปตามข้อเท็จจริงเพื่อความสมบูรณ์ของข่าวอีกประการหนึ่ง

นักหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 12.5 มีความเห็นเกี่ยวกับประเด็นในเรื่องนี้ว่า ถ้าเป็นกรณีพบศพ ตนคิดว่าจำเป็นที่จะต้องนำเสนอที่อยู่เพื่อทางญาติจะได้ทราบ แต่ถ้าเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายยังไม่เสียชีวิต ตนคิดว่าไม่มีความจำเป็นต้องนำเสนอ และนักหนังสือพิมพ์บางคนกล่าวว่าขึ้นอยู่กับผู้เรียบเรียงข่าวว่าต้องการจะนำเสนอไหม แต่ควรรนำเสนอที่อยู่แบบกว้าง ๆ ไม่ระบุให้ชัดเจน

9.2 ท่านคิดว่าการนำเสนอชื่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายในคดีฆาตกรรมกระทำชำเรา มีความสำคัญหรือไม่ เพราะเหตุใด

ไทยรัฐ นักหนังสือพิมพ์ทุกคนเห็นว่า ในกรณีที่ต้องอ้างอิงถึงสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายในคดีฆาตกรรมกระทำชำเราควรระบุอย่างกว้าง ๆ ไม่ชี้ชัดลงไปให้ผู้อื่นได้รู้ บอกในลักษณะสะท้อนสถานภาพมากกว่า ไม่จำเป็นต้องระบุชื่อสถานที่อย่างชัดเจน รายละเอียดในเรื่องสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานของเหยื่อนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยให้ความสำคัญเท่าใดนัก เพราะถ้าลงไปแล้วก็อาจทำให้เขาเกิดความอับอายเสื่อมเสียชื่อเสียงได้ แต่ในกรณีที่สถานที่ศึกษาหรือสถานที่ทำงานมีความเกี่ยวข้องกับข่าวโดยตรงอาจต้องนำเสนอในข่าวนั้น

ข่าวสด นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่เห็นว่า การนำเสนอรายละเอียดในเรื่องของสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ควรนำเสนอ เนื่องจากอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานนั้น หรืออาจจะมีการระบุกว้าง ๆ และไม่เป็นประโยชน์กับผู้อ่านก็ไม่ควรที่จะนำเสนอ รวมทั้งเหตุผลที่ว่าเพื่อปกป้องข้อมูลเบื้องต้นของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายให้มากที่สุด

นักหนังสือพิมพ์บางคนเห็นว่า ในประเด็นนี้ต้องพิจารณาเป็น 2 กรณี ถ้าสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานไม่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกิดขึ้นก็ไม่ควรจะนำมาลง แต่ถ้ามีความเกี่ยวข้อง เช่น ถ้าเป็นสถานที่เกิดเหตุหรือมีการล่อลวงเกิดขึ้นที่นั่น ก็สมควรที่จะนำเสนอเพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบว่าเป็นสถานที่ที่ต้องระวัง

นักหนังสือพิมพ์บางคนมีความเห็นเพิ่มเติมว่า ในกรณีของสถานศึกษาไม่ควรที่จะมีการนำเสนออย่างชัดเจนไม่ว่าในกรณีใด ๆ ก็ตาม แต่ในกรณีของสถานที่ทำงานอาจนำเสนอได้หรือนำเสนอในลักษณะกว้าง ๆ

เดลินิวส์ นักหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 75 เห็นว่าไม่จำเป็นต้องนำเสนอที่อยู่สถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานของเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย เนื่องจากอาจยังทำให้ตัวเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเองหรือสถานศึกษาหรือสถานที่ทำงานนั้นเสื่อมเสียชื่อเสียงตามไปด้วย โดยเฉพาะสังคมในต่างจังหวัดการระบุชื่อโรงเรียนยิ่งทำให้ผู้อื่นรู้จักตัวของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายมากขึ้น และการนำเสนอที่อยู่ของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายอาจเป็นอันตรายต่อตัวเขา โดยเฉพาะในกรณีที่คนร้ายถูกประกันออกมาอาจย้อนกลับมาทำร้ายได้ นักหนังสือพิมพ์ท่านหนึ่งให้ความเห็นเพิ่มเติมต่อประเด็นนี้ว่าการนำเสนอข่าวต้องมีความเป็นธรรมกับผู้เสียหายให้มากที่สุด

นักหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 25 เห็นว่า การนำเสนอที่อยู่ของผู้เคราะห์ร้ายมีความสำคัญในการนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเรา แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของหัวหน้าข่าว และที่สำคัญอาจต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป

9.3 ในความคิดเห็นของท่าน ท่านคิดว่าการนำเสนอข่าวในคดีข่มขืนกระทำชำเราระหว่างหญิงที่แต่งงานแล้ว และหญิงที่ยังไม่แต่งงานนั้นมีความแตกต่างกันอย่างไร ในกรณีที่หญิงเคราะห์ร้ายเหล่านั้นยังมีชีวิตอยู่

ไทยรัฐ นักหนังสือพิมพ์ทุกคนเห็นว่า การนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเราระหว่างหญิงที่แต่งงานแล้วกับหญิงที่ยังไม่แต่งงานนั้นไม่มีความแตกต่างกันในแง่ของการนำเสนอรายละเอียดของตัวผู้เสียหายที่สมควรปกปิด เนื่องจากผู้เคราะห์ร้ายเป็นผู้หญิงที่เสียหายและต้องมีชีวิตอยู่ในสังคมเหมือนกัน

ข่าวสด นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเราระหว่างหญิงที่แต่งงานแล้ว และหญิงที่ยังไม่แต่งงานไม่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากหญิงสาวทั้งที่แต่งงานแล้ว และยังไม่แต่งงานในกรณีนี้มีความเสียหายเหมือนกันทั้งคู่ และหญิงสาวเหล่านั้นต้องมีชีวิตอยู่ในสังคมต่อไป การนำเสนอจึงควรที่จะระมัดระวังในเรื่องของการนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวเหยื่อ นักหนังสือพิมพ์บางคนให้ความเห็นในเรื่องนี้ว่า ในกรณีของหญิงที่ถูกข่มขืน สังคมไทยยังเป็นสังคมที่เปิดกว้างยังไม่ยอมรับเรื่องนี้ได้มากนัก สำหรับหญิงสาวที่แต่งงานแล้ว สามีอาจจะรังเกียจภรรยาที่ถูกคนอื่นข่มขืน ในขณะที่เดียวกันหญิงสาวที่ยังไม่แต่งงานนั้น ก็อาจจะถูกรังเกียจโดยชายหนุ่มทั่วไปที่ไม่อยากได้ผู้หญิงที่ไม่เป็นสาวบริสุทธิ์เป็นภรรยา

นักหนังสือพิมพ์ส่วนหนึ่งมีความเห็นว่า การนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเราระหว่างหญิงที่แต่งงานแล้วกับหญิงที่ยังไม่แต่งงานนั้นมีความแตกต่างกันในแง่ที่ว่าหญิงที่แต่งงานแล้วอาจเปิดเผยข้อมูลบางอย่างได้มากกว่าหญิงสาวที่ยังไม่แต่งงาน เนื่องจากอาจมีผลต่ออนาคตของเขาและการมีชีวิตครอบครัวในอนาคต

เคลรินทร์ นักหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 81.25 มีความคิดเห็นว่าการนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเราระหว่างหญิงสาวที่แต่งงานแล้วและหญิงสาวที่ยังไม่แต่งงานไม่มีความแตกต่างกัน ในการนำเสนอไม่ควรลงชื่อนามสกุลจริง เพราะจะสร้างความเสียหายแก่เขา ซึ่งควรปกปิดข้อมูลในเรื่องที่อยู่อาชีพ และใช้นามสมมติแทน เพราะการถูกข่มขืนก็กระทบกระเทือนจิตใจมากพออยู่แล้ว หญิงสาวทั้งสองกรณีต้องดำเนินชีวิตต่อไปในสังคมของเขาต่อไป นักหนังสือพิมพ์บางคนยังให้ความเห็นเพิ่มเติมในเรื่องนี้ว่า คนไทยยังรับไม่ได้กับเรื่องชั่วช้าเช่นนี้ และในกรณีเช่นนี้ผู้ชายไทยมักจะซ้ำเติมผู้หญิงมากกว่าให้ความเห็นใจ อย่างไรก็ตามโดยเฉพาะในกรณีของเด็กหรือนางสาว สิ่งที่ต้องระวังคือเรื่องสถานภาพในอนาคตของเขา ส่วนกรณีหญิงที่แต่งงานก็อาจมีผลต่อครอบครัวหรือลูก แต่เมื่อใดก็ตามที่เหยื่อเสียชีวิต ข้อมูลเบื้องต้นก็ควรเปิดเผยให้ผู้อ่านได้รู้

นักหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 18.75 ผู้หญิงที่ยังไม่แต่งงานต้องระวังในการนำเสนอรายละเอียดส่วนตัวมากกว่าหญิงที่แต่งงานแล้ว ในกรณีหญิงที่แต่งงานแล้วถ้ามีความยินยอมหนังสือพิมพ์ก็สามารถลงชื่อจริงได้เลย สำหรับหญิงที่ยังไม่แต่งงานต้องใช้ชื่อสมมติเสมอ แต่ถ้าพิจารณาเห็นว่าผู้หญิงแต่งงานแล้วมีความพร้อมที่จะเปิดเผยให้สังคมรับรู้อาจจะลง

9.4 ในกรณีที่คดีข่มขืนกระทำชำเราที่ท่านต้องนำเสนอ ถ้าเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเป็นลูกหรือมีความเกี่ยวข้องกับผู้ข่มขืน ท่านจะลงที่อยู่ของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายหรือไม่และอย่างไร ถ้าสิ่งนั้นอาจทำให้ผู้อื่นรู้ว่าเด็กผู้เคราะห์ร้ายผู้นั้นเป็นใคร

ไทยรัฐ นักหนังสือพิมพ์ส่วนหนึ่งตอบว่าจำเป็นต้องลง (ร้อยละ 33.33) เนื่องจากต้องการชี้ประเด็นไปที่ผู้กระทำผิดซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ถ้าพัวพันกับเด็ก เหตุผลคือสื่อมวลชนต้องนำเสนอข้อเท็จจริงให้ถูกต้อง เหตุการณ์เป็นอย่างไรต้องเสนอไปตามนั้น อย่างไรก็ตามบรรณาธิการข่าวอาชญากรรมให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าข่าวข่มขืนประเภทนี้ถูกคัดออกจากข่าวประจำวันมากที่สุด นอกจากจะกลายเป็นคดีฆาตกรรม

นักหนังสือพิมพ์อีกร้อยละ 55.56 ไม่สมควรนำเสนอข่าวประเภทนี้เนื่องจากอาจสร้างความเสียหายให้แก่ตัวเอง จะเน้นที่พฤติกรรมผู้กระทำผิดมากกว่า

ข่าวสด นักหนังสือพิมพ์ร้อยละ 47.62 เห็นว่าการนำเสนอที่อยู่หรือสถานที่เกิดเหตุในคดีเช่นนี้ ไม่ควรที่จะมีการนำเสนอ เนื่องจากสิ่งที่ต้องเน้นในข่าวควรจะเป็นการกระทำของผู้กระทำผิดมากกว่าเรื่องอื่น นอกจากนี้ การนำเสนอที่อยู่ที่ชัดเจน อาจส่งผลกระทบต่อตัวเด็กในอนาคตเองด้วย

นักหนังสือพิมพ์ร้อยละ 33.33 เห็นว่าในกรณีเช่นนี้ควรจะนำเสนอที่อยู่ด้วย เนื่องจากการนำรายละเอียดของข่าวในส่วนของที่เกิดเหตุ ซึ่งหมายถึงองค์ประกอบของข่าวเป็นสิ่งสำคัญ คือเหตุเกิดที่ไหน เมื่อไร เวลาใด ซึ่งจะทำให้ข่าวมีความน่าเชื่อถือมากขึ้นไม่ใช่เป็นการสร้างข่าวขึ้นมาเอง และการนำเสนอที่อยู่อาจจะทำให้ผู้คนในละแวกนั้นได้ช่วยกันระวังสิ่งไม่ดีไม่ให้เกิดขึ้นได้

นักหนังสือพิมพ์ร้อยละ 14.29 ให้คำตอบที่เป็นกลาง ๆ ว่า ต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป จะเสี่ยงให้เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายมีความเสียหายให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ และนักหนังสือพิมพ์บางคนกล่าวว่า การตัดสินใจเรื่องนี้อยู่ในดุลยพินิจของหัวหน้าข่าวเป็นสิ่งสำคัญ ตนทำหน้าที่นำข้อมูลมาเสนอให้มากที่สุดเท่านั้น

เดลินิวส์ นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87.5) คิดว่า ในกรณีเช่นนี้ไม่ควรจะมีการลงที่อยู่ของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายหรือที่อยู่ของผู้กระทำผิดเลย ที่สำคัญที่สุดควรใช้นามสมมติกับเด็กหญิงที่เคราะห์ร้ายเพราะเด็กต้องมีอนาคตต่อไปในสังคม ในขณะที่เดียวกันสิ่งที่ต้องนำเสนอ คือ ชื่อจริง นามสกุลจริงของพ่อ เพราะพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในคดีควรจะถูกส่งทอดให้แก่ผู้อ่านเพราะถือเป็นปัญหาสังคม การนำเสนอที่อยู่บางครั้งจึงไม่สามารถเลี่ยงได้เนื่องจากต้องการประจานตัวผู้กระทำผิด และเพื่อเสนอให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมที่มักเกิดเรื่องอย่างนี้ขึ้นมีลักษณะเช่นใด หรือเด็กที่เป็นเหยื่อมักจะอยู่ในสภาพแวดล้อมอย่างไร ทางหนังสือพิมพ์จะยึดแนวนี้อย่างตลอด บางครั้งละเว้นการระบุบ้านเลขที่ลงเป็นย่านกว้าง ๆ แต่ชื่อผู้เป็นพ่อต้องลงเพื่อประจานความเลวเป็นอันดับแรก อย่างไรก็ตามมีนักข่าวบางคนให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า แม้จะมีการละเว้นไม่ลงที่อยู่แต่ต้องลงชื่อจริงและนามสกุลจริงของผู้เป็นพ่อซึ่งอาจทำให้คนในละแวกนั้นรู้จักตัวเด็กโดยปริยาย อย่างไรก็ตามก็ยังมีนักหนังสือพิมพ์บางคน (ร้อยละ 12.5) เห็นว่ารายละเอียดในเรื่องของที่อยู่ก็ควรนำเสนอเหมือนเดิมเพื่อความสมบูรณ์ของเนื้อหาข่าว

9.5 ท่านจะถ่ายภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายในคดีข่มขืนกระทำชำเราหรือไม่ เพราะเหตุใด

ไทยรัฐ สำหรับภาพของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายนั้น นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 77.78) มักจะพยายามปกปิดหลีกเลี่ยงที่จะนำภาพมาลง เน้นไปที่ภาพของผู้กระทำผิดมากกว่า เป้าหมายหลักก็คือผู้กระทำผิดไม่ใช่เหยื่อ และการนำเสนอข่าวในลักษณะนี้มักจะเน้นที่ตัวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ประชาชนหลีกเลี่ยงหรือช่วยเตือนภัยหรือติดตามคนร้ายมากกว่า ไม่ควรที่จะซ้ำเติมผู้เสียหายอีก อย่างไรก็ตามถ้าสามารถถ่ายภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายมาได้ นักหนังสือพิมพ์ส่วนหนึ่งให้ความเห็นว่าภาพที่ได้มาจะทำให้ข่าวมีความสมบูรณ์มากขึ้น อย่างไรก็ตามภาพข่าวเหล่านี้จะถูกเสนอไปยังกองบรรณาธิการให้คัดลงหรือใช้เทคนิคคาดตาผู้เสียหายไม่ให้บอช้อยหรือเสียชื่อเสียงได้ เพราะไม่ต้องการที่จะซ้ำเติมผู้เสียหายแต่ถ้าเป็นกรณีที่ผู้เคราะห์ร้ายเสียชีวิต การนำเสนอภาพจะไม่มีปัญหาเท่าใดนักนอกจากปกปิดส่วนที่อาจดูแล้วอูจาดตา

นักหนังสือพิมพ์อีกร้อยละ 22.22 เห็นว่า ไม่ควรที่จะมีการนำเสนอเสนอภาพของผู้หญิงที่ตกเป็นผู้เสียหายในคดีเช่นนี้เลยเนื่องจากไม่ต้องการสร้างความอับอายหรือเสียชื่อเสียงให้เขา และเขาต้องใช้ชีวิตอยู่ในสังคมต่อไป

ข่าวสด นักหนังสือพิมพ์ร้อยละ 90.48 เห็นว่าควรจะถ่ายภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเอาไว้เป็นหลักฐาน และเพื่อทำให้ข่าวนั้นมีความสมบูรณ์มากขึ้น และช่วยให้ผู้อ่านสามารถมองเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมได้ชัดเจน นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ให้ความเห็นในเรื่องนี้ว่าการถ่ายภาพเหยื่อในลักษณะนี้เป็นหน้าที่ของพวกตนในการเก็บข้อมูลให้ได้มากที่สุด จะนำเสนอหรือไม่นำเสนอเป็นอีกเรื่องหนึ่ง อย่างไรก็ตามมีนักหนังสือพิมพ์ท่านหนึ่งได้ให้ความเห็นว่า การถ่ายภาพ ณ ที่เกิดเหตุจะเป็นการแสดงให้เห็นว่าหนังสือพิมพ์ตนมีความจับไวทันต่อเหตุการณ์ และบางครั้งคำนิ่งถึงรางวัลที่อาจได้จากการถ่ายภาพเหล่านี้ได้ในมุมที่ดี จับไว ซึ่งหนังสือพิมพ์อื่นไม่สามารถจับภาพได้

อย่างไรก็ตาม นักหนังสือพิมพ์ที่เห็นด้วยกับกรณีนี้ทุกคน ได้พูดถึงเงื่อนไขในการนำเสนอภาพว่าการนำเสนอควรจะมีการคาดตาเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย หรือควรที่จะใช้เทคนิคการถ่ายภาพและมุมกล้องที่ไม่สามารถทำให้ผู้คนทั่วไปจำหน้าเหยื่อได้ นอกจากการคาดตาแล้วก็อาจจะเป็นการถ่ายภาพด้านหลังหรือใช้ภาพเลื่อน และภาพที่นิยมนำเสนอแก่ผู้อ่านมากที่สุด คือภาพที่เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายชี้ตัวผู้ต้องหา และ

ความเห็นที่นักหนังสือพิมพ์เห็นพ้องต้องกันอีกเรื่องคือภาพของผู้ต้องหาควรเป็นภาพที่ต้องนำเสนอมากที่สุด เพื่อให้สังคมได้ประณามสิ่งนั้นคน ๆ นั้นได้กระทำเอาไว้

นักหนังสือพิมพ์ร้อยละ 9.52 ไม่เห็นด้วยกับการถ่ายภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายในกรณีข่มขืนกระทำชำเรา เนื่องจากเห็นว่าหากภาพที่ถ่ายมาออกมาเผยแพร่ยิ่งจะทำให้เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายดำเนินชีวิตในสังคมได้ยากลำบากมากขึ้น และเรื่องราวที่เกิดขึ้นก็ไม่ใช้ความผิดของตัวเอง

เดลินิวส์ นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 87.5) เห็นด้วยกับการถ่ายภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเอาไว้เพื่อใช้ประกอบเนื้อหาข่าว ซึ่งได้ให้เหตุผลว่า ในทางปฏิบัติต้องถ่ายไว้ จะลงเป็นภาพข่าว หรือไม่ลงเป็นอีกเรื่องหนึ่งในแง่ของการทำงานต้องมีหลักฐานยืนยันถือเป็นหน้าที่ที่ต้องทำ ซึ่งการตัดสินใจที่จะลงหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของหัวหน้าข่าวและบรรณาธิการข่าว และที่สำคัญถือเป็นหลักฐานนำไปใช้ในชั้นศาลได้ การนำเสนอภาพก็ต้องคาดตาเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย โดยเฉพาะยังเป็นเด็กและเยาวชนก็ต้องระวัง ในเรื่องของภาพถ่ายต้องถ่ายเก็บไว้หมดไม่ว่าจะเป็นคดีข่มขืนหรือเหยื่อนอนตายต้องถ่ายเก็บไว้หมดเลย แต่ในแง่ของการนำเสนอต้องใช้เทคนิคในการถ่ายภาพเข้า เช่น ถ่ายด้านหลังเพื่อหลีกเลี่ยงให้ผู้อื่นรู้จักตัวเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย การถ่ายรูปส่วนใหญ่จึงไม่ถ่ายหน้าตรง แต่จะถ่ายในมุมเฉียง หรือถ่ายด้านหลัง เพื่อให้รู้ว่ามิใช่เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายจริง แต่ในกรณีของผู้ต้องหาต้องถ่ายหน้าตรงเพื่อยืนยันกับผู้อ่านว่าเป็นเรื่องจริงให้รู้ว่ามิใช่เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายในเหตุการณ์จริงมาเป็นส่วนสำคัญปิดบางทีลงไม่ได้ อย่างไรก็ตามถ้าเหยื่อโดนคดีที่โหดเหี้ยมหรือโดนกระทำในรูปแบบที่แปลกไปจะต้องลงภาพนั้นด้วย ถ้ามีเลือดก็ต้องป้ายไม่ให้ภาพดูน่าหวาดเสียวเกินไป

อย่างไรก็ตามมีนักข่าวบางคนกล่าวว่า โดยส่วนตัวแล้วไม่เห็นด้วยกับการนำภาพของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายมาลง แต่ในทางปฏิบัติต้องถ่ายภาพไว้ตามหน้าที่

นักหนังสือพิมพ์บางส่วน (ร้อยละ 12.5) ให้ความเห็นว่าสำหรับการถ่ายภาพของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายนั้นไม่ควรถ่ายเลยจะทำให้เขาเสียชื่อเสียง ส่วนใหญ่ไม่ลง ภาพลงไม่ได้ แต่ถ้าจำเป็นต้องลงจริง ๆ ต้องมีการคาดตาภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย ถ้าลงภาพโดยไม่มีการคาดตา ถ้าผู้เสียหายฟ้องร้องหนังสือพิมพ์ตนเองอาจต้องเสียค่าปรับ

9.6 ถ้าท่านสามารถถ่ายภาพผู้เกี่ยวข้องกับเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายจากการข่มขืนได้ ท่านจะลงภาพนั้นหรือไม่ ถ้าภาพนั้นอาจทำให้ผู้คนทราบว่าเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเป็นใคร กรุณาชี้แจงเหตุผล

ไทยรัฐ นักหนังสือพิมพ์บางคนเห็นว่าไม่จำเป็นต้องลง เพราะไม่มีความสำคัญในข่าว แต่ถ้าเกี่ยวพันก็ควรลงเพื่อให้ข่าวสมบูรณ์และน่าสนใจมากขึ้น อย่างไรก็ตามขึ้นอยู่กับกรณีข่าวนั้นว่าสำคัญมากเพียงใด

นักหนังสือพิมพ์บางคนเห็นว่าควรลงเพื่อให้ข่าวสมบูรณ์และน่าสนใจเพิ่มขึ้นจากการที่มีภาพถ่าย แต่ใช้ลงในลักษณะคาดหน้าเอาไว้ เพื่ออำพรางหน้าตาของผู้เสียหายไม่ทำให้เห็นหน้าชัดเจน เพื่อคนทั่วไปจะได้จำไม่ได้ และภาพที่ถ่ายมานั้น ถ้ามีผู้เกี่ยวข้องกับเหยื่อ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเป็นเหตุการณ์ใดก็จะลง โดยระบุได้ภาพรวม ๆ ไม่ชี้ชัดว่าใครคือเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย เพื่อให้โอกาสเหยื่ออยู่ในสังคมได้ เหตุที่ลงเพราะคำว่า "หน้าที่บังคับ" แต่ถ้าให้ดูผู้บันทึกภาพควรจะหามุมในการถ่ายภาพเพื่อให้ภาพนั้นออกมาไม่ชัดเจน แต่ใช้ในการตีพิมพ์ได้

นักหนังสือพิมพ์อีกบางส่วนกล่าวว่าต้องขึ้นอยู่กับกรณีที่ถูกกระทำว่ารุนแรงมากน้อยเพียงใดถ้ามีความสำคัญต่อคดี ไม่มีผลกระทบต่อผู้ตกเป็นข่าวมากนัก อาจจะพิจารณานำเสนอ แต่ส่วนใหญ่จะเน้นไปที่ผู้กระทำผิดมากกว่า และต้องขึ้นอยู่กับวินิจฉัยของหัวหน้าข่าวด้วย

ข่าวสด นักหนังสือพิมพ์ร้อยละ 71.43 มีความคิดเห็นว่า สมควรจะลงภาพของผู้เกี่ยวข้องกับเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายในคดีข่มขืนกระทำชำเรา ภาพที่ลงควรเป็นภาพที่เกี่ยวข้องกับทางคดี และภาพที่ลงส่วนใหญ่จะเป็นการเล่นภาพเหตุการณ์ ภาพที่ให้อารมณ์สะเทือนใจ เช่น แม่ลูกร้องไห้ แสดงความเสียใจ ทำให้มีผลกระทบต่อสังคมว่าเกิดความเสียหายอย่างไรขึ้นบ้าง นักหนังสือพิมพ์บางคนให้ความเห็นกับเรื่องนี้ไว้เพิ่มเติมว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องถ่าย ซึ่งหนังสือพิมพ์จะเก็บไว้เป็นหลักฐาน อีกประการเนื่องจากหนังสือพิมพ์คู่แข่งอาจได้รูปในลักษณะดังกล่าวไป ถ้าไม่ถ่ายอาจถูกหัวหน้าตำหนิได้เพราะหนังสือพิมพ์ทุกเล่มต้องแข่งขันกันนำเสนอข่าว นอกจากนี้ ยังมีนักข่าวท่านหนึ่งให้ความเห็นเพิ่มเติมในเรื่องนี้ไว้ว่า การเข้าไปหาข่าวในแต่ละครั้ง นักข่าวและช่างภาพต้องพยายามที่จะนำเอารายละเอียดของทั้งตัวข่าว และภาพถ่ายมาได้มากที่สุดละเอียดที่สุด เพราะโอกาสที่ไปถ่ายหรือทำข่าวใหม่อีกครั้งมีน้อยมาก การย้อนกลับไปอีกครั้งจะทำให้ตนสูญเสียโอกาสอันดี ตำรวจก็อาจเปลี่ยนเวรออกไป บุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหยื่อก็อาจไม่เจอ กรณีที่ต้องการจะคุยกับผู้ต้องหา

ทีหลังก็อาจจะไม่มีโอกาสได้คุยก็ได้ เพราะตำรวจไม่อนุญาต ฉะนั้นมีความจำเป็นต้องนำรายละเอียดมาให้มากที่สุดไว้ก่อน และในเรื่องของการจะลงหรือไม่ลงนั้นขึ้นอยู่กับทางบรรณาธิการ

นักหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 19.05 มีความเห็นว่าไม่จำเป็นต้องลงภาพผู้ที่เกี่ยวข้องกับเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเพราะภาพนั้นไม่สามารถบ่งบอกอะไรได้ แต่ถ้าเป็นคำสัมภาษณ์น่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า และเหตุผลที่ภาพนั้นอาจมีผลต่ออนาคตของเด็ก

นักหนังสือพิมพ์ไม่มีความเห็นว่าควรจะลงหรือไม่ลงอย่างแน่ชัดมีร้อยละ 9.52 โดยมีความคิดเห็น ว่า ก่อนที่จะมีการนำเสนอต้องมีการพิจารณาให้รอบคอบเสียก่อนเป็นกรณี ๆ ไป ซึ่งสิ่งที่ควรเน้นคือนำเสนอภาพผู้กระทำความผิดเป็นหลักเพื่อให้สังคมรับทราบ และโดยข้อเท็จจริงแล้วผู้เกี่ยวข้องกับเหยื่อส่วนใหญ่มักจะไม่ มีบทบาทในข่าวมากนัก นอกจากจะอยู่ร่วมในเหตุการณ์ เป็นพยาน อาจจะมีการพิจารณาให้นำเสนอ หรือไม่ นำเสนอก็ได้แต่มักจะไม่นำมาลงตีพิมพ์

เคลนิวิล์ นักหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 50 เห็นด้วยกับการนำเสนอภาพของผู้เกี่ยวข้องกับเหยื่อ โดยมี เหตุผลว่าทำให้ข่าวมีน้ำหนักมากขึ้น อย่างไรก็ตามการลงภาพถ้ามีภาพของเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายร่วมอยู่ด้วยก็ ควรที่จะมีการคาดหน้าภาพเหยื่อนั้น

นักหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 25 ให้ความเห็นว่าควรหลีกเลี่ยงการลงภาพผู้เกี่ยวข้อง โดยมีเหตุผล ได้แก่ อาจทำให้รู้ถึงตัวผู้เคราะห์ร้าย เนื่องจากถ้าลงภาพผู้เกี่ยวข้อง ก็ต้องลงรายละเอียดของผู้เกี่ยวข้องนั้น ด้วย และเหตุผลที่ว่าถ้าไม่เกี่ยวข้องกับรูปคดีก็ไม่ลง

นักหนังสือพิมพ์บางส่วน (ร้อยละ 25) ให้ความเห็นว่าให้นำเสนอภาพผู้เกี่ยวข้องกับเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายนั้นเป็นเรื่องของการตัดสินใจของหัวหน้าข่าวประจำวันนั้นหรือบรรณาธิการข่าว อย่างไรก็ตามการ นำเสนอภาพของผู้เกี่ยวข้องกับเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายก็จำเป็นต้องดูความเกี่ยวพันทางคดีด้วย หัวหน้าข่าวท่าน หนึ่งให้ความเห็นว่าควรจะนำเสนอหรือไม่นำเสนอภาพผู้เกี่ยวข้องกับเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายนั้น จำกัดอยู่ที่ในหน้า ข่าวแต่ละวันและสถานการณ์ในแต่ละวันมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง ถ้าวันนั้นไม่มีสถานการณ์สำคัญก็อาจมี การตีพิมพ์ ไม่มีหลักเกณฑ์แน่นอนขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในแต่ละวัน

10. ในกรณีของการนำเสนอข่าวอาชญากรรมที่มีพยานบุคคล แต่ตำรวจยังไม่สามารถจับตัวคนร้ายได้

10.1 ท่านจะเขียนชื่อและที่อยู่ของพยานผู้นั้นหรือไม่ เพราะเหตุใด

ไทยรัฐ นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 55.56) ตอบว่า จะไม่นำเสนอชื่อ และที่อยู่ของพยาน เนื่องจากเหตุผลอันได้แก่ ความปลอดภัยของตัวพยานเอง และถือเป็นจรรยาบรรณหลักสำคัญที่จะไม่เปิดเผยชื่อพยานหลักหรือสื่อต่อแถมต่อคดีวันต่อ นอกจากนั้นการเขียนชื่อและที่อยู่ของพยานยังได้รับการร้องเรียนจากทางตำรวจ ซึ่งทางหนังสือพิมพ์ได้ประสานการทำงานด้วยอย่างใกล้ชิด เพื่อไม่ให้เสียรูปคดีและการสอบสวนเพิ่มเติม ดังนั้นการปกปิดแหล่งข่าวจึงเป็นเป้าหมายสำคัญ

นักหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 33.33 เห็นว่า การนำเสนอ ชื่อ และที่อยู่ของพยานนั้น ต้องขึ้นอยู่กับสถานการณ์ เนื้อหาของคดี และความรุนแรงของคดีที่เกิดขึ้น ผลกระทบต่อรูปคดี รวมทั้งความปลอดภัยของตัวพยานเอง ถ้าพยานเต็มใจไม่ร้องขอให้ปกปิด ก็เสนอในลักษณะให้การ ถ้าหากจำเป็นต้องลงก็อาจใช้ชื่อย่อ เลี่ยงไม่ระบุตรง ๆ ในกรณีที่พยานสำคัญในคดี ถ้าเป็นพยานในคดีใหญ่ ๆ เช่น คดี 2 แม่ลูกตระกูลศรีชนะพันธ์ ในคดีเพชรซาอุ ก็ไม่จำเป็นต้องลงชื่อ และที่อยู่ของพยานเพราะผู้ต้องหาเป็นตำรวจและเป็นผู้มีอิทธิพล

นักหนังสือพิมพ์อีกส่วนหนึ่ง (ร้อยละ 11.11) มีความเห็นว่า น่าจะเขียนชื่อและที่อยู่ของพยานลงไปในกรณีการนำเสนอข่าวอาชญากรรม เนื่องจากตนคิดว่าในกรณีที่มีการเกิดคดีทางอาชญากรรมขึ้นทางเจ้าหน้าที่ตำรวจพร้อมปกป้องพยานหรืออาจกันพยานไปไว้อีกที่หนึ่งอยู่แล้ว

ข่าวสด นักหนังสือพิมพ์ที่ตอบว่า ไม่ควรเขียนชื่อและที่อยู่ของพยาน (ร้อยละ 71.43) เพราะเหตุผลในเรื่องความปลอดภัยของพยาน เพราะการนำเสนอชื่อและที่อยู่ของพยานในข่าวอาจทำให้พยานตกอยู่ในอันตรายได้ ส่วนใหญ่จะลงเพียงว่ามีผู้เห็นเหตุการณ์ นักหนังสือพิมพ์ยังได้อธิบายเพิ่มเติมไว้ว่าชื่อและที่อยู่ นั้นตำรวจมักจะปกปิดกับทางหนังสือพิมพ์ เพราะสิ่งเหล่านี้มีผลต่อรูปคดี โดยเฉพาะหากเป็นคดีร้ายแรงที่มีการข่มขู่พยานยังไม่ควรลงเลย หนังสือพิมพ์ต้องติดตามตำรวจว่าคืบหน้าถึงขั้นใด การระบุตัวพยานใน

ขณะที่เรื่องสอบสวนยังออกมาไม่กระจ่างอาจมีข้อผิดพลาด และหนังสือพิมพ์อาจถูกฟ้องร้องได้ถ้าไม่เป็นความจริง นักหนังสือพิมพ์ท่านหนึ่งให้ความเห็นว่าเรื่องของการลงชื่อและที่อยู่ของพยานนั้น มักเป็นจุดอ่อนที่สุดของหนังสือพิมพ์ เพราะไม่ค่อยระวังในจุดนี้นักและมีได้อธิบายเพิ่มเติมว่า ในคดีที่เกี่ยวกับการฉ้อโกงเป็นคดีที่พยานอาจตกอยู่ในอันตรายมากที่สุด ส่วนคดีเกี่ยวกับเจ้าทรัพย์พยานเหตุการณ์จะเสี่ยงต่ออันตรายเป็นอันดับรองลงมา

นักหนังสือพิมพ์ที่ตอบว่าควรเขียนชื่อและที่อยู่ของพยาน (ร้อยละ 14.29) ในการนำเสนอข่าวอาชญากรรม เนื่องจากเหตุผลในเรื่องความสมบูรณ์ของข่าว แต่อาจเป็นการเขียนกว้าง ๆ เช่น คนขับแท็กซี่ที่ผ่านจุดเกิดเหตุพอดี แต่จะไม่ลงชื่อที่อยู่เพื่อความปลอดภัย และเหตุผลที่ว่าเพื่อให้ง่ายต่อรูปคดีมากขึ้น โดยชี้แจงเพิ่มเติมว่าถ้าลงนามสมมติไป คนร้ายอาจจะไม่ยอมรับความผิดของตนได้ อย่างไรก็ตามที่อยู่ก็ไม่ควรลง แม้ลงชื่อจริงก็ตาม เพราะจะเป็นอันตรายต่อพยาน สำหรับในเรื่องที่อยู่ควรรู้เฉพาะเจ้าหน้าที่เพื่อง่ายต่อการติดต่อ นอกจากนี้ถ้าเป็นคดีใหญ่ หรือพยานอยู่ในความเสี่ยงต่ออันตรายมาก ๆ อาจจะเขียนชื่อพยานเป็นชื่อย่อ โดยใช้ตัวอักษรหรือบอกเพียงสถานภาพ มิฉะนั้นอาจถูกฟ้องร้องได้

นักหนังสือพิมพ์ที่เห็นว่า การจะเขียนหรือไม่เขียนชื่อและที่อยู่ของพยานนั้นควรพิจารณาเป็นกรณี ๆ (ร้อยละ 14.28) กรณีที่อาจพิจารณาให้เขียนลง อย่างเช่น พยานคนนั้นเป็นบุคคลมีชื่อเสียงและอนุญาตให้เปิดเผยตัวเองได้ แต่ถ้าตำรวจบอกให้ปกปิด ในกรณีของผู้สื่อข่าวต้องแจ้งทางบรรณาธิการหรือโต๊ะข่าวไว้ก่อนว่าแหล่งข่าวขอปกปิดเอาไว้ ถ้าการลงชื่อและที่อยู่ของพยานไม่ทำให้เสียรูปคดีและเป็นอันตรายต่อพยาน ถ้าพยานทราบและคดีไม่รุนแรงก็อาจพิจารณาให้ลงชื่อและที่อยู่ได้ คดีอาชญากรรมใหญ่ ๆ มักไม่ลง เนื่องจากต้องคำนึงถึงความปลอดภัยของพยานและผลทางคดี

เดลินิวส์ นักหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ 50 มีความเห็นว่า ไม่ควรที่จะมีการนำเสนอชื่อและที่อยู่ของพยาน เหตุผลเพราะอาจเกิดอันตรายกับพยานได้ พยานอาจไม่กล้าให้ปากคำ เพราะกลัวมีผู้ประสังค์ร้ายได้ อย่างไรก็ตามก็ต้องขึ้นอยู่กับตัวพยานด้วยว่ายินยอมให้เขียนหรือไม่ ในกรณีที่ต้องอ้างถึงตัวพยาน หนังสือพิมพ์มักเขียนอย่างกว้าง ๆ ว่า "เป็นแหล่งข่าว" หรือเขียนเพียงว่า "พยานผู้รู้เห็น" ในกรณีนำเสนอชื่อและที่อยู่ของพยานนั้น เป็นการที่หนังสือพิมพ์ต้องประสานความร่วมมือกับตำรวจ จึงลงโดยพิจารณาเองไม่ได้

นักหนังสือพิมพ์ที่เห็นว่าควรมีการลงชื่อและที่อยู่ของพยาน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ให้เหตุผลว่าการนำเสนอรายละเอียดของพยานอาจลงชื่อของพยานได้แต่ไม่ควรลงที่อยู่ เพราะอาจเป็นอันตรายต่อพยาน นอกจากนี้ยังมีเหตุผลที่ว่า การลงชื่อและที่อยู่ของพยานนั้น ก็เพื่อให้คนอื่นทราบเบาะแสทางคดีหรือเบาะแสคนร้ายจะได้แจ้งกับตำรวจเพื่อดำเนินคดีอย่างรวดเร็ว รวมทั้งเหตุผลที่ว่า การลงชื่อและที่อยู่ของพยานนั้น เพื่อจะรู้ว่า มีพยานบุคคลยืนยันแล้วในคดีนี้

นักหนังสือพิมพ์ที่เห็นว่า การจะลงชื่อและที่อยู่ของพยานนั้น ควรที่จะพิจารณาเป็นกรณี (ร้อยละ 25) โดยให้เหตุผลว่าตามหลักแล้วไม่ควรเขียนชื่อและที่อยู่ของพยานลงไป ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของพยานเอง แต่ถ้าเป็นคดีที่ไม่ใหญ่หรือไม่สร้างอันตรายให้แก่พยานก็จะเขียนลงไปในช่วงด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เห็นว่าข่าวมีที่มาที่ไปนอกจากนี้ อาจต้องพิจารณาความสำคัญของพยานผู้นั้น ถ้าเป็นพยานสำคัญมากต่อรูปคดีก็ไม่ลง โดยเฉพาะบุคคลสำคัญมีชื่อเสียงในวงสังคมอาจต้องพิจารณาเป็นพิเศษ ถ้าลงไปหนังสือพิมพ์อาจถูกฟ้องร้องได้ อย่างไรก็ตาม การพิจารณาและตัดสินใจว่าจะลง หรือไม่ลงชื่อและที่อยู่ของพยานนั้นขึ้นอยู่กับหัวหน้าข่าวเป็นสำคัญ

มีนักหนังสือพิมพ์ที่ไม่ตอบคำถามนี้คิดเป็นร้อยละ 6.25

10.2 ท่านจะลงภาพพยานผู้นี้หรือไม่เพราะเหตุใด

ไทยรัฐ นักหนังสือพิมพ์ที่เห็นว่าควรมีการลงภาพพยานคิดเป็นร้อยละ 11.11 เนื่องจากเห็นว่าในเรื่องความปลอดภัยของตัวพยานเองก็มีเจ้าหน้าที่ตำรวจปกป้องพยานอยู่แล้ว

นักหนังสือพิมพ์ร้อยละ 44.44 เห็นว่าการจะลงภาพพยานหรือไม่นั้นต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป ถ้าตัวพยานเต็มใจก็ลงได้ และควรพิจารณาถึงความรุนแรงของคดีและความปลอดภัยของพยาน ในกรณีที่ต้องนำเสนอภาพของพยานจะต้องเป็นไปในลักษณะที่ไม่ให้รู้ว่าเป็นใคร อาจลงภาพด้านหลังหรือด้านข้างให้เห็นว่ามีพยานในคดีจริง ถ้าภาพเห็นหน้าตรง ๆ ของพยานก็คาดหน้า

นักหนังสือพิมพ์ที่ตอบว่าไม่เห็นด้วยกับการลงภาพขยาคิดเป็นร้อยละ 44.44 ให้เหตุผลว่า ไม่ควรลงภาพขยาคิดเพื่อความปลอดภยของขยาคิด ไม่ลงเพื่อความปลอดภยของขยาคิดเอง และในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมส่วนใหญ่จะไม่เน้นภาพขยาคิด

ชาวสด นักหนังสือพิมพ์ร้อยละ 71.43 มีความเห็นว่ ไม่ควรลงภาพขยาคิด โดยให้เหตุผลว่เพื่อความปลอดภยของตัวขยาคิดเอง เพราะขยาคิดอาจตกอยู่ในอันตรายหรือได้รับความเดือดร้อนเป็นอันตรายต่อขยาคิดหรืออาจทำให้เสียรูปคดีได้ และเรื่องนี้ต้องรอให้ตำรวจสอบสวนหรือดำเนินการก่อน เพราะอาจก่อปัญหาเวลาสอบสวนขยาคิด นักหนังสือพิมพ์บางคนให้ข้อมูลในเรื่องนี้เพิ่มเติมว่การคุมครองขยาคิดเมืองไทยบกพร่องบางที่หนังสือพิมพ์ปกปิดแล้ว คนร้ายยังรู้ได้

นักหนังสือพิมพ์ที่กล่าวว่า การนำเสนอภาพของขยาคิด (ร้อยละ 9.52) นั้น ต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ซึ่งให้เหตุผลต่างกัันดังต่อไปนี้ ถ้าวันนั้นไม่มีภาพคดีที่เกี่ยวข้องที่ดีกว่าหรือสมบรูณ์กว่าก็จะพิจารณาภาพขยาคิดโดยเฉพาะภาพขยาคิดแล้วเหตุการณ์ สำหรับในกรณีที่เป็นคดีใหญ่มาก ๆ จะไม่มีการลงภาพ รูปอื่นที่ดีกว่า ส่วนใหญ่จะปกปิดภาพขยาคิดและมักเล่นภาพเหตุการณ์มากกว่า สำหรับการเลือกรูป ข่างภาพเป็นฝ่ายเลือกรูปดูว่ามุมนี้ดีใช้ได้รูปชัด จากนั้นจะส่งให้โต๊ะข่าวดูอีกครั้้งว่จะใช้รูปมุมอื่นหรือไม่ เพราะการพิจารณาว่าจะลงภาพได้ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของหัวหน้าข่าว

นักหนังสือพิมพ์ที่เห็นว่ ควรมีการลงภาพขยาคิด (ร้อยละ 14.29) แต่การลงต้องปกปิด เช่น ถ่ายจากด้านหลัง ควรใช้มุมที่ไม่เปิดเผยตัวชัดเจน แล้วแต่วิธีการที่จะนำเสนอ และถึงแม้จะตอบว่เห็นด้วยกับการลงภาพขยาคิดก็ตาม แต่ต้องขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ว่ขึ้นอยู่กับตัวขยาคิดด้วยว่ยินยอมให้ลงหรือไม่

เดลินิวส์ นักหนังสือพิมพ์ร้อยละ 56.25 มีความเห็นว่ ไม่ควรลงภาพขยาคิดเนื่องจากเหตุผลในเรื่องความปลอดภยของตัวขยาคิดเอง นอกจากนี้เป็นเพราะภาพขยาคิดไม่ใช่ส่วนสำคัญของข่าว

นักหนังสือพิมพ์ร้อยละ 6.25 กล่าวว่าควรลง โดยไม่ให้เหตุผล

นักหนังสือพิมพ์ที่เห็นว่าการลงภาพยานหรือไม้นั้นต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป คิดเป็นร้อยละ 31.25 โดยให้เหตุผลว่า ถ้ายังได้รับข้อมูลไม่แน่นอนก็ไม่สมควรลง ในกรณีที่พยานขอร้องก็จะไม่ลง อย่างไรก็ตามควรดูที่พฤติกรรมของคนร้ายในข่าว พิจารณาประเด็นข่าว และพิจารณาว่าข่าวนั้นเป็นข่าวใหญ่หรือไม่ รวมทั้งต้องพิจารณาความสำคัญของคดีด้วย ซึ่งในเรื่องนี้ทางพนักงานสอบสวนจะขอความร่วมมือจากนักหนังสือพิมพ์ให้ปกปิดไว้ในขั้นแรก อย่างไรก็ตามมีนักหนังสือพิมพ์ที่กล่าวว่าขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของหัวหน้าข่าว แต่สำหรับตน "มองทุกอย่างเป็นภาพ" เท่านั้น

มีนักหนังสือพิมพ์ที่ไม่ตอบคำถามในข้อนี้คิดเป็นร้อยละ 6.25

11. ท่านเคยโดนดักเตือนจากหัวหน้างานในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาทางจริยธรรมหรือไม่

ไทยรัฐ

นักหนังสือพิมพ์ที่ตอบว่า เคยถูกหัวหน้างานดักเตือนในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาทางจริยธรรมนั้น คิดเป็นร้อยละ 33.33 ส่วนใหญ่เป็นปัญหาเรื่องภาพข่าวที่อุจาดหรือหวาดเสียวเกินไป รวมทั้งในเรื่องของชื่อผู้เสียหายที่อาจมีการหลุดออกไป แต่ปัญหานี้ไม่ค่อยเจอบ่อยนัก เพราะไทยรัฐไม่มีนโยบายในการนำเสนอชื่อผู้เสียหายอยู่แล้ว

อย่างไรก็ตามนักหนังสือพิมพ์หลายคนให้ความเห็นว่า จากการใช้วิธีประชุมโต๊ะข่าวหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นว่าข้อไหนน่าจะปรับปรุงหรือแก้ไขส่วนใหญ่ไม่ค่อยมี เพราะใช้ความระมัดระวังมากอยู่แล้ว การทักท้วงและรับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายไหนเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้สามารถลดความผิดพลาดได้ ส่วนใหญ่จะโดนตำหนิจากผู้เสียหายในขณะที่ทำข่าวมากกว่า

สำหรับนักหนังสือพิมพ์ที่ไม่เคยโดนดักเตือนจากหัวหน้างานในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาทางจริยธรรมนั้นคิดเป็นร้อยละ 55.56 และนักหนังสือพิมพ์ที่ไม่ตอบคำถามนี้คิดเป็นร้อยละ 11.11

ข่าวสด

นักหนังสือพิมพ์ที่ตอบว่า เคยถูกหัวหน้างานตักเตือนในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาทางจริยธรรมคิดเป็นร้อยละ 38.10 สาเหตุที่ถูกตักเตือนมีตั้งแต่การเขียนข่าวพาดพิงในลักษณะหมิ่นประมาท ในเรื่องนี้นักหนังสือพิมพ์ท่านหนึ่งกล่าวว่า แม้จะเป็นข้อเท็จจริงที่ได้นำเสนอแก่ผู้อ่าน แต่บางครั้งหนังสือพิมพ์อาจถูกผู้เสียหายฟ้องร้องได้เช่นกัน นอกจากนี้ยังมีเรื่องของการลงภาพในคดีเด็กและเยาวชน แล้วไม่ได้คาดคิดว่าภาพเด็กกรณีเขียนประณามผู้ตกเป็นข่าวมากเกินไปจนอาจเป็นผลกระทบต่อผู้เกี่ยวข้องที่ต้องใช้ชีวิตอยู่ในสังคมต่อไป กรณีข้อที่อยู่ภาพของผู้เสียหายที่อาจหลุดรอดจากการตรวจสอบไปบ้าง กรณีการลงภาพที่มีผลกระทบต่อศีลธรรมอันดีงามของผู้อ่าน เช่น การลงภาพพระที่เชียงใหม่ซึ่งมีคนส่งมาให้ทางหนังสือพิมพ์ เป็นภาพที่พระกับผู้หญิงคนหนึ่งกำลังร่วมเพศกัน เมื่อลงไปแล้วมีเสียงสะท้อนกลับมาว่าไม่ควรลงในลักษณะที่ประเจิดประเจ้อขนาดนั้น เพราะส่งผลเสียต่อสถาบันศาสนาอย่างรุนแรง และท้ายสุดเป็นกรณีของการลงภาพบุคคลมีชื่อเสียงในขณะที่ยังไม่แน่ใจว่าข่าวนั้นเป็นความจริงหรือไม่

อย่างไรก็ตามมีนักหนังสือพิมพ์ที่กล่าวว่า การถูกตักเตือนจากหัวหน้างานเกี่ยวกับปัญหาทางจริยธรรมนั้นตนไม่เคยเจอ แต่เคยเจอพวกอิทธิพลเตือนเมื่อนำเสนอข่าวที่เกี่ยวข้องกับพวกเขา

สำหรับหนังสือพิมพ์ที่ไม่เคยโดนตักเตือนจากหัวหน้างานในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาทางจริยธรรมนั้นคิดเป็นร้อยละ 61.90 สำหรับเหตุผลที่ไม่เคยถูกตักเตือนจากหัวหน้างานมีดังนี้ ไม่เคยโดนตักเตือน เพราะอำนาจการตัดสินใจจะอยู่กับกองบรรณาธิการข่าว โดยเฉพาะหัวหน้าข่าวหน้า 1 ในวันนั้น ๆ ไม่เคยโดนตักเตือน เพราะมีรีไรต์เตอร์คอยกลั่นกรองข่าวที่ส่งมาให้แล้วอีกรอบ นอกจากนี้ยังมีหัวหน้าข่าวและบรรณาธิการควบคุมระบบอีกที

เคล็ดลับ

นักหนังสือพิมพ์ที่ตอบว่าเคยถูกตักเตือนจากหัวหน้างานเกี่ยวกับปัญหาทางด้านจริยธรรมในการนำเสนอข่าวอาชญากรรมนั้น คิดเป็นร้อยละ 12.5 กรณีที่ถูกตักเตือนนั้นได้แก่ การลงรายละเอียดเกี่ยวกับ

ความรับผิดชอบและตัวผู้รับผิดชอบในคดีหนึ่ง แล้วตัวผู้รับผิดชอบปฏิเสธภายหลังทว่าไม่เป็นความจริง แต่ต่อหน้าตำรวจ ผู้รับผิดชอบยอมรับ ซึ่งต่อมากายหลังมาร้องเรียนที่สำนักพิมพ์จึงทำให้ถูกตัดเดือนจากหัวหน้างาน และผู้เรียบเรียงข่าวท่านหนึ่งได้เปิดเผยว่ากรณีที่ถูกตัดเดือนเป็นประจำก็คือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสถาบันกษัตริย์ หรือบางครั้งมาจากกรณีที่มีข้อมูลในข่าวน้อย แต่จำเป็นต้องนำเสนอข่าวดังกล่าว

นักหนังสือพิมพ์ที่ตอบว่าไม่เคยถูกตัดเดือนจากหัวหน้างานในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางจริยธรรม คิดเป็นร้อยละ 87.5 เหตุผลที่ไม่เคยถูกตำหนิ หรือตัดเดือนจากหัวหน้างานได้แก่

- ตำแหน่งที่ทำอยู่เป็นเพียงผู้สื่อข่าว ไม่มีอำนาจตัดสินใจว่าจะตีพิมพ์ข่าวใดข่าวหนึ่งหรือไม่ ผู้เรียบเรียงข่าวและหัวหน้าข่าวจะเป็นผู้กลั่นกรองเอง ส่วนผู้สื่อข่าวทำหน้าที่เพียงส่งรายละเอียดข้อเท็จจริงทั้งหมด ซึ่งต้องนำเสนอข้อมูลให้มากที่สุดให้กับทางโต๊ะข่าว ส่วนจะนำมาลงหรือไม่ลงนั้นขึ้นอยู่กับทางหัวหน้าข่าว ความผิดพลาดตรงนี้จึงเกิดได้น้อย

- กรณีของช่างภาพ ในความเป็นจริงช่างภาพไม่มีอำนาจที่จะเลือกรูปลงในหนังสือพิมพ์ ช่างภาพมีหน้าที่ทำข่าว ถ่ายภาพ ให้กับหัวหน้าข่าว แต่ในข่าวใดที่เห็นว่ามึประเด็นที่ควรหลีกเลี่ยงก็จะไม่ส่งส่วนของภาพนั้น ในแง่ของช่างภาพต้องถ่ายให้มีตัวละครมากที่สุด เพื่อหัวหน้าข่าวจะเลือกรูปไปลงตามที่เหมาะสมได้

12. ถ้าผู้ตกเป็นข่าวขอร้องไม่ให้ลงข่าว จะทำตามคำขอร้องของบุคคลเหล่านี้หรือไม่

ไทยรัฐ

นักหนังสือพิมพ์ทุกคนมีความเห็นตรงกันในกรณีถ้าผู้ตกเป็นข่าวขอร้องไม่ให้ลงข่าวจะทำตามคำขอร้องของบุคคล เหล่านี้หรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และกรณีความสำคัญของข่าว ต้องมีการพิจารณาถึงน้ำหนักของข่าวและความน่าสนใจของข่าวนั้น ประเด็นที่น่าสนใจซึ่งเป็นเหตุผลเพิ่มเติม ได้แก่ ถ้าเป็นเรื่องที่มีความเป็นส่วนตัวมาก ๆ หรือเป็นเรื่องของคนสองคน มีผู้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ไม่มากนักก็ไม่น่าจะลงหรือถ้าลงไปแล้วไม่เกิดประโยชน์กับคนอ่านก็ไม่นำเสนอ ในกรณีที่พยานของเหตุการณ์เต็มใจไม่ร้องขอให้ปกปิด ทางหนังสือพิมพ์จะนำเสนอในลักษณะให้การ ถ้าหากสื่อให้เห็นว่าพยานอยู่ในอันตราย อาจเลี่ยงใช้ชื่อย่อ ไม่ระบุชื่อของเขาตรง ๆ

ข่าวสด

นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 66.67) เห็นพ้องต้องกันว่า ถ้าผู้ตกเป็นข่าวขอร้องมิให้ลงข่าวของตน จะต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป ตามเหตุผลที่ต่างกันดังต่อไปนี้

- ถ้าเป็นข่าวที่อาจนำมาซึ่งอันตรายจนถึงแก่ชีวิตของผู้ตกเป็นข่าวก็จะปกปิดชื่อของผู้ให้ข่าว บอกเป็น "แหล่งข่าว" แทน สิ่งที่สำคัญคือต้องดูด้วยว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นในข่าวมีผลกระทบต่อส่วนรวมหรือไม่ นักหนังสือพิมพ์บางคนเห็นว่า ถ้าผู้ที่ตกเป็นข่าวกระทำความผิดจริง แต่เกิดความอับอายจึงขอร้อง ประเด็นนี้จำเป็นต้องนำเสนอเพื่อให้ประชาชนเห็นว่า บุคคลนั้นกระทำความผิดจริง อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้มีผู้เสริมว่า ในกรณีผู้กระทำความผิดหรือผู้ต้องหาจำเป็นต้องนำเสนอแน่นอน แต่เนื้อหาจะต้องมีความระมัดระวังมากเป็นพิเศษ ต้องเน้นข้อเท็จจริงเป็นหลัก และต้องคิดถึงผลกระทบภายหลังข่าวด้วย แต่ถ้าเขาหรือเธอไม่ใช่ผู้กระทำความผิด หนังสือพิมพ์จะต้องปกป้องตามสมควร มีนักหนังสือพิมพ์บางท่านให้เหตุผลว่าถ้าเขาเป็นบุคคลสาธารณะก็จะนำข่าวนั้นลง แต่ถ้าเป็นบุคคลธรรมดาจะไม่นำมาลงข่าว อย่างไรก็ตามสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือต้องนำเรื่องมาปรึกษาหัวหน้าข่าวหรือบรรณาธิการข่าวว่าบุคคลนั้นมีเหตุผลใด เพราะบางครั้งนักข่าวไม่สามารถตัดสินใจต่อการลงข่าว

มีนักหนังสือพิมพ์จำนวนหนึ่ง (ร้อยละ 23.81) เห็นว่าจะไม่ทำตาม ถ้าผู้ตกเป็นข่าวขอไม่ให้ตนลงข่าวเขาบุคคลนั้น ๆ โดยมีเหตุผลที่ว่า เป็นหน้าที่ของนักข่าวที่ต้องนำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้น หรือเพราะเนื้อหาข่าวต้องเป็นสิ่งที่สะท้อนให้รู้ว่ามีลักษณะอย่างไร แต่อย่างไรก็ตามยังอิงหลักที่ว่าต้องพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพของเจ้าทุกข์ ในเรื่องนี้มีนักหนังสือพิมพ์ท่านหนึ่งได้ยกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและนำเสนอไว้ว่า เมื่อวันที่ 27 พ.ค. 2538 บิดาของเจ้าทุกข์ที่ถูกชิงทรัพย์ ที่ร้านเสริมสวยนิเวศาลอน ช.โชคชัยร่วมมิตร เดินเข้ามาหาตนและยื่นเงินให้ตน 1000 บาท และขอร้องไม่ให้ตนนำข่าวนี้อลง เพราะเจ้าทุกข์เกรงว่าลูกค้าจะหนีไปรับบริการเสริมสวยที่ร้านอื่น ด้วยเกรงว่ามาใช้บริการแล้วอาจมีคนร้ายย้อนกลับมาอีกครั้งได้ นักหนังสือพิมพ์ท่านนี้ได้กล่าวว่าตนเสียความรู้สึกกับเรื่องนี้ และไม่สามารถทำตามที่ผู้เสียหายขอร้องได้ แม้หนังสือพิมพ์ข่าวสดจะเป็นเพียงหนังสือพิมพ์ฉบับเดียวที่นำเสนอข่าวนี้อก็ตาม เนื่องจากเห็นเป็นหน้าที่ที่ต้องนำเสนอ

นักหนังสือพิมพ์บางคน (ร้อยละ 9.52) เห็นว่าสมควรทำตามที่ผู้ตกเป็นข่าวร้องขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นสิทธิของเขา และเหตุผลที่ว่าต้องคำนึงถึงอกเขาอกเรา

อย่างไรก็ตาม มีนักหนังสือพิมพ์ที่ให้ความคิดเห็นในเรื่องนี้ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าพิจารณาว่า ถึงแม้จะพิจารณาตามเหตุผลแล้วเห็นว่า เขาโดนกระทำให้เสียหายจริง ๆ ก็อาจจะไม่ลงให้ แต่สิ่งนี้พิจารณายากถ้าหนังสือพิมพ์ทุกฉบับลงข่าวเขาเป็นข่าวใหญ่ และยิ่งถ้าเป็นข่าวที่สะท้อนสังคมด้วยแล้วคงจะละเว้นไม่นำเรื่องราวของเขามานำเสนอเป็นข่าวได้ยาก แต่อาจจะนำเสนอให้เบาลงได้

เคล็ดลับ

นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 56.25) เห็นพ้องต้องกันว่า การขอร้องจากผู้ตกเป็นข่าวนั้นต้องมีการพิจารณากันเป็นกรณี ๆ ไป ดูตามความเหมาะสมและเหตุผลดังต่อไปนี้

- ต้องพิจารณาด้วยว่า หนังสือพิมพ์ฉบับอื่นนำเสนอหรือไม่ ถ้าหนังสือพิมพ์อื่นลง แล้วหนังสือพิมพ์ตนเป็นฉบับเดียวที่ไม่ได้ลงก็เท่ากับตกข่าว ต้องดูตามกระแสดังกล่าว นักหนังสือพิมพ์ท่านหนึ่งกล่าวว่า การทำหนังสือพิมพ์ไม่ได้ทำด้วยอุดมการณ์เพียงอย่างเดียว ต้องคำนึงด้วยว่าทำหนังสือพิมพ์เพื่อขายด้วย ต้องดูหนังสือพิมพ์คู่แข่งประกอบด้วย

- พิจารณาว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อสังคมหรือไม่ พิจารณาว่าสภาพผู้เสียหายและผู้กระทำผิดเป็นอย่างไร ถ้าเป็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อคนอื่นไม่มากก็ไม่นำเสนอ ถ้านำเสนออาจเน้นที่ตัวข่าวเป็นสำคัญ

- การขอร้องของผู้ตกเป็นข่าวเช่นนี้ มักต้องให้ผู้มีอำนาจในระดับนโยบายพิจารณาว่าการขอร้องนั้นสมควรแก่เหตุผลหรือไม่

มีนักหนังสือพิมพ์จำนวนหนึ่ง (ร้อยละ 43.75) ตอบว่า ถ้าผู้ตกเป็นข่าวมาขอร้องไม่ให้ตนทำข่าวนั้น ๆ ตนจะไม่ทำตามที่เขาขอร้อง เนื่องจากว่าเป็นหน้าที่ของตนที่ต้องนำเสนอข้อเท็จจริง ส่วนการจะนำเสนอหรือไม่นั้นเป็นการพิจารณาของหัวหน้าข่าวและบรรณาธิการ โดยผู้สื่อข่าวจะต้องหาข้อมูลให้ได้มากที่สุดแล้วส่งให้ผู้เรียบเรียงข่าวนำมาเรียบเรียงอีกชั้นหนึ่ง

4.4 กรณีสมมติ และการแก้ปัญหาในสถานการณ์ทางจริยธรรมที่ยากต่อการตัดสินใจของนักหนังสือพิมพ์

กรณีสมมติที่สร้างขึ้นในแบบสอบถาม จะสร้างจากสถานการณ์ทางคดีที่ได้จากข่าวที่ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยจะอิงรายละเอียดจากข่าว 1 ข่าว ในแต่ละสถานการณ์ในคดีอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ

1. กรณีการนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเราหญิงสาวที่ยังไม่แต่งงาน และยังไม่บรรลุนิติภาวะ
เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายยังมีชีวิตอยู่

กรณีนี้ 1 ถูกสร้างขึ้นมาจากข่าว " 13 ทหารชนเวียนเทียนข่มขืน ศ.สาวพิจจนสลบคนละ 2 ทน " จากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันที่ 8 มี.ค. 2536 เพื่อใช้แทนสถานการณ์ข่มขืนสาวที่แต่งงานแล้ว แต่เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายยังมีชีวิตอยู่

2. กรณีการนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเราหญิงสาวที่ยังไม่แต่งงาน และยังไม่บรรลุนิติภาวะ แต่มีความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีชื่อเสียง เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายยังมีชีวิตอยู่

กรณีนี้ 2 ถูกสร้างมาจากข่าว " **ครูพลละ** " ตัวอย่างข่มขืนลูกสาว ชาย เมืองสิงห์ " จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 3 เม.ย. 2536

3. กรณีการนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเรา หญิงสาวที่แต่งงานแล้ว เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายยังมีชีวิตอยู่

กรณีนี้ 3 ถูกสร้างมาจากข่าว " **6 ทหารนรุมโทรม ดีเจสาว** " จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 30 พ.ค.2536

4. กรณีการนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเราหญิงสาวแต่เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเสียชีวิต

กรณีนี้ 5 ถูกสร้างมาจากข่าว " **เชือดเปลือย เมียการบินไทย!** " จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 21 ส.ค.2536

5. กรณีการนำเสนอข่าวข่มขืนกระทำชำเราเด็กหญิง และผู้ข่มขืนคือบุคคลในครอบครัว หรือบุคคลผู้เกี่ยวข้อง
 ข้องกับเด็ก

กรณีที่ 5 ถูกสร้างขึ้นมาจากข่าว **"พ่อเด่นคุกขืนใจลูกในไส้"** จากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันที่
 29 ก.ย.2536 และ สารคดีข่าว "กามโหดชั่ว หนูน้อยเหยื่อสังคมเล็งเครื่อง ใครจะช่วยเธอ!"
 จาก หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 12 ม.ค.2536

6. กรณีฆาตกรรม และการนำเสนอพยานในเหตุการณ์

กรณีที่ 6 สร้างจากข่าว **"สลัดใจใกล้บิometrics.รมขืนใจฆ่าสาว จะเข้าวิวาร์"** จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
 ฉบับวันที่ 23 ก.ย.2535

7. กรณีการนำเสนอข่าวการชิงทรัพย์

กรณีที่ 7 สร้างจากข่าว **"ดีแสดกหน้าสาว ชิงเงิน 4 ล้าน หน้าแบงก์"** จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์
 ฉบับวันที่ 16 ก.ค. 2536

8. กรณีการนำเสนอข่าวผู้ต้องหาในคดีก่อวินาศภัย

กรณีที่ 8 สร้างจากข่าว **"ซู่บอมบ์เทศบาล จับแล้วระเบิดกวนเมือง"** จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับ
 วันที่ 16 ก.พ.2536 และภาพข่าว **"คุ้มกันแน่น"** จากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ฉบับวันที่ 19 ส.ค.
 2536

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีสมมติที่ 1 น.ส.แก้ว ไปเที่ยวกับเพื่อนจนดึก เมื่อกลับบ้านก็แยกกันกลับแต่ระหว่างทางนั้น เป็นทางที่มืด และเปลี่ยวมาก น.ส.แก้วถูกกลุ่มวัยรุ่นประมาณ 10 คน พาไปข่มขืน หลังจากเสร็จกิจจกกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มนั้นก็ได้นัดไป น.ส.แก้ว รอดชีวิต และนำเรื่องเข้าแจ้งความกับทางตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจเปิดเผยให้ท่านทราบถึงรายละเอียดของนางสาวแก้ว ทั้งชื่อ อายุ สถานศึกษา ที่อยู่ (ซึ่งเป็นคนละที่กับที่เกิดเหตุ) รวมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับสภาพของหญิงสาวผู้นี้) และคำให้การ ในวันเดียวกันตำรวจสามารถจับกุมกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มนั้นได้จำนวนหนึ่ง แต่ยังมีที่หนีรอดการจับกุมได้

กรณีที่ 1	การระบุรายละเอียดในข่าว							
	ไทยรัฐ		ข่าวสด		เดลินิวส์		รวมร้อยละ	
	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)
ชื่อ- ที่อยู่จริง	-	100	-	95.24	-	100	-	97.83
- ไม่ตอบ	-	-	4.76	-	-	-	-	97.82
สถานศึกษา	-	77.78	-	47.62	-	75	-	63.04
- ไม่ตอบ	-	22.22	-	52.38	-	25	-	36.96
ที่อยู่	-	77.78	4.76	66.67	-	62.5	2.17	67.39
- ไม่ตอบ	-	22.22	-	28.57	-	37.5	-	30.43
ภาพของหญิงสาว	33.33	33.33	52.38	23.80	47.62	12.5	52.17	21.74
- นำเสนอแล้วแต่กรณี	-	33.33	-	23.80	-	14.29	-	23.92
- ไม่ตอบ	-	-	-	-	-	6.25	-	2.17

ตารางที่ 4.9 ตารางแสดงผลการแสดงความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ 3 ชื่อฉบับต่อกรณีสมมติที่ 1

นักหนังสือพิมพ์จาก 3 ชื่อ ฉบับ เห็นว่า ชื่อของผู้เสียหายไม่ควรที่จะนำเสนอ แต่สิ่งที่ต้องเน้นนอกเหนือจาก เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วก็คือ คนร้าย จะเน้นไปที่รายละเอียดของคนร้าย และพฤติกรรมที่เกิดขึ้น รวมทั้งความผิดของคนร้ายมากกว่าตัวผู้เสียหายเอง ทั้งนี้ ต้องพิจารณาให้ได้ว่าพฤติกรรมของคนร้ายนำเสนอมากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นการเตือนภัยผู้คนทั่วไปให้พึงระวัง ความคิดเห็นต่อประเด็นที่ควรเน้น คือ การเที่ยวเตร่กลางคืน หรือกลับบ้านดึก ๆ ของหญิงสาว การนำเสนอพฤติกรรมที่เกิดขึ้นต้องไม่ลามกอนาจาร และที่สำคัญคือ ในกรณีนี้ผู้ร้ายยังเป็นเยาวชนอยู่ ก็สมควรที่จะปกปิดชื่อ ที่อยู่ และสถานศึกษาเช่นกัน

สำหรับการลงภาพนั้น แม้นักข่าวหลายคนจะพิจารณาเห็นว่าสมควรที่จะนำภาพของนางสาวแก้ว มานำเสนอ แต่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า การนำเสนอ นั้น ต้องปกปิดหน้าตาของนางสาวแก้ว ไม่ให้ผู้อื่นจำได้ ในลักษณะ ภาพคาดหน้า ภาพถ่ายด้านหลัง ภาพซีตัวคนร้าย ภาพด้านข้าง เหตุผลที่นำเสนอภาพของหญิงสาวนั้น ส่วนหนึ่ง ตอบว่าเพื่อความสมบูรณ์ของข่าว อีกเหตุผลหนึ่งคือ เพื่อจะทำให้ผู้คนในสังคมระวังเรื่องนี้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม สำหรับในเรื่องของภาพนั้น ถ้าเป็นภาพเหตุการณ์ จะถูกพิจารณาให้มีการนำเสนอมากกว่าภาพบุคคล และโดยทั่วไป เน้นภาพของคนร้ายมากกว่าภาพเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย

เมื่อวิเคราะห์แรงจูงใจที่นักหนังสือพิมพ์ใช้ในการตัดสินใจต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในกรณีนี้ 1 จะเห็นว่านักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ยึดเอา ความรู้สึกผิดชอบในเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยา และจรรยาบรรณทางวิชาชีพเป็นหลัก สำหรับการนำเสนอรายละเอียดของหญิงสาว นั่นคือการระวังการนำเสนอรายละเอียดในเรื่องชื่อ และข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับตัวหญิงสาวเนื่องจากจะทำให้หญิงสาวเกิดความอับอาย เสื่อมเสียชื่อเสียงในสังคมที่เขาต้องใช้ชีวิตอยู่ และ ในจรรยาบรรณของหนังสือพิมพ์ก็ห้ามหนังสือพิมพ์เผยแพร่ภาพผู้หญิง (ทั้งเด็ก และผู้ใหญ่) ที่เคราะห์ร้ายจากการถูกข่มขืน เพราะทำให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียงซ้ำเติมเข้าไปอีก ในขณะที่ผู้กระทำผิด นักหนังสือพิมพ์เห็นว่าการนำเสนอรายละเอียดของผู้กระทำผิดทั้งหมดนั้นเพื่อเป็นการประจานความชั่วให้สังคมรับรู้ เป็นเรื่องของการนำเสนอเพื่อก่อให้เกิดบทโทษในทางใดทางหนึ่งจากสังคม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีสมมติที่ 2 กรณีเดียวกันแต่ถ่าน.ส.แก้ว เป็นลูกสาวของผู้มีชื่อเสียง ซึ่งผู้อ่านรู้จักดีท่านจะลงรายละเอียดระบุตัวนางสาวแก้ว อันได้แก่ชื่อ ที่อยู่ โรงเรียน อายุ และความสัมพันธ์กับผู้มีชื่อเสียงผู้นั้นซึ่งอาจจะทำให้ผู้อื่นทราบว่า เป็นนางสาวแก้วหรือไม่ เพราะเหตุใด และอย่างไร

กรณีที่ 2	การบรรยายละเอียดในข่าว							
	ไทยรัฐ		ข่าวสด		เดลินิวส์		รวมหนังสือพิมพ์ 3 ชื่อฉบับ	
	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)
ชื่อ- ที่อยู่จริง	-	100	-	85.71	6.25	93.75	2.17	91.30
- ไม่ตอบ	-		18.75		-		6.25	
ที่อยู่	66.67	33.33	-	52.38	43.75	56.25	-	50
- ไม่ตอบ	66.67		47.62				52.17	
สถานศึกษา	-	55.56	-	47.62	-	68.75	-	56.52
- ไม่ตอบ	44.44		52.38		31.25		43.48	
ความสัมพันธ์กับบุคคลมีชื่อเสียง	88.89	-	66.67	9.52	62.5	-	69.57	4.35
- ไม่ตอบ	11.11		23.81		37.5		26.09	
ภาพของหญิงสาว	22.22	22.22	61.90	19.05	50	12.5	50	17.39
- พิจารณาเป็นกรณี	- 55.56		-19.05		- 31.25		- 30.43	
- ไม่ตอบ					6.25		- 2.17	

ตารางที่ 4.10 ตารางแสดงผลการแสดงความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ 3 ชื่อฉบับต่อกรณีสมมติที่ 2

นักหนังสือพิมพ์จาก 3 ชื่อฉบับ เห็นว่าสำหรับผู้เสียหายในกรณีที่ 2 นั้น การนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของหญิงสาวก็คงไม่แตกต่างจากหญิงสาวในกรณีแรกเท่าไรนัก และสำหรับการลงรายละเอียดในเรื่องความสัมพันธ์ของหญิงสาวกับบุคคลมีชื่อเสียงนั้น นักหนังสือพิมพ์ที่ให้ความเห็นว่าจะนำเสนอรายละเอียดเรื่องนี้กับผู้อ่านได้กล่าวว่า การระบุความสัมพันธ์กับบุคคลมีชื่อเสียงคนนั้น จะเขียนอย่างกว้าง ๆ ไม่ระบุรายละเอียดชัดเจนถึงชื่อ นามสกุลของผู้นั้น แต่จะระบุว่ามีความสำคัญอย่างไร หรือมีสถานะทางสังคมอย่างไร เพื่อไม่ให้ส่งผลเสียหาย หรือกระทบกระเทือนต่อหญิงสาวผู้นั้นและถ้านำเสนอมากเกินไปขอบเขตอาจทำให้ถูกฟ้องร้องได้ การระบุถึงความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีชื่อเสียงประเด็นสำคัญอยู่ที่การให้ผู้อ่านได้ทราบว่าผู้ตกเป็นข่าวนั้นมีความสำคัญเพียงใด หรือเป็นการนำเสนอเพื่อให้เห็นว่า บุตรหลานของบุคคลมีชื่อเสียงก็อาจประสบเคราะห์กรรมเยี่ยงนี้ได้เช่นกัน

อย่างไรก็ตามมีนักข่าวท่านหนึ่งได้ให้ความเห็นที่น่าสนใจเอาไว้ว่า ชาวในลักษณะนี้ ถ้าเสี่ยงต่อการทำให้หญิงผู้เคราะห์ร้ายในข่าวเสียหายก็ควรจะต้องพิจารณาดูว่า หนังสือพิมพ์ฉบับอื่น ได้ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้หรือไม่ ถ้าทราบเช่นเดียวกัน ก็อาจจะมีการตกลงในหมู่นักหนังสือพิมพ์ด้วยกันว่าไม่ควรนำเสนอข่าวนี้ออกไป เนื่องจากการไม่นำเสนอข่าวในลักษณะนี้จะสร้างความสบายใจให้แก่ตัวผู้ทำข่าวเอง และตัวผู้ตกเป็นข่าว

ในกรณีของภาพ แม้คำตอบของนักหนังสือพิมพ์จะตอบว่า สามารถนำมาลงได้ แต่มีเงื่อนไขว่า ภาพของหญิงสาวต้องมีการคาดตา ส่วนใหญ่เห็นว่าควรเน้นที่ภาพผู้กระทำผิดดีกว่า การนำเสนอภาพในกรณีที่มีผู้ตอบว่าควรพิจารณาเป็นกรณี ๆ นั้น มีผู้กล่าวว่า ถ้าพฤติกรรมของผู้ร้ายโหดเหี้ยมมากจะพิจารณาให้ลง นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ยังเห็นว่า ภาพที่หญิงสาวผู้เคราะห์ร้ายกำลังชี้ตัวคนร้ายเป็นภาพที่น่าพิจารณาให้มีการนำเสนอแก่ผู้อ่านมากที่สุด นักหนังสือพิมพ์ท่านหนึ่งให้ความเห็นว่าการนำเสนอภาพนั้นอาจมีผลต่อรูปคดีได้ เช่นกรณีที่ผู้ร้ายเห็นภาพในหนังสือพิมพ์อาจชิงข้ามมอบตัวก่อน

สำหรับนักหนังสือพิมพ์ที่ตอบว่า ภาพของนางสาวแก้วไม่ควรนำมาตีพิมพ์นั้น นอกจากจะเป็นการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดกับผู้หญิงแล้ว ก็เป็นเพราะหญิงสาวคงยังเป็นเยาวชนอยู่ การลงภาพต้องดูปัจจัยทางด้วยอายุเป็นหลักด้วย และบางคนให้ความเห็นว่า การที่ไม่นำเสนอภาพของเด็กหญิงแก้วนั้น เนื่องจากนางสาวแก้วมีความสัมพันธ์กับบุคคลมีชื่อเสียงอยู่แล้ว การนำเสนอภาพ แม้จะนำเสนอไม่ชัดเจนแต่ผู้อ่านอาจคุ้นเคยมากกว่ากรณีอื่นได้

เมื่อวิเคราะห์แรงจูงใจที่นักหนังสือพิมพ์ใช้ในการตัดสินใจต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในกรณีที่ 2 จะเห็นว่านักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ยึดเอา ความรู้สึกผิดชอบในเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยา และจรรยาบรรณทางวิชาชีพเป็นหลัก สำหรับการนำเสนอรายละเอียดของหญิงสาว นั่นคือการระวังการนำเสนอรายละเอียดในเรื่องชื่อ และข้อมูลเบื้องต้น

ต้นที่เกี่ยวข้องกับตัวหญิงสาวเนื่องจากจะทำให้หญิงสาวเกิดความอับอาย เสื่อมเสียชื่อเสียงในสังคมที่เขาต้องใช้ชีวิตอยู่ และ ในจรรยาบรรณของหนังสือพิมพ์ก็ห้ามหนังสือพิมพ์เผยแพร่ภาพผู้หญิง (ทั้งเด็ก และผู้ใหญ่) ที่เคราะห์ร้ายจากการถูกข่มขืน เพราะทำให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียงซ้ำเติมเข้าไปอีก ในขณะที่การนำเสนอความสัมพันธ์กับผู้มีชื่อเสียงนั้นนักหนังสือพิมพ์เห็นควรที่จะนำเสนอเนื่องจากทำให้ข่าวน่าสนใจและเป็นเรื่องของบุคคลที่มีชื่อเสียงแต่ต้องเป็นการนำเสนออย่างกว้างถึงสถานะทางสังคมของบุคคลนั้น ไม่ระบุชื่อชัดเจน ในเรื่องนี้เป็นการใช้แรงจูงใจในเรื่อง ความรู้สึกผิดชอบทางศีลธรรมจรรยา และสิทธิที่จะรู้ของผู้อ่าน เพราะเป็นเรื่องของบุคคลสาธารณะและความน่าเชื่อถือของข่าว เพราะเหตุผลที่ว่าการนำเสนอรายละเอียดส่วนนี้จะทำให้ข่าวน่าสนใจมากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีที่ 3 กรณีเดียวกัน ถ้าผู้ถูกข่มขืนเป็นนางเดือน หญิงที่แต่งงานแล้ว และหลังจากโดนข่มขืนนางเดือนยังมีชีวิตอยู่ผู้ที่ข่มขืนเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่หนีรอดจากการจับกุมไปได้ ท่านจะลงข่าวนี้หรือไม่ ถ้าลงท่านจะบรรยายละเอียดของนางเดือนซึ่งได้แก่ ชื่อ ที่อยู่ อาชีพ ชื่อสามี อายุ สถานที่ทำงาน หรือไม่ เพราะเหตุใด และอย่างไร

กรณีที่ 3	การบรรยายละเอียดในข่าว							
	ไทยรัฐ		ข่าวสด		เดลินิวส์		คิดเป็นร้อยละ	
	นำเสนอ (%)	ไม้นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม้นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม้นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม้นำเสนอ (%)
ชื่อ- ที่อยู่จริง	-	88.89	14.28	71.43	12.5	75	10.87	76.09
- ไม่ตอบ	11.11		14.28		12.5		13.04	
ที่อยู่	-	66.67	19.05	33.33	6.25	56.25	10.87	47.82
- ไม่ตอบ	33.33		47.62		37.5		41.30	
อาชีพ	-	33.33	33.33	23.81	31.25	18.75	26.08	23.91
- ไม่ตอบ	66.67		42.86		50		50	
ชื่อสามี	-	33.33	9.52	47.62	6.25	81.25	6.52	56.52
- ไม่ตอบ	66.67		42.86		12.5		36.96	
ภาพของหญิงสาวผู้เคราะห์ร้าย	44.44	22.22	61.90	19.05	56.25	18.75	56.52	19.57
- พิจารณาเป็นกรณี	-	33.33	-		-		-	8.70
- ไม่ตอบ	-		19.04		25		15.21	

ตารางที่ 4.11 ตารางแสดงผลการแสดงความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับต่อกรณีสมมติที่ 3

นักหนังสือพิมพ์จาก 3 ชื่อฉบับเห็นว่าผู้เสียหายในกรณีที่ 3 นั้น แม้จะเป็นหญิงสาวที่แต่งงานแล้วก็ควรต้องมีการละเว้นที่จะนำเสนอข้อมูลส่วนตัวเช่นเดียวกับหญิงสาวใน 2 กรณีแรก เนื่องจากคำนึงถึงความเสียหายที่หญิงสาวอาจได้รับในสังคมที่เขาต้องใช้ชีวิตอยู่ เนื่องจากหญิงสาวมีครอบครัว โดยเฉพาะถ้ามีลูกประเด็นในเรื่องการปกปิดชื่อจริงจะต้องระวังให้มากขึ้น อย่างไรก็ตามการลงชื่อจริงของหญิงสาวผู้เคราะห์ร้ายในกรณีนี้ต้องพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดกับตัวหญิงสาวโดยตรง ถ้าก่อให้เกิดความแตกแยกในครอบครัวก็ไม่ควรลง ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องพิจารณาถึงความยินยอมของผู้เสียหาย เช่น ต้องการให้เกิดผลกระทบแก่ผู้รับผิดชอบก็อาจจะนำเสนอชื่อจริงได้ เช่นคดีของจำตำรวจยิงผู้ต้องหาที่ข่มขืนภรรยาของตนตายในศาล ซึ่งเป็นคดีที่เกิดขึ้นที่จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อต้นปี 2538 ก็มีการนำเสนอชื่อจริงของภรรยาจำที่ถูกข่มขืน เพื่อให้คดีนี้มีผลโดยตรงต่อผู้เกี่ยวข้องที่มีอิทธิพล อย่างไรก็ตามการ

นำเสนอชื่อนั้น มีนักหนังสือพิมพ์บางท่านตอบว่าควรนำเสนอชื่อจริงในกรณีนี้ แต่ไม่ควรลงนามสกุล วิธีนี้อาจเป็นอีกวิธีที่ใช้ในการนำเสนอชื่อเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายในคดีฆาตกรรมกระทำซ้ำเรา

ประเด็นที่ต้องเน้นในการนำเสนอข่าวในกรณีนี้ นั่นคือต้องเน้นถึงสาเหตุที่นางเดือนถูกฆาตกรรมว่ามาจากสาเหตุใด เช่นแต่งตัวให้วัยรุ่นสนใจหรือไม่ สำหรับการลงรายละเอียดในเรื่องอาชีพการงานของนางเดือนนั้นถ้าเป็นอาชีพที่นำสนใจนักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่เห็นว่าควรที่จะนำเสนอแก่ผู้อ่าน แต่ส่วนใหญ่ถ้าไม่เกี่ยวข้องกับคดีที่เกิดขึ้นรายละเอียดในเรื่องอาชีพของหญิงสาวก็จะไม่พิจารณาให้นำเสนอ

ในเรื่องชื่อของสามีนั้น นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่เห็นว่าไม่น่าจะนำเสนอลงในเนื้อหาเนื่องจากไม่มีความเกี่ยวข้องในรูปคดี แต่ถ้าสามีเป็นบุคคลที่เป็นที่รู้จักของคนในสังคมก็อาจพิจารณาให้นำเสนอได้ เช่นเดียวกับในกรณีของอาชีพสามีเช่นกัน ถ้าเห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับรูปคดีก็ไม่นำเสนอ

ในเรื่องของภาพ การนำเสนอภาพนั้น นักหนังสือพิมพ์ยังกล่าวว่าต้องนำเสนออย่างมีเงื่อนไขคือควรมีการปกปิดภาพ คาดตา หรือเป็นภาพด้านหลัง เนื่องจากป้องกันความเสื่อมเสียที่อาจเกิดขึ้นกับหญิงสาวถ้าตีพิมพ์ลงไป และยังให้ความเห็นเพิ่มเติมว่าถ้าหญิงสาวบรรลุนิติภาวะแล้วภาพอาจไม่จำเป็นต้องปกปิดก็ได้ เพราะภาพของหญิงสาวที่ไม่ได้เป็นเยาวชนแล้วภาพมักไม่คาดตา แต่อย่างไรก็ตามต้องพิจารณาถึงผลกระทบที่ตามมาภายหลังด้วย เพราะทางหนังสือพิมพ์อาจถูกฟ้องร้องหมิ่นประมาทได้ แต่ภาพที่ควรนำเสนอคือภาพของคนร้าย นั่นคือการเน้นไปที่ตัวผู้กระทำผิด เพื่อเป็นการประจานความผิดและความชั่วร้ายของบุคคลผู้นั้นให้สังคมรับรู้

เมื่อวิเคราะห์แรงจูงใจที่นักหนังสือพิมพ์ใช้ในการตัดสินใจต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในกรณีที่ 3 จะเห็นว่านักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ยึดเอา ความรู้สึกผิดชอบในเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยา และจรรยาบรรณทางวิชาชีพเป็นหลัก สำหรับการนำเสนอรายละเอียดของหญิงสาว เนื่องจากคำนึงถึงความเสียหายที่หญิงสาวอาจได้รับในสังคมที่เขาต้องใช้ชีวิตอยู่ จึงต้องระวังในเรื่องของการนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ และข้อมูลเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับตัวหญิงสาวแม้จะมีสามีแล้วก็ตาม มีความเสียหายเช่นกัน และ ในจรรยาบรรณของหนังสือพิมพ์ก็ห้ามหนังสือพิมพ์เผยแพร่ภาพผู้หญิง (ทั้งเด็ก และผู้ใหญ่) ที่เคราะห์ร้ายจากการถูกฆาตกรรม เพราะทำให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียงซ้ำเติมเข้าไปอีก

กรณีสมมติที่ 4 ในกรณีเดียวกันแต่นางเดือนโดนข่มขืนจนเสียชีวิต คนร้ายเมื่อข่มขืนและฆ่าเสร็จแล้ว ก็หลบหนีไป โดยไม่ทราบว่าเป็นลูกสาวนางเดือนคือ ด.ญ. ต้อยได้เห็นเหตุการณ์ที่แม่ถูกฆ่าตายไปต่อหน้าเพราะแอบอยู่อีกห้องหนึ่ง ท่านทราบรายละเอียดของนางเดือนหญิงผู้นี้ อันได้แก่ชื่อ ที่อยู่ ชื่อสามี ชื่อบุตรสาว อาชีพของผู้ตาย อาชีพของสามี และรายละเอียดของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากสถานีตำรวจที่รับแจ้งเหตุ

กรณีที่ 4	การบูรณะรายละเอียดในข่าว							
	ไทยรัฐ		ข่าวสด		เดลินิวส์		คิดเป็นร้อยละ	
	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)
ชื่อจริง นามสกุลจริงหญิงสาว	77.78	22.22	90.48	9.52	87.5	12.5	86.96	8.70
- ไม่ตอบ	-		-		12.5		4.35	
ชื่อเด็กหญิงต้อย	22.22	55.56	38.10	61.90	18.75	50	28.26	56.52
- ไม่ตอบ	22.22		-		31.25		15.22	
ชื่อสามี	44.44	22.22	61.90	14.29	62.5	25	58.70	19.57
- ไม่ตอบ	33.33		23.81		12.5		21.74	
ที่อยู่	33.33	22.22	71.43	4.76	81.25	12.5	67.39	10.87
- ไม่ตอบ	44.44		23.81		6.25		21.74	
ภาพ	44.44	22.22	71.43	14.29	68.75	18.75	65.22	17.39
- แล้วแต่กรณี	- 22.22		- 14.29		- 12.5		- 15.22	
- ไม่ตอบ	- 11.11		-		-		- 2.17	

ตารางที่ 4.12 ตารางแสดงผลการแสดงความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับต่อกรณีสมมติที่ 4

นักหนังสือพิมพ์จาก 3 ชื่อฉบับ เห็นว่าผู้เสียหายในกรณีนี้ 4 นั้น เนื่องจากเสียหายได้เสียชีวิต ฉะนั้น จึงควรที่จะลงรายละเอียดของผู้เสียหายได้โดยไม่ต้องปกปิด และเนื่องจากเป็นบุคคลที่แต่งงานแล้ว บรรลุนิติภาวะแล้วก็ควรนำเสนอ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเร่งให้คนร้าย ถูกนำตัวมาลงโทษทางกฎหมาย อย่างไรก็ตามรายละเอียดที่นำเสนอไม่ควรที่จะมีความล่อแหลมนัก เพื่อเป็นแนวทางให้ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะติดตามจับกุมคนร้าย

สำหรับกรณีของเด็กหญิงต้อย สิ่งที่ต้องคำนึงเป็นอันดับแรกในการนำเสนอ นั่นก็คือ ผลกระทบที่เด็กจะได้รับเป็นผลในระยะยาวหรือไม่ จึงควรเลี้ยงที่จะเสนอชื่อของเด็กหญิงคนนั้น ประเด็นนี้ต้องดูสำนวนการสอบสวนว่าเด็กหญิงอยู่ในอันตรายหรือไม่ การนำเสนออาจเป็นไปได้ในลักษณะที่ว่าลูกสาวเป็นพยานที่เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ อย่างไรก็ตามการที่แม่ถูกฆ่าตายต่อหน้าลูกเป็นเรื่องที่สะเทือนขวัญผู้คนมาก ประเด็นนี้จึงควรเป็นประเด็นที่ต้องนำเสนอแก่ผู้อ่าน สำหรับนักหนังสือพิมพ์ที่มีความเห็นว่ามันน่าจะมีการลงชื่อจริง หรือรายละเอียดของเด็กหญิงให้เหตุผลว่า รายละเอียดในจุดนี้ไม่เป็นประโยชน์ต่อรูปคดี และต่อความปลอดภัยของพยานด้วย และเนื่องจากเด็กหญิงยังไม่บรรลุนิติภาวะการระบุชื่อจึงไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่ง

สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับตัวสามีของหญิงผู้เสียชีวิต นั้น นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่เห็นว่ามันน่าจะลง เพราะไม่เกี่ยวข้องกับรูปคดี หรือไม่มีความเกี่ยวข้องกับข่าวเท่าใดนักและการพาดพิงถึงอาชีพของสามีหญิงสาวผู้เคราะห์ร้ายอาจมีผลกระทบต่อชื่อเสียง หรือการทำงานของเขาในอนาคตได้จึงไม่ควรนำเสนอ

เมื่อวิเคราะห์แรงจูงใจที่นักหนังสือพิมพ์ใช้ในการตัดสินใจต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในกรณีนี้ 4 จะเห็นว่านักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ยึดเอา สิทธิในการรับรู้ข่าวสารของผู้อ่าน มาเป็นแรงจูงใจในการแก้ปัญหาในกรณีนี้ ทั้งนี้เนื่องจากนักหนังสือพิมพ์เห็นว่า เหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเสียชีวิตลงแล้ว การนำเสนอข่าวว่าผู้ตายเป็นใคร เหตุร้ายที่เกิดขึ้น และเกิดอะไรขึ้นกับผู้ตายบ้าง ก็ถือว่าเป็นข้อมูลที่ผู้อ่านมีสิทธิที่จะพึงรับรู้ได้โดยชอบธรรม ในประเด็นของลูกสาวที่เป็นพยาน เหตุการณ์ การนำเสนอรายละเอียดในส่วนนี้น่าที่จะนำเสนอต่อผู้อ่านเพราะเป็นประเด็นที่น่าสนใจ จึงถือว่าเป็นการใช้เกณฑ์ในเรื่องของสิทธิการรับรู้ข่าวสารของผู้อ่านเช่นเดียวกันกับกรณีของหญิงผู้เสียชีวิต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีสมมติที่ 5 เด็กหญิงโก๋อายุ 7 ขวบ ถูกข่มขืนโดยบิดาตนเอง มารดาเด็กหญิงโก๋เป็นผู้แจ้งความที่สถานีตำรวจ ท่านมีรายละเอียดของเด็กหญิงผู้นี้ ซึ่งได้แก่ ชื่อ อายุ ที่อยู่ โรงเรียน ชื่อบิดามารดาเด็ก สภาพเด็ก คำให้การของเด็ก ท่านอ่านภาพครอบครัวนี้ไว้ได้ ณ สถานีตำรวจที่รับแจ้งเหตุ

กรณีที่ 5	การนุบายละเอียดในข่าว							
	ไทยรัฐ		ข่าวสด		เดลินิวส์		คิดเป็นร้อยละ	
	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)
ชื่อจริง นามสกุลจริงเด็กหญิง	-	100	4.76	90.48	-	100		95.65
- ไม่ตอบ	-		4.76		-		2.17	
ชื่อมารดา	22.22	55.56	52.38	33.33	75	12.5	54.35	30.43
- ไม่ตอบ	22.22		14.29		12.5		15.22	
ชื่อบิดา	55.56	33.33	71.43	19.05	87.5	6.25	73.91	15.22
- ไม่ตอบ	11.11		9.52		6.25		8.70	
ที่อยู่	44.44	44.44	28.57	42.86	56.25	18.75	41.30	34.78
- ไม่ตอบ	11.11		28.57		25		23.91	
ภาพ	33.33	55.56	66.67	9.52	37.5	43.75	50	30.43
- แล้วแต่กรณี	-		23.81		12.5		15.22	
- ไม่ตอบ	11.11		-		-		-	

ตารางที่ 4.13 ตารางแสดงผลการแสดงความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับต่อกรณีสมมติที่ 5

นักหนังสือพิมพ์จาก 3 ชื่อฉบับเห็นว่าผู้เสียหายในกรณีที่ 5 นั้น เนื่องจากผู้เสียหายเป็นเด็กหญิงที่อายุยังไม่ถึง 15 การนำเสนอข้อเท็จจริงของเด็ก อาจส่งผลให้เด็กเสื่อมเสียชื่อเสียง และมีผลต่ออนาคตของเด็กได้ การลงชื่อและนามสกุลจริงของเด็กหญิงจึงเป็นสิ่งที่ไม่สมควรนำเสนอเป็นอย่างยิ่ง เพราะถือเป็นการประจานเด็กอีกทางหนึ่งด้วย สำหรับการนำเสนอชื่อมารดาของเด็กนั้น นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เนื่องจากแม่เป็นเจ้าทุกข์หรือเป็นผู้เสียหาย และเป็นคนแจ้งความจึงจำเป็นต้องเขียนชื่อมารดาลงไป และหากใส่ชื่อมารดาเป็นนามสมมติคนอ่านอาจมองว่าข่าวไม่มีน้ำหนัก หรือไม่มีความน่าเชื่อถือ สำหรับรายละเอียดในเรื่องอาชีพของมารดานั้น ส่วนใหญ่เห็นว่าน่าจะนำเสนอได้

ปัญหาสำคัญอยู่ที่การบรรยายละเอียดเกี่ยวกับตัวบิดาเด็ก เนื่องจากเป็นผู้กระทำผิดนักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่จึงเห็นว่าควรที่จะนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับผู้กระทำผิดทั้งหมดโดยไม่มีการปิดบัง ดังนั้น ชื่อจริง นามสกุลจริง ที่อาจทำให้ผู้อื่นรู้จักตัวเด็กจึงต้องถูกเปิดเผยด้วยเพื่อเป็นการประจานความผิดให้สังคมรับรู้

ในเรื่องของที่อยู่นั้น เนื่องจากการพาดพิงมาจากการบรรยายละเอียดเกี่ยวกับตัวบิดาของเด็กอาจทำให้ผู้อื่นทราบถึงตัวเด็กหญิงได้ แต่ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงรายละเอียดในจุดนี้ได้ เพราะประการสำคัญเป็นที่เกิดเหตุซึ่งถือเป็นรายละเอียดสำคัญของเนื้อหาด้วย

สำหรับความคิดเห็นเพิ่มเติมที่น่าสนใจในการนำเสนอข่าวในลักษณะนี้ มีหัวหน้าข่าวท่านหนึ่งท่านได้ให้ความคิดเห็นว่า ข่าวในลักษณะนี้ตนมักจะปฏิเสธที่จะนำเสนอต่อผู้อ่าน เพราะข่าวพ่วงข่มขืนลูกตัวเองเป็นข่าวที่สร้างความเจ็บปวดให้แก่สังคม แต่ถ้ามีประเด็นน่าสนใจให้ลงก็จำเป็นจะต้องปกปิดรายละเอียดทุกอย่างที่เกี่ยวกับตัวเด็ก นอกจากพฤติกรรมของคนร้าย หรือผู้กระทำผิด เพื่อให้ผู้อ่านได้ทราบว่ามิฉะนั้นจะเกิดขึ้นในสังคม และเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น อย่างไรก็ตามข่าวในลักษณะนี้มีแนวโน้มลดลงมาก การนำเสนอข่าวแม้เป็นเรื่องที่ไม่สมควรนำเสนอในแง่ของตัวเด็กเอง แต่เป็นเรื่องของความไม่ถูกต้องในสังคมจึงไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

ในส่วนของการนำเสนอภาพส่วนใหญ่จะตอบว่าภาพที่จะนำเสนอไม่ควรจะลงภาพของเด็กหญิง แต่เน้นที่ภาพของบิดาซึ่งเป็นผู้กระทำผิด แต่ถ้าจำเป็นต้องลงภาพเด็กหญิงก็จะเป็นภาพคาดตา หรือนำเสนอภาพมารดาและเด็กหญิงเป็นภาพเจ้าทุกข์ ภาพเด็กหญิงคาดตา พร้อมภาพบิดาที่เป็นผู้ต้องหา

เกณฑ์ที่นักหนังสือพิมพ์ใช้เป็นแรงจูงใจต่อสถานการณ์ที่ยากต่อการตัดสินใจในกรณีนี้ 5 นั้น สำหรับกรณีของเด็ก นักหนังสือพิมพ์ใช้เกณฑ์ในเรื่องของความรู้สึกผิดชอบทางศีลธรรมจรรยา มาตรฐานทางวิชาชีพ และกฎหมายเป็นเกณฑ์ในการนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเด็กหญิง ทั้งนี้เนื่องจาก การนำเสนอชื่อเด็กหญิง ที่อยู่และสถานศึกษาเป็นสิ่งที่อาจมีผลต่อชื่อเสียงและอนาคตของเด็ก ในจรรยาบรรณของหนังสือพิมพ์ก็ได้ระบุว่าห้ามหนังสือพิมพ์เผยแพร่ภาพ (ทั้งเด็ก และผู้หญิง) ที่ถูกข่มขืน เพราะจะทำให้เกิดความเสื่อมเสียชื่อเสียงซ้ำเติมเข้าไปอีก (คำสั่งอธิบดีกรมตำรวจ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานการพิมพ์ประจำกรุงเทพมหานคร ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน 2515) การลงชื่อเด็ก อาจทำให้หนังสือพิมพ์ฝ่าฝืนต่อคำสั่งอธิบดีกรมตำรวจดังกล่าว และฝ่าฝืนต่อจรรยาบรรณของหนังสือพิมพ์ด้วย นอกจากนี้การทำให้เด็กเสื่อมเสียมากขึ้นก็ถือว่าเขาไม่มีจริยธรรมในการนำเสนอข่าวนี้เลย

สำหรับการนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับแม่เด็ก นักหนังสือพิมพ์ใช้เกณฑ์ในเรื่องความน่าเชื่อถือของข่าวเป็นสำคัญ เนื่องจากนักหนังสือพิมพ์ให้เหตุผลว่าการไม่นำเสนอชื่อมารดาของเด็ก จะทำให้ข่าวไม่น่าหนัก และไม่มี ความ

น่าเชื่อถือเหมือนเป็นการสร้างข่าวมาเอง ส่วนบิดาของเด็กที่เป็นผู้กระทำผิด นักหนังสือพิมพ์เห็นว่าการนำเสนอรายละเอียดทั้งหมดโดยไม่ปกปิดจะเป็นการประจานความชั่วของผู้กระทำผิดให้สังคมรับรู้ ซึ่งก็เทียบได้กับเกณฑ์ในเรื่องของการนำเสนอข้อมูลข่าวสารนั้น เพื่อนำไปสู่บทลงโทษในทางใดทางหนึ่งของสังคม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีสมมติที่ 6 หนุ่มสาวคู่นี้เป็นคู่รักกัน ระหว่างทางกลับบ้านเกิดเจอคนบุกเข้าทำร้าย หญิงสาวถูกฉุดไปข่มขืน และฆ่าตาย ชายหนุ่มถูกจ้วงแทงสาหัส แล้วคนร้ายก็ได้นหนีไป ชายหนุ่มพอมิแรงมาเข้าแจ้งความกับตำรวจ ท่านทราบรายละเอียดของหญิงชายคู่นี้ ซึ่งได้แก่เพศ อายุ ที่อยู่ อาชีพ สภาพของชายผู้บาดเจ็บ รายงานสภาพศพของหญิงผู้นี้ คำให้การของชายหนุ่มผู้นี้

กรณีที่ 6	การลงรายละเอียดในข่าว							
	ไทยรัฐ		ข่าวสด		เดลินิวส์		คิดเป็นร้อยละ	
	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)
ชื่อจริง และที่อยู่ของหญิงสาว	77.78	11.11	85.71	14.28	81.25	18.75	67.39	15.22
	- 11.11		-		-		- 2.17	
ชื่อจริงของชายหนุ่ม	44.44	44.44	71.43	19.05	87.5	6.25	71.74	19.57
	- 11.11		- 9.52		- 6.25		- 8.69	
ที่อยู่ของชายหนุ่ม	44.44	44.44	57.14	28.57	81.25	6.25	63.04	23.91
	- 11.11		-		- 12.5		- 6.52	
ภาพ	44.44	44.44	80.95	14.29	75	6.25	71.74	15.22
	- 33.33		-		- 12.5		- 6.52	
	-		-		- 6.25		- 2.17	

ตารางที่ 4.14 ตารางแสดงผลการแสดงความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับ ต่อกรณีสมมติที่ 6

นักหนังสือพิมพ์ จาก 3 ชื่อฉบับ เห็นว่าผู้เสียหายในกรณีที่ 6 นั้น ในกรณีของผู้หญิงเนื่องจากเป็นผู้เสียหายที่เสียชีวิตแล้ว การลงรายละเอียดส่วนตัวของผู้เสียหายจะช่วยให้ผู้ตายเป็นใคร และการลงที่อยู่ของผู้เสียหาย แม้จะไม่เกี่ยวข้องกับทางคดี แต่เป็นข้อมูลที่จะทำให้ญาติผู้เสียชีวิตได้ทราบว่า เป็นญาติของตนเพราะบางทีอาจไม่ได้อยู่บ้านเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีนักหนังสือพิมพ์บางท่านที่ตอบว่า การลงรายละเอียดของหญิงสาวนั้นก็เพื่อความสมบูรณ์ของเนื้อหา และการนำเสนอข้อมูลที่แท้จริงก็ไม่น่าจะสร้างความเสียหายให้แก่ผู้ตายมากนัก เนื่องจากผู้ตายเป็นเพียงเหยื่อเคราะห์ร้ายที่โชคไม่ดีเท่านั้น

ในกรณีของชายหนุ่ม นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่กล่าวว่า น่าจะมีการนำเสนอรายละเอียดส่วนตัวของชายหนุ่มได้ ไม่ว่าจะบนชื่อ หรือที่อยู่ เนื่องจากเป็นผู้บาดเจ็บและเป็นพยานในเหตุการณ์ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับเนื้อข่าวโดยตรง และการนำเสนอข้อมูลเหล่านี้จะทำให้เนื้อข่าวมีความสมบูรณ์และน่าเชื่อถือมากขึ้น ในเรื่องของอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับชายหนุ่มนั้น นักหนังสือพิมพ์มีความเห็นว่าไม่น่าที่จะเป็นปัญหามากนัก เนื่องจากในฐานะของพยานเองบุคคลนี้ต้องได้รับความคุ้มครองจากตำรวจอยู่แล้ว

นักหนังสือพิมพ์บางท่านได้ให้ประเด็นที่น่าสนใจเพิ่มเติมเอาไว้ว่า ก่อนที่จะนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นของชายหนุ่มหญิงสาวคู่นี้ นั้น ควรที่จะพิจารณาไปถึงปัจจัยในเรื่องอายุของบุคคลทั้งสองเป็นสำคัญ ถ้าเป็นบุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้วก็น่าจะนำเสนอได้ แต่ถ้ายังเป็นเยาวชนอยู่ก็น่าที่จะปกปิดรายละเอียดส่วนนี้ให้มากที่สุด และการได้พูดคุยกับชายหนุ่มก่อนที่จะมีการนำเสนอข่าวก็เป็นสิ่งสำคัญ จะทำให้ทราบว่าเขามีวัตถุประสงค์ที่จะให้ทางเจ้าหน้าที่ตำรวจจับตัวคนร้ายมาดำเนินคดีมากน้อยเพียงใด

ในเรื่องของภาพ นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่เห็นว่า เป็นสิ่งที่ควรนำเสนอเพื่อใช้เป็นภาพประกอบข่าวและเพื่อให้ผู้อ่านเห็นถึงความเต็มใจของคนที่ร้ายรายนี้ในแง่ของภาพหญิงสาว การนำเสนอภาพศพ ควรที่จะมีการปกปิดส่วนที่อูจาด สำหรับภาพของชายหนุ่มนั้นถ้าถึงก็ควรมีการปกปิดใบหน้าเพื่อความปลอดภัยของเขา อย่างไรก็ตาม หากได้ภาพเหตุการณ์ หรือภาพที่เกิดเหตุ นักหนังสือพิมพ์เห็นว่าน่าจะนำเสนอภาพเหตุการณ์มากกว่าภาพบุคคล

เกณฑ์ที่นักหนังสือพิมพ์ใช้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในกรณีนี้ 6 นั้น นักหนังสือพิมพ์ใช้เกณฑ์ในเรื่องความน่าเชื่อถือของข่าวเป็นสำคัญ ในการแก้ปัญหา สำหรับการนำเสนอรายละเอียดของชายหนุ่มและหญิงสาวเป็นการนำเสนอเพื่อที่ว่าข่าวจะได้สมบูรณ์ และมีน้ำหนักมากขึ้น และสำหรับการนำเสนอรายละเอียดของหญิงสาวซึ่งเป็นผู้เสียชีวิตในเหตุการณ์นั้น ก็ถือเป็นการสนองความจำเป็นในการรับรู้ข่าวสารของผู้อ่าน เนื่องจาก ผู้อ่านมีสิทธิที่พึงจะรู้ว่าผู้ตายเป็นใคร เหตุร้ายเกิดที่ไหน และอะไรเป็นสาเหตุนำไปสู่ความตายนั้น

กรณีสมมติที่ 7 ทหญิงผู้หนึ่งไปฝากเงินที่ธนาคาร ในขณะที่เดินเข้าธนาคารถูกคนร้าย บุกเข้าชิงทรัพย์และทำร้ายร่างกาย คนร้ายได้เงินไปเป็นจำนวนมาก ทหญิงผู้นี้เข้าแจ้งความกับตำรวจและสามารถจำหน้าคนร้ายได้ ตำรวจยังไม่สามารถรู้ เบาะแสและจับกุมคนร้าย ท่านทราบรายละเอียดของทหญิงผู้นี้ อันได้แก่ ชื่อ ที่อยู่ บ้านเลขที่ และสามารถถ่ายภาพ ของทหญิงผู้เคราะห์ร้ายคนนี้ได้

กรณีที่ 7	การระบุรายละเอียดในข่าว							
	ไทยรัฐ		ข่าวสด		เดลินิวส์		คิดเป็นร้อยละ	
	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)
ชื่อจริงของหญิงเคราะห์ร้าย	100	-	95.24	4.76	100	-	97.83	2.17
- ไม่ตอบ	-	-	-	-	-	-	-	-
ที่อยู่ของหญิงเคราะห์ร้าย	55.56	33.33	61.90	19.05	93.75	6.25	71.74	17.39
- ไม่ตอบ	- 11.11		- 19.05		-		- 10.87	
ภาพของหญิงเคราะห์ร้าย	55.56	-	85.71	9.52	75	-	76.09	4.35
- แล้วแต่กรณี	- 44.44		-		- 12.5		- 13.04	
- ไม่ตอบ	-		-		- 12.5		- 4.35	

ตารางที่ 4.15 ตารางแสดงผลการแสดงความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับ ต่อกรณีสมมติที่ 7

นักหนังสือพิมพ์จาก 3 ชื่อฉบับ เห็นว่าผู้เสียหายในกรณีที่ 7 นั้น สามารถนำเสนอรายละเอียดส่วนตัวได้ตามปกติ เนื่องจากเป็นผู้เสียหายไม่ใช่ผู้ก่อเหตุเอง และเห็นว่าการนำเสนอถ้าผู้ใดทราบเบาะแสคนร้าย ก็อาจให้ความช่วยเหลือได้ ในคดีลักษณะนี้มักจะไม่มีกรปกปิด เนื่องจากนักหนังสือพิมพ์เชื่อว่าในเบื้องต้นผู้เสียหายและพยานเหตุการณ์จะได้รับการคุ้มครองจากตำรวจอย่างแน่นอน แต่ถ้าผู้เสียหายร้องขอเนื่องจากเหตุผลในเรื่องของความปลอดภัยก็สมควรจะทำตามคำร้องขอนั้น

สิ่งที่ต้องนำเสนอเป็นประเด็นสำคัญก็คือเรื่องของพฤติกรรมคนร้าย และขั้นตอนในการโจรกรรมเพื่อเป็นแนวทางป้องกันตัวให้แก่ผู้อื่น จึงต้องมีการนำเสนอข้อมูลในจุดนี้้อย่างละเอียด

ในเรื่องของภาพนั้น ในคดีลักษณะนี้สามารถนำเสนอได้ และการนำเสนอก็จะทำให้ข่าวมีความสมบูรณ่มากขึ้น ภาพที่น่าสนใจที่จะนำเสนอน่าจะเป็นภาพในขณะที่หญิงเคราะห์ร้ายเข้าแจ้งความ หรือชี้ที่เกิดเหตุ

โดยไม่จำเป็นต้องปกปิดหน้าตาของหญิงเคราะห์ร้ายคนนี้ อย่างไรก็ตามมีนักหนังสือพิมพ์บางส่วนกล่าวว่า แม้จะเห็นด้วยกับการนำเสนอภาพแต่ก็สมควรจะลงภาพที่ปกปิดหน้าตาของหญิงเคราะห์ร้ายรายนี้ เนื่องจากอาจทำให้เขาตกอยู่ในอันตราย ในกรณีนี้อาจลงภาพหน้าเอียง หรือคาดตา นักหนังสือพิมพ์บางคนกล่าวว่าในส่วนของภาพหญิงเคราะห์ร้าย ไม่สมควรนำเสนอเพราะทางเจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่สามารถจับกุมคนร้ายได้

นักหนังสือพิมพ์ใช้เกรทในเรื่องของสิทธิในการรับรู้ข่าวสารของผู้อ่านมาเป็นเกณฑ์เพื่อช่วยในการตัดสินใจต่อปัญหาในกรณีที่ 7 ทั้งนี้เนื่องจากนักหนังสือพิมพ์มีความคิดเห็นว่าการนำเสนอข่าวที่บอกถึงเบาะแสคนร้าย สาเหตุที่เกิด และเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายเป็นใครเป็นใคร เป็นสิ่งที่สมควรนำเสนอแก่ผู้อ่าน ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลที่นำเสนอในคดีลักษณะนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านในการป้องกันมิให้เหตุการณ์ในลักษณะนี้เกิดขึ้นกับตนเอง ส่วนในกรณีการนำเสนอภาพนั้น เป็นการใช้เกณฑ์ในเรื่องของความน่าเชื่อถือเข้ามาช่วยในการตัดสินใจ ทั้งนี้เนื่องจากนักหนังสือพิมพ์เห็นว่าการนำเสนอภาพข่าวจะทำให้ข่าวมีความสมบูรณ์มากขึ้น และส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของหนังสือพิมพ์ในการนำเสนอข่าวต่อผู้อ่าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรณีสมมติที่ 8 ชายผู้หนึ่ง ถูกจับฐานเป็นผู้ต้องหาลอบวางระเบิด ท่านได้รับข่าวจากสถานีตำรวจแห่งหนึ่ง ท่านทราบรายละเอียดของบุคคลผู้นั้น อันได้แก่ชื่อ ที่อยู่ อาชีพ ค่าให้การของพยาน ผู้ต้องหายังไม่ได้รับสารภาพ และคดียังไม่ขึ้นศาล ท่านถ่ายภาพชายผู้นี้ไว้ได้

กรณีที่ 8	การบรรยายละเอียดในข่าว							
	ไทยรัฐ		ข่าวสด		เดลินิวส์		คิดเป็นร้อยละ	
	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)	นำเสนอ (%)	ไม่นำเสนอ (%)
ชื่อจริงและที่อยู่	100	-	95.24	9.52	100	-	97.83	2.17
- ไม่ตอบ	-	-	-	-	-	-	-	-
ภาพของชายผู้ก่ออาชญากรรม	100	-	76.19	19.05	87.5	-	84.78	8.70
- แล้วแต่กรณี	-	-	-	-	- 6.25	-	- 2.17	-
- ไม่ตอบ	-	-	- 4.76	-	- 6.25	-	- 4.35	-

ตารางที่ 4.16 ตารางแสดงผลการแสดงความคิดเห็นของนักหนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ชื่อฉบับ ต่อกรณีที่ 8

นักหนังสือพิมพ์จาก 3 ชื่อฉบับ เห็นว่าในคดีลักษณะนี้สมควรที่จะนำเสนอรายละเอียดทั้งหมดเท่าที่จะได้มาจากพนักงานสอบสวน การนำเสนอชื่อ และที่อยู่ของผู้ต้องสงสัยเนื่องจากเป็นคดีที่ประชาชนให้ความสนใจเป็นอย่างมากและเพื่อให้ประชาชนทราบถึงความคืบหน้าทางคดี รวมทั้งการนำเสนอข้อมูลของผู้ต้องสงสัยอาจช่วยเอื้อต่อรูปคดีมากขึ้นในกรณีที่หลักฐานยังไม่แน่น จะเขียนในฐานะที่บุคคลผู้นี้เป็นผู้ต้องสงสัย และพยายามนำเสนอมูลเหตุของการก่อวินาศกรรมในครั้งนี้ ที่สำคัญต้องดูว่าหลักฐานที่โยงไปถึงตัวบุคคลผู้นี้คืออะไรบ้าง ไม่ว่าจะเขาจะเป็นผู้กระทำผิดจริงหรือไม่เป็นหน้าที่ของผู้ต้องหาที่จะต้องไปต่อสู้เองในชั้นศาล

นักหนังสือพิมพ์หลายท่านให้ประเด็นเพิ่มเติมที่น่าสนใจไว้หลายประเด็นด้วยกัน อาทิ ในกรณีที่พยานยืนยัน หนังสือพิมพ์ควรนำเสนอทุกอย่าง โดยเฉพาะวิธีการของผู้กระทำการในครั้งนี้ และในเรื่องของการย้านำหน้าของตัวผู้ต้องสงสัย และเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เท่า ๆ กัน เพื่อความยุติธรรมต่อทั้งสองฝ่ายให้ผู้อ่านพิจารณา นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นในกรณีที่ผู้ต้องหายังไม่สารภาพ ควรที่จะมีรายละเอียดแวดล้อมนำเสนอต่อผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านได้ให้ในการพิจารณามากขึ้นแทนหลักฐานที่ยังไม่แน่ชัด หรือแทนการเขียนลงเองไปอย่างแน่ชัดว่าบุคคลผู้นี้เป็นผู้กระทำผิด

สำหรับสิ่งที่ไม่ควรนำเสนอในข่าวประเภทนี้ก็คือ พยานบุคคลไม่ควรมีการระบุชื่อและที่อยู่ของพยาน แต่อาจระบุกว้าง ๆ ว่ามีพยานยืนยัน รวมทั้งหลักฐานสำคัญที่อาจทำให้รูปคดีเสียได้

ในส่วนของภาพ นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ตอบว่าสมควรที่จะนำเสนอภาพของชายผู้นี้ เนื่องจากเป็นข่าวที่รุนแรงบุคคลผู้นี้ถือเป็นบุคคลที่ก่อความไม่สงบ การนำเสนอภาพควรเป็นภาพที่ชัดเจน เพื่อจะทำให้ผู้คนทราบว่าบุคคลผู้นี้เป็นบุคคลอันตราย พึงระวัง ปัญหาที่สำคัญอยู่ที่การบรรยายภาพข่าว ซึ่งควรระบุว่าเป็นผู้ต้องสงสัยวางระเบิด กรณีที่จะละเว้นการนำเสนอภาพนั้น ก็คือหากผู้ต้องหาเป็นเยาวชน จะไม่มีการนำเสนอภาพข่าว

ในกรณีที่ 8 เกณฑ์ในเรื่องของการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเพื่อส่งผลให้เกิดลงโทษทางสังคมแก่ผู้กระทำความผิดในทางใดทางหนึ่ง เป็นเกณฑ์สำคัญที่นักหนังสือพิมพ์ใช้ในการกำหนดสถานการณ์ในกรณีนี้ รวมทั้งเป็นการสนองสิทธิในการรับรู้ข่าวสารของผู้อ่าน ทั้งนี้เนื่องจากนักหนังสือพิมพ์เห็นว่าบุคคลผู้ก่อวินาศภัยเป็นบุคคลอันตราย การนำเสนอรายละเอียดและภาพของบุคคลผู้นี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นสิ่งจำเป็นต่อผู้อ่าน และการนำเสนอถือเป็นการประจานการกระทำผิดของผู้นี้ เพื่อให้เกิดผลต่อบทลงโทษทางสังคมไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย